

4 В усіх регіонах країни люди об'єдналися для подолання наслідків негоди

5 Жителі визволених міст Донецчини досі перебувають у полоні поширених тут стереотипів

ГАЗЕТА ЦЕНТРАЛЬНИХ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ УКРАЇНИ

ЗАСНОВАНА В 1990 РОЦІ

www.ukurier.gov.ua

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

СУБОТА, 10 СІЧНЯ 2015 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№3 (5377)

ЦИТАТА ДНЯ

ДОНАЛЬД ТУСК: «ЄС не проводить політику проти Росії. Ми маємо політику, метою якої є забезпечення й дотримання миру і кордонів у Європі».

Президент Європейської ради про дії ЄС, спрямовані на відновлення усталеного світового порядку

ООН закликає використати мирні шанси

ПОЗИЦІЯ. Генеральний секретар Організації Об'єднаних Націй Пан Гі Мун вважає, що конфлікт в Україні реанімував привиди холодної війни. Про це він заявив на брифінгу в Генеральній Асамблеї ООН: «Конфлікт в Україні обернувся загибеллю більш як чотирьох тисяч осіб, погіршенням ситуації з безпекою і стабільністю в Європі».

Говорячи про гарантування миру і безпеки, Пан Гі Мун закликав добиватися миру в Україні, Сирії, Судані, Демократичній Республіці Конго та в інших регіонах світу, а також не допустити погіршення відносин між палестинцями та ізраїльтянами. Підкреслив він і необхідність боротися з тероризмом, екстремізмом і організованою злочинністю, повідомляє Укрінформ.

Пан Гі Мун нагадав про запланований на квітень цього року всесвітній Конгрес з питань злочинності, який може зміцнити системи кримінальної юстиції. «На нас покладено величезну відповідальність, але нам також надано рік можливостей. Ваша підтримка і рекомендації вкрай необхідні. Зробімо разом 2015 рік періодом глобальних дій», — закликав Генеральний секретар ООН.

ЦИФРА ДНЯ

65 млн тонн

вугілля видобуто торік в Україні. Це на 22% менше, ніж позаторік, через воєнні дії на Донбасі

Не така страшна мобілізація, як чутки про неї

ФОТО УНІАН

ЗБРОЙНІ СИЛИ. З 20 січня у військо буде призвано лише 50 тисяч громадян. Інші цифри міністр оборони Степан Полторак вважає недостовірними

«Ми повинні пояснювати людям нашу політику»

ЗАСІДАННЯ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ. Прем'єр закликав профільних міністрів у 2015-му передовсім навчитися заробляти кошти для країни

Катерина МАЦЕГОРА,
«Урядовий кур'єр»

До активної роботи урядовці повернулися 9 січня. Офіційного тону першому у цьому році заходу Прем'єр-міністр Арсеній Яценюк задав без зайвих вступ-

них частин: окреслив урядові плани й завдання на поточний рік. «Перший базовий пакет реформ ухвалено парламентом, наші західні партнери відзначили важливість ухвалення всіх важливих для країни законів, включно із Державним бюджетом», — ска-

зав він. Однак Прем'єр припускає, що головний кошторис країни зазнає коригувань. Усе залежатиме від подальшої фінансово-економічної ситуації.

«Цей рік розпочався з серйозної фінансової підтримки України нашими західними парт-

нерами», — продовжив Арсеній Яценюк. Він нагадав про спільну урядову поїздку до Німеччини і зазначив, що Федеральний канцлер Ангела Меркель чітко запевнила вітчизняну сторону, що Україна не сама. Зокрема Європа допоможе нам встановити

мир і стабілізувати економічну ситуацію. Свідченням цього є схвалення днями Європейською комісією пропозиції з надання третього пакета макрофінансової допомоги Україні на 1,8 мільярда євро.

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України з 9 січня 2015 року

USD 1574.9587 за 100 доларів США

EUR 1853.4114 за 100 євро

RUB 2.8005 за 10 рублів

/ AU 190766.87

AG 2578.21 за 10 трійських унцій

PT 192302.46

PD 125051.72

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

«Ми повинні пояснювати людям нашу політику»

(Закінчення.

Початок на стор.1)

«Це важливий крок, як і рішення Німеччини надати 500 мільйонів євро кредиту для відбудови інфраструктури в східних областях держави», — додав Прем'єр.

Міністри їдуть у регіони

«Рік складний, завдання непрості, але ми зобов'язані впоратися з усіма викликами, які стоять перед Україною», — наголосив Прем'єр. У 2015 році країна неодмінно крокуватиме шляхом розпочатих реформ. Кінцева мета — зміна життя українців. «Об'єктивно, що це не можна зробити за один день, але той період, який відведено нам на зміни в країні, слід використовувати ефективно, щодня», — сказав Арсеній Яценюк. Він анонсував для членів Кабміну низку регіональних поїздок. Зважаючи на проведення бюджетної децентралізації, надання областям окре-

мих повноважень і додаткових прав на місцях, він попросив пояснити, як правильно скористатися нововведеннями «на благо громадян кожної території».

«Треба, щоб гасла з децентралізації перейшли у площину конкретної реалізації», — означив суть питання Прем'єр. — Ми повинні пояснювати людям нашу політику, цілі, які ми сповідуємо, як ми досягатимемо результату».

Економічна вартість

На порядку денному стало й питання другої стадії підготовки до безвізового режиму з ЄС. У такий спосіб Арсеній Яценюк анонсував, що з 12 січня видаватимуть закордонні біометричні паспорти, які відповідатимуть світовим і європейським нормам. В нашій країні є 35 терміналів, які впродовж місяця зможуть видавати до 30 тисяч паспортів. З 15 лютого має функціонувати 606 точок видачі таких документів. «У 2015 році ми дійдемо до цифри видачі 2,5

мільйона паспортів на рік проти нинішніх 1,5 мільйона», — наголосив Прем'єр.

До слова, всі закордонні паспорти, які вже мають українці, не втрачатимуть чинності. Вони дійсні, допоки громадянин не вирішить отримати біометричний паспорт.

Окрім цього, Кабінет Міністрів ухвалив рішення, щоб видавати дітям не проізний документ, як було раніше, а паспорт терміном дії на чотири роки (цей пункт також цілком відповідає європейським стандартам, згідно з ним сканування відбитків пальців братимуть у дітей з 12 років, за згоди батьків).

З міністром внутрішніх справ Арсеном Аваковим Прем'єр навіть вів дискусію щодо спрощення порядку видачі біометричних паспортів, аби зменшити кількість квитанцій і водночас надати право всім громадянам їх отримувати. «На жаль, у нас залишилося радянське обмеження, коли певна категорія громадян

не може отримати закордонний паспорт», — додав Арсеній Яценюк.

Розповів він і про програму співпраці з Міжнародним валютним фондом. «МВФ приїхав до України, розпочалися технічні консультації. Буде не просто, як завжди, і це природно. Саме тому всі міністерства мають активно почати співпрацю з нашими партнерами, оскільки вся макрофінансова допомога прив'язана до нашої програми з цієї організації», — поставив питання руба Арсеній Яценюк.

Запорукою надання фінансової підтримки стало чітке торішнє виконання Україною програми МВФ. «Є реформи, які відповідають домовленостям із нашими західними партнерами, — є допомога. Немає реформ — ніхто просто так гроші не даватиме», — сказав Арсеній Яценюк, додавши, що всі отримані кошти не спрямовують у державний бюджет, на виплати пенсій та зарплат. — Все це йде передовсім на

виконання наших зовнішніх зобов'язань. Не ми взяли 40 мільярдів доларів за три роки, а Віктор Янукович та колишній режим. Зараз нам вкрай складно, але ми погашаємо боргові зобов'язання».

За його оптимістичним сценарієм, світ бачить, що Україна виконує їх, міжнародні інвестори повертаються, потім накопичуються золотовалютні резерви країни, стабілізується валютний курс зокрема та банківська система в цілому, згодом створюються нові робочі місця, наповнюється бюджет, зростають заробітні плати та зростають соціальні стандарти. «Процес передбачає не взяти в когось гроші і витратити їх на соціальну сферу та не знати, хто даватиме кошти наступним... Ми повинні навчитися заробляти. Для цього треба створити дуже тверду та сильну економічну варту країни. Це завдання українського уряду, з яким ми впораємося», — резюмував Прем'єр.

Секрети «біометрії»

Опісля засідання уряду відбулася презентація закордонних біометричних паспортів. Бланк паспорта громадянина України для виїзду за кордон (нового зразка) виготовляється у формі книжечки та складається із 32 паперових сторінок з додатковими ступенями захисту. В його обкладинку вмонтовано електронний чіп, на який вноситься інформація в електронному вигляді про власника документа та біометричні дані — оцифрований підпис і фото, відбитки пальців. Документ видаватимуть терміном на 10 років.

Оформлення паспорта нового зразка триватиме 20 днів і коштуватиме 518 гривень 15 копійок. За бажанням, можна замовити паспорт без електронного чіпа — за 461 гривню 15 копійок. Оформлення протягом 7 робочих днів можливе за умови доплати подвійного розміру державного мита та вартості адмінпослуги.

Ключові завдання — мир в Україні та Європі

ПЕРЕГОВОРІ. Глави урядів України і Німеччини однаково дивляться на проблеми європейської безпеки

Лариса ДАЦЮК,
«Урядовий кур'єр»

Як змусити Росію припинити агресію проти України і забрати-ся з окупованих територій? Це питання стоїть на порядку денному не лише лідерів європейських держав, а й усього цивілізованого світу. Звісно, воно було основним під час офіційного візиту Прем'єр-міністра Арсенія Яценюка до Федеративної Республіки Німеччина та переговорів з Федеральним канцлером Ангелою Меркель.

Якщо росіяни залишать Донбас, санкції послаблять

На переговорах у центрі уваги були питання як майбутнього України, так і європейської безпеки загалом. Нині стан справ у нашій країні має безпосередній вплив на весь Європейський Союз. На переконання Арсенія Яценюка, що більше безпеки і миру в Україні, то більше безпеки і миру в ЄС.

«Україна виконала свою частину мінських домовленостей, зокрема ухвалила непопулярні в країні, але потрібні на той час закони — про особливий статус Донецька і Луганська, про амністію, — передає слова Прем'єра департамент інформації та комунікації з громадськістю Секретаріату КМУ. — Президент видав наказ про припинення вогню. Також ми готові були до проведення місцевих виборів на відповідних територіях, але, на жаль, РФ не виконала жодного пункту мінських домовленостей».

Арсеній Яценюк нагадав нашим західним партнерам, що Росія незаконно анексувала Крим і захопила українську територію, відправила свою армію в Донецьк і Луганськ. Вона постачає зброю терористам, порушила всі двосторонні й багатосторонні міжнародні угоди,

розтоптавши ключовий принцип територіальної цілісності незалежної держави. І все це робилось і робиться під керівництвом російського президента.

За словами українського Прем'єр-міністра, Мінська угода — це «єдиний документ, на основі якого можна рухатися до врегулювання конфлікту». Передусім цей документ мусить виконувати Російська Федерація. І йдеться не про слова, а про дії, які мають виявлятися в тому, щоб Росія забрала своїх бандитів з української території, щоб було відновлено контроль над українсько-російським кордоном і сусід перестав постачати зброю терористам. Лише за таких умов ми можемо йти далі шляхом деескалації конфлікту.

«Ще є час і можливості, — наголосив Арсеній Яценюк, — щоб Росія все-таки виконала те, під чим вона підписалася і що авторизував російський президент».

Не забирає цього шансу в Росії і Ангела Меркель. Однак вона відкинула можливість поступового скасування санкцій, запроваджених ЄС, у разі часткового виконання мінських домовленостей. На її переконання, не можна розглядати визначення демаркаційної лінії між проросійськими сепаратистами та українськими військовими або встановлення надійного контролю на російсько-українському кордоні ізольовано одне від одного.

«Тому я вважаю, — заявила канцлер, — ми маємо побачити втілення всіх мінських домовленостей, перш ніж приймати рішення про скасування санкцій». І це була її відповідь деяким політикам з ЄС, які виступили з пропозицією поетапного послаблення санкцій проти Кремля, якщо мінські домовленості виконуватимуть поетапно.

Канцлер також наголосила, що не бачить причин для скасування санкцій, запроваджених у відпо-

Урядовці дійшли згоди з усіх ключових питань сьогодні

відь на анексію Криму. Така заява важлива ще й тому, що в березні Євросоюз має визначитися стосовно продовження або скасування режиму санкцій проти Росії, ухвалених лише на рік.

Наші реформи потребують підтримки

Значну увагу було приділено економічним реформам в Україні, які доводиться втілювати в життя за умов неоголошеної війни, розпочатої РФ. Порушивши це питання, Прем'єр наголосив, що, попри всі перешкоди, ми пройшли демократичні парламентські і президентські вибори, сформували коаліцію, яка налічує конституційну більшість у новому складі парламенту, і уряд робив, робить і далі ще більш наполегливо проводитиме складні, але такі потрібні для країни реформи.

«Ці реформи, — уточнив він, — стосуються й зменшення фіскального дефіциту, і, на жаль, закриття низки соціальних програм (тимчасово, як цього вимагає си-

туація), і підвищення тарифів до ринкових рівнів, зміни бази оподаткування, боротьби з корупцією. Зокрема й боротьби з впливовими бізнес-групами».

Але для того щоб Україна стала успішною, їй необхідна допомога Заходу, зокрема й фінансова. Торік наша країна вже її отримала, однак нині необхідний додатковий стабілізаційний фінансовий пакет. Аби заспокоїти платників податків Євросоюзу, Арсеній Яценюк нагадав, що «ми не отримуємо жодної допомоги на безповоротній основі. Ми все повертаємо і дуже шануємо, що таку допомогу надають». Із тих 9 мільярдів доларів США, які Україна отримала минулого року від МВФ і західних партнерів, уряд повернув 14 мільярдів доларів кредитів.

«Ми сповідуємо принцип прозорості, відповідальності і підзвітності, — пояснив Прем'єр-міністр. — Якщо ми отримуємо цю допомогу, ми готові не просто звітувати, а в рамках нашої спільної роботи надавати будь-яку інформацію про те, які реформи в Україні проводяться, куди використовув-

ється ця допомога і що необхідно ще зробити, щоб Україна була дедалі ближчою до ЄС і відповідала європейським стандартам».

На підтвердження сказаного Арсеній Яценюк повідомив, що Україна вже досягла успіху в подоланні корупції в енергетичному секторі, прибравши компанії-посередники і припинивши витікання мільярдів доларів у кишені українських олігархів. І нині на прозорих європейських умовах ми купуємо газ за відкритими контрактами в німецьких та інших європейських компаній. Глава уряду нагадав, що разом із Німеччиною і за персональної допомоги її канцлера було підписано тресторонню угоду про тимчасове постачання природного газу в Україну.

Прем'єр також наголосив, що Україна ухвалила низку дуже важливих рішень щодо реформи енергетичного сектору. Зокрема ухвалено закон, за яким західні компанії мають право інвестувати в українську ГТС і купувати до 49% її акцій. На переконання Арсенія Яценюка, ці інвестиції надзвичайно важливі не лише для нас. «Південний потік» помер, а треба забезпечувати транзит газу до країн-членів ЄС», — нагадав він.

«Україна довела, що здатна гарантовано постачати природний газ в ЄС. Задля як додаткових гарантій безпеки постачання, так і формування нового енергетичного ринку в Європейському Союзі, ми хотіли б, щоб наші західні партнери, в першу чергу Німеччина, взяли участь в інвестуванні в модернізацію і спільну експлуатацію найбільшої газотранспортної системи Європи — української ГТС», — цитує слова глави уряду департамент інформації та комунікації з громадськістю Секретаріату КМУ.

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Не така страшна мобілізація, як чутки про неї

Ольга ПРОКОПЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

На які потреби Міністерство оборони використало минулорічні бюджетні кошти? В чому полягає реформування військового відомства? На ці та інші запитання під час брифінгу розлого відповів міністр оборони генерал-полковник Степан Полторак.

Як повідомив очільник відомства, на потреби армії держава торік виділила 27 мільярдів 346 мільйонів 300 тисяч гривень (це становить 1,79% ВВП). Зокрема на розвиток озброєння та військової техніки витратили 3962,1 мільйона гривень, на підготовку Збройних сил — 1107,4 мільйона гривень, на їхнє утримання — 22 266,5 мільйона гривень.

Окрім цього, на рахунки силового відомства надійшло 153,3 мільйона благодійної допомоги. Ці кошти, за словами урядовця, було витрачено на зміцнення матеріально-технічного стану армії та медичне забезпечення. Так, у зону активних бойових дій поставлено понад 8 тисяч шоломів, майже 43 тисячі спальних мішків, 83,2 тисячі пар черевиків з високими берцями, а ще в переліку — польові костюми нового зразка, утеплені куртки, шапки-фески, матраци, подушки, простирадла та медикаменти. Також військові частини отримали облікованої благодійної допомоги у натуральному вигляді на суму 390,9 мільйона гривень, зокрема бронезжилети, шоломи, сухі пайки, акумуляторні батареї, тепловізори, засоби зв'язку, роботи для розмінування.

Ситуація потребує оперативних рішень

Здавалося б, усе зрозуміло і прозоро. Проте, як визнав міністр, без помилок і недоліків не обійшлося. Серед причин, які це уможливили, названо «недостатнє проведення роботи з протидії старим корупційним схемам, него-

Нова техніка застигла в очікуванні підготовлених екіпажів

товність підприємств оборонного комплексу в перші місяці російської агресії працювати у посиленому режимі (у три зміни). За словами генерала, серед негативних чинників — брак стандартів забезпечення Збройних сил озброєнням, оснащенням і технікою. Зокрема, на ситуацію погано вплинуло неефективне прийняття управлінських рішень. За

питання соціального захисту. Зрозуміло, коли тил захищений, то й службу нести легко. Тому в Мініборони розроблено Доктрину сучасного медичного забезпечення Збройних сил, Державну програму реформування ЗС, добігає завершення розробка концепції забезпечення житлом військовослужбовців ЗС та інші програми реформування і розвитку окремих напрямів діяльності Мініборони.

Офіцерське звання, як і освіта, — це застаріле кліше. Нині справа за тямущими людьми з діловими якостями, з умінням швидко приймати рішення.

це до дисциплінарної відповідальності притягнуто восьмеро посадовців Мініборони та Генерального штабу з департаменту державних закупівель, дві посадові особи усунуто від виконання службових повноважень.

Зваживши на таку ситуацію, ухвалено рішення про початок реформування в системі Збройних сил. Очільник міністерства вбачає проблеми передовсім у неефективній діяльності підвідомчої йому структури і Генерального штабу. З його слів, через велику кількість військових чиновників зволікалося ухвалення першочергових рішень.

Утім, роботу над помилками проведено. Як результат — розроблено нову концепцію забезпечен-

Військові вважають, що офіцерське звання, як і освіта, це застаріле кліше. Нині справа за тямущими людьми з діловими якостями, з умінням швидко приймати рішення. Щоб зменшити ланцюжок перекладання відповідальності з одних плечей на інші, вирішено реорганізувати апарати Міністерства оборони і Генерального штабу, після чого чисельність апарату міністерства скоротиться із 770 на 125 осіб, а в Генштабі із 700 осіб залишиться 626 військових чиновників.

Відновлено строковий призов

Звісно, для офіцерів і солдатів, як для кожної людини, дуже важливе

питання соціального захисту. Зрозуміло, коли тил захищений, то й службу нести легко. Тому в Мініборони розроблено Доктрину сучасного медичного забезпечення Збройних сил, Державну програму реформування ЗС, добігає завершення розробка концепції забезпечення житлом військовослужбовців ЗС та інші програми реформування і розвитку окремих напрямів діяльності Мініборони.

Міністр оборони, відповідаючи на запитання про початок четвертої хвилі часткової мобілізації, уточнив деякі цифри і факти. Він запевнив, що нині заплановано провести перший етап мобілізації, який розпочнеться з 20 січня. Він триватиме 90 днів, упродовж яких планується зібрати 50 тисяч захисників. Це відбуватиметься, зі слів генерала, також у два етапи: 24 тисячі + 26 тисяч громадян.

А щодо мобілізації в квітні—червні (за попередніми планами, можлива мобілізація 13,5 тисячі осіб) і в червні—липні (40 тисяч осіб) говорити ще рано, вважає Степан Полторак. І про 200-тисячну армію мобілізованих він також нічого не знає. Все залежатиме від потреби війська у нових силах. Проте, окрім часткової мобілізації, буде поновлено й строковий призов, за яким до армії потраплять близько 40 тисяч юнаків.

ПРОШУ СЛОВА!

Шаровики-звірофоби знову лізуть у заповідники?

Олег ЛИСТОПАД,
«Урядовий кур'єр»

Псевдомисливці знову хочуть вбивати тварин у заповідниках і національних парках. Отримати таке право вони планують через законопроект «Про внесення змін до Закону України «Про природно-заповідний фонд України» (щодо удосконалення окремих положень)» №1427, який уже зареєстровано у Верховній Раді.

Чому пишу «псевдо»? Бо справжні мисливці — це вам не шаровики-затійники, це люди, які наполегливо працюють над поліпшенням стану своїх мисливських угідь, воюють з бракон'єрами, підгодовують дичину. А не зазіхають на картопельку на чужому городі. Мисливські угіддя охоплюють близько 80% території країни. Площа природних, біосферних заповідників і національних парків ледь дотягує до 2%. Саме в ці 2% і хочуть любителі дармовщинки влізти брудними чобітьми, використовуючи як відмичку новий закон.

Написано законопроект дуже хитро. Цього разу мисливство заховано у троянського коня під назвою «селекційний відстріл» і «регулювання чисельності». Але якщо в мисливському господарстві, може, і є потреба проводити відстріл хворих та «некондиційних» (з точки зору колекціонерів рогів і копит) тварин, то у заповідниках цього робити взагалі не можна. Бо природні заповідники — це лабораторії природи, які від людини ні «селекції», ні «регулювання» не потребують. А якщо якась потреба регулювання виникне на заповідних територіях з м'якшим режимом, то ніщо не заважає національному природному парку у разі потреби відловити тварин і перевезти в інші місця. Або й продати — приміром мисливцям, виручивши копійчину.

Ця спроба колишнього регіонала депутата В. Мельниченка скористатися тим, що десятиками років оберігає заповідне табу, — вже шоста подібна за останні п'ять років. Я вже стомився писати про ці підступи. У березні 2013-го у статті «Куди ховатися білоокій качці» «УК» вже розкривав хитру спробу вдертися у заповідники з рушницями під прикриттям так званого мисливського туризму (<http://www.ukurier.gov.ua/uk/articles/kudi-hovatis-bilookij-kachci/>). Добре, що тоді депутати з Комітету з питань екологічної політики зважили на те, що принцип заповідання й одночасне полювання на заповідних територіях є поняттями протилежними та несумісними, і «поховали» цей «туризм». Адже завдання заповідних територій — збереження еталонних ділянок дикої природи, їхнього біологічного різноманіття, спонтанних природних процесів на цих територіях та моніторинг навколишнього природного середовища.

Таким чином, будь-яке пряме втручання людини, зокрема й через так зване регулювання чисельності, селекційний відбір та ветеринарно-санітарну експертизу, запропоновані нинішнім законопроектом №1427 як зміни до статей 16, 18 та 21 Закону «Про природно-заповідний фонд України», суперечить самій меті заповідання, порушує хід природних процесів і зводить нанівець систему екологічного моніторингу, в якому об'єкти природно-заповідного фонду (ПЗФ) виконують роль контрольних ділянок.

Одним із найголовніших завдань об'єктів природно-заповідного фонду, за словами дніпропетровського еколога Олексія Бурковського, — є збереження зникаючих та рідкісних видів, занесених до Червоної книги України. Навіть якщо ці види не є об'єктами полювання, дозвіл на полювання в природних та біосферних заповідниках і національних парках на мисливські види призведе до екологічного стресу популяції рідкісних і зникаючих тварин, що загрожує їм повним вимиранням на цих територіях. Як наслідок — втрата природної та екологічної цінності заповідних територій, жорсткий і непоправний удар по біологічному різноманіттю нашої держави, її екологічному балансу.

Тож екологічна й зооохисна громадськість звернулася до Комітету Верховної Ради з питань екологічної політики з вимогою відхилити цей ганебний, цинічний та антиекологічний законопроект №1427. Сподіваємося, члени комітету дослухаються до цієї думки.

Слова підтримки й співчуття

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

СОЛІДАРНІСТЬ. Прем'єр-міністр Арсеній Яценюк висловив співчуття у зв'язку з трагедією в Парижі, адресоване Його Високоповажності пану Мануелю Вальсу, Прем'єр-міністру Французької Республіки.

«В Україні з великим сумом сприйняли звістку про терористичний акт у редакції сатиричного видання Charlie Hebdo у Парижі, який призвів до людських жертв. Разом з усіма громадянами Вашої держави ми поділяємо біль непоправних втрат та рішуче засуджуємо тероризм», — йдеться в документі.

«Від імені уряду України та від мене особисто прошу передати сім'ям загиблих глибокі співчуття та слова щирої підтримки в цю нелегку хвилину», — цитує текст співчуття департамент інформації та комунікацій з громадськістю Секретаріату КМУ.

Вугільні сподівання

Відділ економіки
та державного управління
«Урядового кур'єра»

ПЕРСПЕКТИВИ. Міністерство енергетики та вугільної промисловості розраховує отримати в січні понад 600 тисяч тонн вугілля з Росії. Про це під час брифінгу в Києві повідомив перший заступник міністра енергетики та вугільної промисловості Юрій Зюков.

«У січні наше завдання — купити 120 тисяч тонн вугілля.

Це для Центренерго, що підтверджено контрактами. І близько 0,5 мільйона тонн — за контрактами, які є в компанії ДТЕК. Йдеться про російське вугілля», — сказав Юрій Зюков і додав, що перебоїв з поставанням чорного золота на сьогодні немає.

Крім того, перший заступник міністра сказав, що ціна імпортного вугілля з Росії з урахуванням нинішнього курсу має становити 72—73 долари за тону.

У зимовий період українські теплові електростанції щомісяця споживають до 2,4 мільйона тонн вугілля, нині записи становлять 1,4 мільйона тонн. Саме тому, зауважив урядовець, Україна вдалася до імпорту вугілля.

Україна також почала закупівлю вугілля з окупованих територій. «З окупованих територій Луганської та Донецької областей у цьому місяці маємо перші поставки з підприємств, які перереєстровані на

території України. Зокрема державне підприємство «Луганськвугілля» вже перереєструвалося на території, підконтрольній Україні. Триває перереєстрація компанії «Антрацит» та ще кількох шахт. Рахунки відкривають на підконтрольній Україні території в державних банках, і тільки за таким механізмом ми купуємо й купуватимемо вугілля на території України, всі податки сплачуватимуть тут», — констатував Юрій Зюков.

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

ДОКУМЕНТИ

ЗАКОН УКРАЇНИ

**Про внесення зміни до статті 46
Закону України «Про прокуратуру»
щодо умов для залучення фахівців**

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:
1. Статтю 46 Закону України «Про прокуратуру» (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 53, ст. 793 із наступними змінами) доповнити частиною дванадцятю такого змісту:

«У виняткових випадках Генеральний прокурор України в інтересах забезпечення належного здійснення функцій прокуратури може, за умови належного обґрунтування, прийняти рішення про призначення на посади першого заступника, заступника Генерального прокурора України, їх старших помічників та помічників, прокурорів Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва і Севастополя, спеціалізованих прокуратур (на правах обласних), їх перших заступників, заступників, міжрайонних прокурорів, прокурорів міст, районів, районів у містах та прирівняних до них спеціалізованих прокуратур, їх перших заступників і заступників, начальників головних управлінь, управлінь, відділів прокуратур, їх перших заступників, заступників, старших прокурорів та прокурорів прокуратур усіх рівнів осіб молодшого віку, ніж передбачений цією статтею, та які не мають передбаченого цією статтею стажу роботи в органах прокуратури або на судових посадах, але мають відповідний стаж роботи у галузі права».

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

м. Київ
28 грудня 2014 року
№ 66-VIII

Президент України П. ПОРОШЕНКО

ЗАКОН УКРАЇНИ

**Про внесення змін до Митного кодексу
України щодо стабілізації платіжного балансу**

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:
1. Внести до Митного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., №№ 44-48, ст. 552) такі зміни:

1) у частині третій статті 48 слова «компенсаційне або спеціальне» замінити словами «компенсаційне, спеціальне або додатковий імпортерний збір»;

2) частину першу статті 270 доповнити словами «окремим законом щодо встановлення додаткового імпортерного збору»;

3) пункт 4 частини другої статті 271 доповнити словами «додатковий імпортерний збір»;

4) у статті 275:
частину першу доповнити пунктом 4 такого змісту:

«4) додатковий імпортерний збір»;

частину другу виключити;

абзац перший частини третьої доповнити словами «відповідно до Закону України «Про застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україну»;

доповнити частиною шостою такого змісту:

«6. Додатковий імпортерний збір встановлюється законом відповідно до статті XII Генеральної угоди з тарифів і торгівлі 1994 року (далі – ГАТТ-1994) та Домовленості про положення ГАТТ-1994 щодо платіжного балансу у разі значного погіршення стану платіжного балансу або істотного скорочення золотовалютних резервів, або досягнення ними мінімального розміру з метою забезпечення рівноваги платіжного балансу та збільшення розміру золотовалютних резервів»;

5) у статті 282:
в абзаці другому пункту 19 частини першої слово «ввізне» виключити;

після частини першої доповнити новою частиною такого змісту:

«2. Звільняються від оподаткування особливими видами мита товари, зазначені у пунктах 6, 10, 19 частини першої статті 282, частинах першій та четвертій статті 287 цього Кодексу».

У зв'язку з цим частини другу і третю вважати відповідно частинами третьою і четвертою;

6) пункт 1 частини першої статті 283 після слів «ввізним митом» доповнити словами «додатковим імпортерним збором»;

7) у частині першій статті 288 слова «Спеціальне мито, антидемпінгове мито та компенсаційне мито» замінити словами «Особливі види мита»;

8) у підпункті 4 пункту 4 розділу XXI «Прикінцеві та перехідні положення» слова та цифри «до 1 січня 2015 року» замінити словами та цифрами «до 1 січня 2018 року».

2. Цей Закон набирає чинності з моменту опублікування рішення Кабінету Міністрів України щодо завершення консультацій з міжнародними фінансовими організаціями.

м. Київ
28 грудня 2014 року
№ 74-VIII

Президент України П. ПОРОШЕНКО

Журналістам у зоні АТО почали видавати прес-карти

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

АКРЕДИТАЦІЯ. З 8 січня прес-центр АТО у м. Краматорську Донецької області розпочав видачу прес-карт журналістів у зоні АТО. Про це на брифінгу повідомив речник Антитерористичної операції полковник Андрій Лисенко. «Прес-карта засвідчує права представників ЗМІ на виконання редакційних завдань в районі проведення АТО та дислокації військових частин ЗСУ», — зазначив він.

Прес-карту може отримати представник ЗМІ, який пройшов встановленим порядком попередню акредитацію в Службі безпеки України на виконання редакційних завдань в районі проведення АТО. Для цього представник ЗМІ, після отримання відповідної попередньої акредитації, має зателефонувати до прес-центру АТО за номером 098 671 30 40.

При отриманні прес-карти представник ЗМІ та допоміжний (технічний) персонал повинні представити документи, що засвідчують особу (паспорт та посвідчення журналіста), надати фото (в електронному вигляді) та підписати письмові зобов'язання.

Технічний персонал приписується до особи, яка володіє картою, за її попереднім запитом (за телефоном 098 671 30 40 або через електронну пошту ato14@ukr.net) не пізніше 18.00 напередодні дня відвідування військового об'єкта.

Про порядок оформлення та використання прес-карт представниками ЗМІ можна дізнатися на сайті Міністерства оборони України.

Зимові турботи

БЕЗПЕКА ЖИТТЯ. В усіх регіонах країни люди об'єдналися для подолання наслідків негоди

Тільки-но знижується температура і випадає сніг, починається боротьба українців за виживання у несприятливих умовах. І дороги треба почистити від снігових заносів, і льоду позбавитися, і про тепло потурбуватися. «Урядовий кур'єр» поцікавився, чим зараз опікуються в регіонах у першу чергу.

Прибрав зупинку громадського транспорту біля свого будинку — і фото виклав в Інтернеті! Так роблять миколаївці вже протягом кількох днів

Миколаїв. Містяни гуртом вийшли на розчищення зупинок транспорту

Олена ІВАШКО,
«Урядовий кур'єр»

Новорічні та Різдвяні свята миколаївці провели в умовах снігової та льодової блокади. Такої кількості снігу, що випав за день до Нового року, ніхто не пригадує. В результаті паралізовано рух транспорту, кілька днів не вивозили сміття, не розчищали дороги та тротуари, вишикувалися величезні черги містян за хлібом. Люди пішки добиралися до роботи та у справах. На жаль, міська влада не змогла впоратися з наслідками стихії своєчасно та не скористалася короточасною відлигою, аби швидко розчистити вулиці міста.

Тож лопати в руки довелося взяти небаждужим миколаївцям, які спершу очистили від кучугур зупинки міського транспорту, бо саме

вони опинилися в найгіршому стані. Протягом вихідних та святкових днів десятки активістів виходили розчищати заноси. Лопатами та іншим інвентарем їх частково забезпечила міська влада. До акції, на яку закликали мешканців міста через соціальні мережі, долучилися члени громадських організацій, депутати, журналісти. Городяни очистили від снігу та льоду понад 20 зупинок громадського транспорту, допомагали автомобілістам витягти автівки зі сніжного полону, прибирали сміття біля приватних будинків.

Один з організаторів акції Андрій Лохматов зазначив: «Ми вирішили організувати своєрідний флешмоб під назвою «Наша зупинка «до» та «після». Фотографії, на яких зображено зупинки до очищення та після, викладали в

соціальних мережах, аби більше людей долучити до акції. Переконалися, що за дві години десять чоловік можуть очистити мінімум дві зупинки. До нас приєднувалися небадужі миколаївці. Але, на жаль, під час нашої роботи не помітили жодних дій з боку комунальних служб».

До речі, активісти, не називаючи себе, повідомляли громадянам через листівки, розклеєні на стовпах: «Зупинку почистила не міська влада, а небадужі мешканці міста». Одна з активних учасниць флешмобу журналіст Євгенія Бардіна поділилася на сторінці у Фейсбуці: «Продовжуймо в тім самім дусі! Хто ще не брав участь — ласкаво просимо! Будемо координуватися і робити місто кращим і чистішим! Люди поряд зі мною, ви — дивовижні, сильні, яскраві і небадужі. Виявляється,

наша інтернаціональна компанія об'єднала представників болгарської, польської, російської, єврейської, української, вірменської та інших національностей. У нас були родини — представники різних країн».

Організувалися для спільної справи і активісти Клубу політичної діагностики «Стрекоза». За їхньої допомоги були очищені від снігу та крижаної кірки козирки під'їздів, прорубані та посипані піском доріжки до вхідних дверей. Вони допомогли і мешканцям приватних будинків, які самостійно не могли прибрати великі снігові замети на власному подвір'ї. Молоді члени клубу вважають, що тільки особистими діями можна допомагати своєму місту і власним прикладом доводити іншим, що все в наших руках. А також змусити комунальні служби працювати.

Харків. Альпіністи оголосили бурулькам бій

Світлана ГАЛАУР,
«Урядовий кур'єр»

Через нестійку зимову погоду дахи багатоповерхових харків'ян вкрилися бурульками та снігом. Прибирати їх узялися харківські альпіністи. Нині у місті працюють дві автовишки та 36 верхолазів.

Як розповіли в Департаменті житлового господарства Харківської міськради, бурульки та сніг очищають в усіх районах міста. У грудні — січні від харків'ян надійшло 810 заявок на зняття бурульок. На 745 житлових будинках ці роботи вже виконано. Також у департаменті

повідомили, що фахівці КП «Житлокомсервіс» за підсумками попередніх зимових періодів провели аналіз і визначили 1035 потенційно небезпечних житлових будинків, де можливе утворення великих крижаних наростів. Для забезпечення безпеки пішоходів огорожують небезпечні

ділянки і розвішують на фасадах і під'їздах попереджувальні написи та оголошення. Крім цього, міська влада закликає харків'ян бути обережними та уважними на вулицях і просить не заходити за огорожувальні стрічки, якщо на будівлях ідуть роботи.

Суми. При лікарнях створили пункти обігріву

Олександр ВЕРТИЛЬ,
«Урядовий кур'єр»

У Сумах при медично-лікувальних закладах розпочали роботу 15 стаціонарних пунктів обігріву, в яких працюють медпрацівники. Вони готові надати першу необхідну допомогу при переохолодженні чи обмороженні.

Такі пункти розгорнуті в різних куточках міста, зокрема при клінічних лікарнях №№1, 4 та 5, міській поліклініці №3, дитячій клінічній лікарні імені Святої Зінаїди та інших. Тут можна

не тільки перебути мороз чи хуртовину, а й зігрітися чаєм із печивом, проконсультуватися з кваліфікованими медиками

та закладів спільно з медиками та правоохоронцями цілодобово патрулюватимуть міські вулиці, аби уникнути нещасних

До роботи готові долучитися спеціалісти обласної організації Товариства Червоного Хреста.

стосовно убезпечення від можливих неприємностей.

Як повідомили у прес-службі Сумської міської ради, представники соціальних установ

випадків. Зокрема при отриманні інформації виїжджати за викликами і за потреби доправлятимуть тих, хто потребує невідкладної допомоги, до

найближчих пунктів обігріву чи лікарень.

До роботи готові долучитися спеціалісти обласної організації Товариства Червоного Хреста. За словами його керівника Ігоря Шаповала, на час сильних холодів 15 патронажних сестер опікуватимуться самотніми сумчанами. Вони забезпечуватимуть літніх людей продуктами, контролюватимуть температуру в приміщеннях, у разі потреби надаватимуть кваліфіковану медичну допомогу тощо.

ТАКЕ ЖИТТЯ

Хто ж є хто після АТО?

ТЕНДЕНЦІЇ. Жителі визволених міст Донеччини досі перебувають у полоні поширених тут стереотипів

Павло КУЩ,
«Урядовий кур'єр»

Житель Краматорська повернувся зі столиці й дуже емоційно ділився враженнями від зустрічі з деякими земляками, яких, за його словами, там «аж кишать». «Що за люди? — обурювався він. — Хоч кілок їм на голові теши!» Виявляється, зустрів давнього знайомого, який ще навесні тимчасово перебрався туди з Донецька. «Цей йолоп мені почав такі проросійські дурниці верзти про Краматорськ, немов це не я, а він пережив там окупацію і визволення. Я аж розгубився: провокує чи придурюється? З'ясувалося: «підкований» землячок щоранку бігає до станції метро, де безкоштовно роздають відому газетку — пропагандистський рупор Кремля. І це в Києві, де є безліч інших джерел інформації! Що ж тоді казати про жителів Донбасу, які, вражені антиукраїнським пропагандистським вірусом, і досі на біле кажуть «чорне» і навпаки...»

Порєбрик — це «ісконно» донбаський бордюр?

Ситуація у визволених від бойовиків самопроголошеної «ДНР» населених пунктах Донеччини нага-

дує рядки класика української літератури Володимира Сосюри, чие дитинство і юність у роки громадянської війни минули саме тут — на Донбасі. Пам'ятаєте? «Бій відгрімів. Жовто-сині знамена затріпотіли на станції знов. І до юрби полонених...» Втім, стоп. У нашому випадку йдеться не про дешифру донедавна озброєних опонентів, а про велику кількість мирних жителів, які колись майже добровільно здалися у полон певним стереотипам і тепер неохоче від них звільняються. Це підтвердило й вивчення громадської думки, проведене наприкінці минулого, найважчого і для багатьох взагалі трагічного року.

Фонд «Демократичні ініціативи імені Ілька Кучеріва» та соціологічна служба Центру Разумкова протягом 5 днів провели опитування жителів Краматорська і Слов'янська (по 500 осіб), запропонувавши їм висловити власну точку зору на ситуацію в регіоні. До речі, попри близьке сусідство пунктів (між містами 15 кілометрів) та схожість поведінки — побували під владою «ДНР», відповіді на окремі запитання дуже різні. «Нам спершу це було не зрозуміло, — зізнається директор Фонду «Демократичні ініціативи імені Ілька Кучеріва» Ірина Бекешкіна. — Значно зрозумі-

ліше стало тільки після спілкування з місцевими людьми, які добре знають тутешнє життя».

Як відомо, Слов'янськ і його жителі стали найпершими жертвами гібридної війни, розпочатої носіями не тільки сучасного озброєння, а й зроду не вживаних у цих місцях акценту та слів: російські зайти «прокололися», називаючи бордюр поребриком. І навіть попри очевидну присутність тут росіян, лише 33% опитаних слов'янців називають Росію стороною конфлікту в Україні. 35% (!) взагалі так не вважають, а решта 32% не можуть сформулювати однозначної відповіді. У Краматорську, щоправда, участь росіян у збройному конфлікті побачили більше — 49,5%. А в те, що між Україною та Росією розгортається війна, вірять тільки 26% слов'янців (краматорців — 43%).

«Я можу зрозуміти багатьох земляків, які брали участь в опитуванні, — коментує для «УК» корінний житель Краматорська. — Люди просто не вірять і не хочуть вірити, що між нашими донедавна братніми народами може початися війна. Їх у цьому не переконали навіть обстріли з усіх видів російської зброї, яку сюди й досі везуть через аж занадто «прозорий» кордон, та загибель людей від рук російських

ополченців. Багатьом донбасівцям легше повірити в те, що озброєні росіяни з'явилися тут на противагу найманцям з Європи чи США, яких, зрозуміло, тут ніхто ніколи не бачив. Хоча від розповідей «правдивих» ЗМІ про бойовиків-поляків, прибалтів чи взагалі чорношкірих американців у нас аж вуха попухли».

Як тебе не «любити», Києве вже не мій?

Що ж, цинічна пропаганда таки далася взнати. У це навіть важко повірити, але 36% жителів Слов'янська, який побував під окупацією не «бандерівців» чи головорізів «Правого сектору», а проросійських бойовиків під орудою громадянина Росії Ігоря Гірка-Стрелкова, перекладають провину за все, що відбулося, на... США. А ще більше — 37% — крайнім вважають Майдан, який, вони переконані, розколов Україну. «Сперечатися з цими людьми марно, — каже житель Слов'янська. — Запитую декого: ось всі ми тут вільно розмовляли російською мовою, і хіба хтось приїхав сюди з Майдану і забороняв це робити, погрожуючи зброєю? Ні! Навпаки, прибули представники протилежних сил: брутально захопили приміщення влади,

міліції, СБУ, позривали українські прапори, кидали в підвали і розстрілювали українських активістів... Погоджуються, але все одно «валять» все на кого завгодно». Найбільш винними за збройний конфлікт чи проведення АТО тут вважають нинішню владу України — 77% респондентів у Слов'янську і 68% у Краматорську відповідно 47% та 38% опитаних.

Взагалі «люта любов» до офіційного Києва є фірмовою особливістю донецчан. Протягом багатьох років їм наполегливо втовкмачували про Донбас як «годувальника України», «дармоїдів» з інших областей та найбільше втілення зла — столицю, де, мовляв, ніколи не вміли чи не хотіли цінувати регіон. За інерцією владний Київ продовжували лаяти навіть після «великого переселення» донецьких, тобто коли найголовніші посади там посіли вихідці із цього регіону. Тоді здавалося, аж тепер нарешті Донеччина почне розв'язувати застарілі економічні й соціальні проблеми і заживе на заздрість сусідам. Однак символами «своєї» влади стали руїни в деп-

ресивних шахтарських містах і селищах та розкіш на межі здорового глузду в помешканнях колишніх президента, генпрокурора та інших владних земляків.

«Звичайно, немає підстав ідеалізувати Київ у відносинах із Донбасом, але звальювати всю провину за жахіття, яке трапилося, — це, мабуть, занадто, — каже жителька Слов'янська. — Я особисто не в захваті від багатьох представників столичної влади, та все-таки порадила б землякам не забувати про об'єктивність. А то виходить, що владний Київ може бути відносно хорошим, поки «наш» і поки там керують донецчани. А коли вони повтікали з посад чи їх звідти витурили, то столиця враз стала поганою і у всьому винною...» Втім, від столичної влади респонденти не відхрещуються — 84% опитаних в обох містах вважають відповідальними за відбудову Донбасу Президента України, Кабмін і всю центральну владу. «Це трохи схоже на шлюб за розрахунком, — іронічно каже моя співрозмовниця і додає вже серйозніше: — Або взагалі на продажну любов. А щодо тих, хто найбільше причетний до руйнувань і загибелі мирних людей, схоже, ставлення тут майже класичне: б'є — значить любити...»

Кава від «тітоньки Тетяни»

ДОБРО. Українські військові отримують подарунки від северодонецького кафе

Олена ОСОБОВА,
«Урядовий кур'єр»

Чого варта чашка кави о четв'яній ранку, коли ще дві години стояти на посту або патрулювати чуже місто, буквально кілька днів тому визволене від бандитів з «ЛНР»? Перехожі чіпляють недобрим поглядом, а найагресивніші — ще й словом. І здається, ніби весь Донбас наїжачився. Та ось виходить на ганок будинку мініатюрна пані, котра явно годиться в матері, буквально хапає за руку, схвилювано гукає: «Ви ж наші визволителі, заходьте, я вас кавою пригощу. Не бійтеся». Так, боялися, щоб не отруїли. Адже раніше під Слов'янськом був і такий випадок із частанням від місцевих. Але господиня кав'ярні «АРТиШОК» у Северодонецьку виносила каву в одноразових стаканчиках прямо на вулицю. Казала: подивіться, я в автоматі її роблю. Називала синочками.

«Я й тепер їх так називаю — хлопців із чернігівського та львівського батальйонів, які наше місто визволяли, а тепер і з батальйону «Луганськ-1», — усміхається господиня кав'ярні Тетяна Білянська. — Поступово військові переконалися в наших

Колись таки здійсниться мрія Тетяни Білянської, й вона відкрис другу кав'ярню в Чернігові, а назве її «Батальйон «Чернігів»

добрих намірах. Вони мене прозвали «тітонька Тетяна». Це в мене вже як позивний».

Надавати гуманітарну допомогу українським військовим Тетяна Миколаївна почала з 23 липня — наступного дня після визволення Северодонецька. Коли бійці пропонували їй гроші за бутерброди, торттики й каву, сказала: «Хлопці, все після війни». «Кажу, я дуже хитра жінка: коли закінчиться війна, приїду

до вас, і тоді вже ви мене почастуєте кавою. Так починалася наша «гуманітарка», — жартує «тітонька Тетяна», щоб збоку розповідь про благородну справу не видавалася пафосною.

По місту пішли чутки, що в кав'ярні на проспекті Гвардійському збираються військові, а ще тут збирають для них посилки на передову. Хтось сам зайшов і побачив, комусь підказали знайомі. Так люди почали через

це кафе передавати їжу й речі, ковдри та подушки, інструменти і книжки. Два складських приміщення довелося облаштувати під «схрон». І навіть на порозі стильного залу, де старі платівки служать обкладинками меню, театральні афіші нагадують про гастролі, рушники біліють, — у кожному куточку коробки.

«Нам дуже допомагають львів'яни з Греко-католицької церкви. Щотижня висилають по 200—300 кілограмів макаронів і картоплі, круп та солодоців. А ось посилка — мати надіслала з Одеси синові. Хтось із солдатів буде з Бобрового — передамо», — веде своєрідну екскурсію серед коробок Тетяна Білянська.

Здивували і продовжують радувати господиню кав'ярні земляки: «Багато наших бабусь, у яких пенсії маленькі, купують хоча б пачку чаю і приносять. Або шкарпетки теплі плетуть. До речі, я не очікувала, що так багато буде помічників із представників покоління, про яке ми звикли казати, що вони за Радянський Союз, за сепаратизм».

Усім світом збирають гуманітарні вантажі. Наприклад, на Миколая вдалося бійцям із чернігівського та львівського батальйонів, які стоять біля Станиці

Луганської, відвезти смажене поросся, рулет, сало місцевого приготування. Хорошу традицію тримали до самого Різдва.

І якщо перша поїздка на блокпости залишила у «тітоньки Тетяни» важке враження («Осінь. У степу намет. Поруч мотузка натягнута. Висять солдатські речі, абияк у холодній воді випрані»), то тепер вона вже веселіше розповідає про вояжі («Кілометрів з чотири до Росії. У домі, де ночують, тепло. Це будинок колишнього «господаря» краю — багатий, великий»).

Про своїх відвідувачів господиня «АРТиШОКА» може розповідати годинами, як про рідних.

«Єдине, що їх усіх об'єднує, — відповідь на запитання: чому ви тут? Вони кажуть: «А хто, як не ми, захистить Україну? Ми не хочемо, щоб орда пішла до нас», — ділиться «тітонька Тетяна».

Хлопці подарували їй на день народження жартівливий «Сертифікат головної бандерівки Северодонецька» і цілком серйозний оберіг: прапор України, де кожен з тих, кому допомогла Тетяна Білянська, щось написав від себе. Але головне — подарували надію. «Війна закінчиться до весни», — каже «тітонька Тетяна». І нехай так буде!

НЕЗАБУТНЄ

На Черкащині почався рік Василя Симоненка

ПРЕМ'ЄРА. До 80-річчя витязя поезії в обласному театрі розповіли документальну історію про його життя

Владислав КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

Ох, яка до болю знайома ця друкарська машинка, до якої, ніби до кулемета, прикипів Василь. Подібна реліквія — як пам'ятник минулій епосі — стоїть нині і в моєму кабінеті. Здається, саме на такий видрукував Симоненко оцей крик душі:

Україно! Ти — моя молитва,
Ти моя розпука вікова...
Гримотить над світом
люта битва
За твоє життя, твої права.

Чи не правда: чим далі відходимо від епохи, в якій він жив і творив, тим злободенніше звучить його поезія.

У день ювілею Василя Симоненка — 8 січня — в Черкасах вручили щорічні премії його імені лауреатам, пройшов літературно-мистецький вечір. Зокрема відбулася прем'єра документальної історії про поета «Серед грому і тиші» від режисера Сергія Проскурні, який вважає цю роботу театральним

У виставі два головні персонажі: Василь Симоненко і Система, яка його знищувала

відкриттям невідомого Симоненка. Бо й створена вона на основі повідомлень ЗМІ часів життя та творчості поета, тек-

стів самого поета та спогадів його друзів і знайомих.

Образ Василя Симоненка втілює молодий філософ та актор-

аматор Ярослав Литвин. Ще одну головну роль збірного персонажа грає черкаський актор Павло Гончаров. Він як тінь іде за Василем Симоненком і шкодить йому впродовж життя. Це натяк на всі ті комуністичні реалії, які змушували кимось прикидатися, а прожити легше було саме людям нещирим. У щоденнику Василя Симоненка залишився, приміром, запис від 3 вересня 1963 року: «Друзі мої принишкли, про них не чути й слова. Друковані органи стали ще бездарнішими й зухвалішими. «Літературна Україна» каструє мою статтю, «Україна» знущається над віршами. Кожен лакей робить що йому заманеться... До цього ще можна додати, що в квітні були зняті мої вірші у «Зміні», зарізані в «Жовтні», потім надійшли гарбузи з «Дніпра» й «Вітчизни»...» Це Василь написав уже через рік після зв'язного його побиття, коли остаточно стало зрозумілим, що система відверто демонструє свою силу, вказуючи українській інтелігенції місце на задвірках, а то й у тюрмах.

Його недавній юнацький наїв розтанув як дим. Натомість прийшли гіркота й усвідомлення своєї трагічної долі. Усвідомлення, бо до того було тільки інтуїтивне відчуття, про що свідчать написані поетом за вісім років до смерті рядки: «...в тридцять смерті в очі подивлюсь».

Тепер, опісля прем'єри, вистава увійде до репертуару театру.

...Я заходжу до музею-кабінету Василя Андрійовича в Черкасах, де все так само самотньо висить на старенькій рогатій вішалці його плащ, вдивляюся в незакінчені рядки рукопису на робочому столі. І чомусь приходять на пам'ять його слова:

Ще не всі чорти втекли
на небо,
ходить їх до біса по землі.
Бачиш: з ними
цьогодини б'юся,
чуєш — битви
споконвічний грюк!
Як же я без друзів обійдуся,
без лобів їх, без очей і рук?

Хіба не про сьогоднішні реалії написано?

Сяйво різдвяної зірки

СПОГАДИ ДИТИНСТВА. Ходячи від хати до хати, ми теж наче були у Віфлеємі, а наші душі наповнювалися світлом і теплом

Микола КАМІНСЬКИЙ
для «Урядового кур'єра»

Це тепер на Рівненщині проходять справжні фестивалі різдвяних вертепів. А мене щоразу впродовж Різдвяних свят огортає теплий спомин про те, як піввіку тому наша хлоп'яча ватага ходила від хутора до хутора і приємно дивувала людей своїм дійством.

У часи нашого дитинства учителів їхнє освітянське начальство змушувало соромити учнів, у яких виявлять натільний хрестик чи на Великдень застануть їх біля храму або побачать, як хтось із нас, ідучи повз кладовище, зупиняється і хреститься. Наші школярські будні були прихмарені й іншими трапунками. Мені, наприклад, восени 1961-го, в учительській щедро було відлено потиличників і погроз, які містили слово «Сибір», за те, що самовільно випустив стінгазету про життя нашого класу. А я ж так старався: склав веселі вірші, намалював ілюстрації, а головне — весь текст акуратно надрукував на машинці, провівши кілька довгих вечорів у колгоспний конторі під наглядом сторожа діда Максима Цимбалюка. Очікував на похвалу, а отримав від директора отаку приголомшливу екзекуцію.

Але наші дитячі душі спрагло бажали чогось світлого, теплого. Такою розрадою стала Різдвяна містерія, за яку ми взяли потайки. Один із нас, Михайло Ткачук, дізнався, що

хлопці з сусідніх Дубів «продають вертеп».

— Є все: і слова, і зіздар, й облачення для Ірода, для Ангела крила, шабля і булава для Гетьмана, брилі для пастушків, — по-змовницьки шептав нам у читальному залі сільської бібліотеки товариш, і те його хвилювання передавалося й нам.

Наше село було ще молодше від нас — засноване воно в 1950 році й заселене, як казав мій батько, «пролетаріями всіх країв». Отож свої традиції тільки започатковувало, і ми вже були другими, хто затіяв вертеп.

Порадившись, вирішили послати «делегацію» в Дуби — домовитися про ціну. Перемовини були короткими, зійшлися на восьми карбованцях. Сума ніби й невелика, але, як на ті часи, й немала: десь такою була пенсія у колгоспника. Наприкінці року грошей у селян не водилося, бо платню видавали в січні лише лютому, коли підбивали підсумок річного господарювання. А «статті» нашого дитячого доходу в той час теж були обмежені: ні скляні пляшки ніде не валялися, щоб їх можна було здати, ні на курей надії не було, бо вони в грудні неслися погано, та й платили в магазині за здачу не яйце лише 5 копійок. А купували ми вертеп у складчину, тож кожен із нас повинен був принести карбованця.

Отож, як тепер кажуть, фінансова криза змусила нас від повної конспірації

відмовитися і поділитися секретом з батьками. Що вони скажуть, дізнавшись про нашу затьку? Як відірвуть від сімейного бюджету того карбованця, якщо має вагу кожна копійка?

Трохи більше як через рік після нашого вертепного колядування мене призначать обліковцем рілничої бригади колгоспу, і я сам побачу, якою мізерною була оплата праці моїх односельців. А тоді... Тоді — о диво! — ніхто з нашої сім'ї, в якій п'ятеро були напівсиротами, не отримав відмови: ну як же не даси нехай і останнього карбованця дитині, яка перебуває на такому духовному піднесенні і має на тебе останню надію?

І ось вертепне начиння придбано, ролі розподілено, свої «слова» кожен переписав і добре завчив напам'ять. Кілька разів у домі Віті Поліщука пройшли репетиції, ми дбайливо реставрували спорядження. Найбільшою нашою гордістю була зірка. Вона крутилася і світилася, бо всередині горіла лампочка.

— Мені випало бути козаком. Але виявилось, що в купленому спорядженні для цього персонажа, крім шаблі, не було нічого. Щоправда, вишити сорочку я мав, дзвоника дав хтось із хлопців, а замість пояса очкура дядина Ольга ризикнула позичити свою дівочу гарну-прегарну крайку. Проте підперізувати нею не було чого, бо ж не мав «козак» шароварів. А так хотілося, щоб вони бу-

Ось такий був той вертеп, про який пише автор (Микола Камінський — крайній праворуч)

ли, і не які-небудь, а саме червоні, і широченні-широченні. Моя мати, яка ще за Польщі вивчилася на модистку і мала швейну машинку, мій порив охолодила:

— Потрібен такий кусок матерії, як цей настільник, — показала поглядом на стіл, застелений скатертиною.

Не минуло й хвилини (бо ж треба було лиш перебігти через дорогу), як я вже стояв у бібліотеці, де всі столи червоніли скатертинами. Нашу невтомну бібліотекарку Марію Тихонівну (мушу додати, що кращою, сумліннішою, ніж вона, на світі не було і немає) довго просити не довелося. За те, що допоможу їй перенести в сарай привезений напередодні торфобрикети, вона погодилася віддати мені списаний настільник.

Наступного дня я не пішов до школи, бо носив той брикет, зате під вечір вертався додому з чималим сувоєм вишневого сатину. Мати його випрала, випрасувала і, обминаючи чорнільні плями, викроїла й пошила найголовнішу козацьку одежину.

І ось дочекалися ми Різдва. Виявилось, що конспіратори з нас нікудишні, бо все село вже очікувало нашого виходу. Супроводжувані зграйками дітвори, не минали ми жодного двору, і скрізь нам раділи. Якщо хата якоїсь удови була невеличка, то ми своє дійство розгортали прямо на подвір'ї. Простір давав змогу показати нашу виставу в нічим не обмеженій дії.

Вдягнуті ми були легко, але й донині дивуюся, чому ніхто з нас після того не застудився? Обійшли ми не лише все село, а й хутори:

добралися через замети до околиць Гориньграда. Не сумніваюся: зігрівала нас та внутрішня енергія, яка спалахувала в серцях і душах вертепників від перебування в уявному Віфлеємі, де сталася вікопмна подія.

Оте колядування із зіркою залишилося з нами на все життя. Дитинство було багатим на враження від різних подій, але найтрепетнішими, найглибшими zostалися спогади про Різдвяні дні, коли небесне й земне злилися воедино в наших дитячих душах, і ми щедро ділилися з односельцями своїм духовним набутком.

Наше вертепне колядування мало чим відрізнялося від того, що тепер ми чуємо під час Різдвяних свят. Минають роки, а ота давня різдвяна зірка не гасне й досі.

СУСПІЛЬСТВО

Як пережити темні часи і захистити техніку

Фото з сайту odessa-life.od.ua

ПРОКОМЕНТУЙТЕ ЦЮ ПРОБЛЕМУ НА САЙТІ UKURIER.GOV.UA

ПІД НАПРУГОЮ. Через відключення електрики українці ризикують втратити побутові прилади

Вікторія МАКАРЕНКО
для «Урядового кур'єра»

Темні квартири, щоденні крижані калюжі під холодильником, романтичні вечери при мерехтливому світлі кишенькових ліхтариків. Знайома картина?

Звичайно, побутові труднощі можна легко пережити: при звичаїтися готувати при світлі наобних шахтарських ліхтариків, вчити уроки біля гасової лампи, а телевізор замінити живим спілкуванням з родиною, що дуже корисно. Але віялові відключення спричиняють серйозну проблему — українці ризикують втратити більшість побутових приладів, що із нинішнім курсом долара боляче вдарить по родинній кишені. Як уберегти техніку і домогтися компенсації, якщо аварія все-таки сталася, з'ясував «Урядовий кур'єр».

Захистять реле й стабілізатори

Найчастіше побутова техніка виходить з ладу, або, як кажуть електрики, горить через зміну напруги в мережах: під час відімкнення та ввімкнення вона може підійматися до 250 В і падати нижче 180 В, тоді як нормативами передбачено 220 В з допустимими коливаннями $\pm 10\%$.

Електрики запевняють, що самі по собі відімкнення для побутових приладів загрози не становлять, але під час увімкнення світла є ризик збою на трансформаторній підстанції, що неодмінно призведе до коливань електроенергії в мережі — й тоді техніка може постраждати.

Щоб уникнути побутового колапсу, спеціалісти рекомендують придбати прилади для захисту — реле або стабілізатори на-

пруги. Продаються реле й стабілізатори майже у всіх магазинах електроніки. Також пристрій можна замовити через інтернет-магазини.

РЕЛЕ. Принцип роботи реле простий: якщо напруга в мережі нестабільна, реле банально відмикає живлення. А після того, як напруга нормалізується, пристрій відновлює подачу електрики на побутову техніку.

Купуючи стабілізатор, необхідно звернути увагу на вихідну потужність, яка має відповідати кількості приладів, які будуть підключені до нього. Так, для телевізора і мікрохвильовки вистачить стабілізатора з вихідною потужністю 1 кВт.

Для звичайної міської квартири підійде реле на 2,8 або 3,5 кВт — його потужності вистачить, щоб зберегти життя холодильнику або пральній машинці. Вартість диво-коробочки, яка просто вмикається в розетку, — 160—300 гривень.

СТАБІЛІЗАТОРИ теж допоможуть зберегти техніку. На відміну від реле, які техніку просто відмикають, стабілізатори вирівнюють напругу в електромережі до необхідних 220 В. Нині у вільному продажу є два типи стабілізаторів: перший вмикають у розетку, другий — в електрощиток.

Купуючи прилад, необхідно звернути увагу на вихідну потужність, яка має відповідати кількості приладів, які будуть підключені до стабілізатора. Так, для телевізора і мікрохвильовки вистачить стабілізатора з вихідною потужністю 1 кВт. Вартість такого приладу — близько 300 гривень. Стабілізатор напруги на одну

фазу (на п'ять-шість приладів із завантаженням 4,8 кВт) коштуватиме 2,5—3 тисячі гривень. Для квартири або невеликого замського будинку підійде і перший, і другий тип стабілізатора.

Як відшкодувати збитки

Але якщо реле чи стабілізатор вчасно не купили й техніка все-таки

будь-якому разі необхідно спробувати відстояти свої права.

Насамперед необхідно подати заяву до компанії, яка відповідає за подачу світла (у столиці це Київенерго, в Київській області — ПАТ «Київобленерго») і повідомити про аварію та ініціювати створення комісії, яка вже на місці впевниться в тому, що аварія була.

Після закінчення роботи фахівців необхідно отримати копії актів з результатами перевірки. Якщо там буде зазначено, що коливання напруги спричинила погана робота енергетиків, — із цим уже можна йти до суду і вимагати компенсацію.

Щоб визначити суму, на яку можна претендувати, необхідно замовити товарознавчу експертизу, в якій буде вказано причини виходу побутової техніки з ладу та вартість її ремонту чи заміни. Дуже важливо, щоб експерт мав свідоцтво Міністерства юстиції про те, що він має право проводити експертизи такого характеру, інакше висновки не матимуть жодної ваги для суду.

Потім, уже озброївшись актом комісії, де чітко вказано, хто став

Щоб уникнути побутового колапсу, спеціалісти рекомендують придбати прилади для захисту — реле або стабілізатори напруги.

1 жовтня 2014 року, і віялові відключення зараховують до форс-мажорних обставин. Але все залежить від суми збитків. Якщо сума більша за 10 тисяч гривень або у квартирі сталася пожежа чи хтось постраждав фізично, шанси відсудити компенсацію зростають. У

винуватцем аварії, і з висновком експерта потрібно звернутися до юриста, який грамотно підготує судовий позов. Найприємініше у цій неприємній справі те, що в разі перемоги у суді відповідач відшкодує не лише збитки, а й послуги експерта та юриста.

НА ЧАСІ

Один день світла — на складах

Олена ОСОБОВА,
«Урядовий кур'єр»

На складах вугільних об'єднань «Первомайськвугілля» та «Лисичанськвугілля» лежить понад 140 тисяч тонн необхідного для ТЕС вугілля, а в Україні в цей час закликають до жорсткої економії світла.

«Країна потребує вугілля, а шахтарі, які його видобули, не отримують грошей. На сьогодні уряд заборгував «Первомайськвугілля» та «Лисичанськвугілля» 120 мільйонів гривень заробітної плати. Донецька залізниця, управління якої залишилися в окупованому «ДНР» Донецьку, не може виконувати свої функції на підконтрольній Україні території й вивезти вугілля зі складів. Вугільні об'єднання в Луганській області стали заручниками невдалого менеджменту в Україні», — заявляє голова обласної держадміністрації Геннадій Москаль.

За його даними, на складах «Первомайськвугілля» перебуває 55 тисяч тонн незатребуваного вугілля, а на складах «Лисичанськвугілля» — 87 тисяч тонн. Для порівняння: 40 залізничних вагонів вміщують усього 2 тисячі 300 тонн вугілля.

«Ми просимо Міністерство інфраструктури України розв'язати цей вузол дуже простим способом: від'єднати від Донецької залізничної залізничну інфраструктуру, що залишилася на контрольованій Україною території Луганської області, й приєднати її до Південної залізничної, управління якої розташоване в Харкові», — заявляє Геннадій Москаль. Він направив відповідний лист Прем'єр-міністру України із проханням невідкладно вирішити порушені в ньому питання.

ЗНАЙШЛИ ВИХІД!

Сонце працює в Межирічі

Олександр ВЕРТИЛЬ,
«Урядовий кур'єр»

Уселі Межиріч Лебединського району на Сумщині для нічного освітлення вулиць почали успішно використовувати 15 сонячних батарей. Їх встановлено в межах проекту ЄС/ПРООН «Місцевий розвиток, орієнтований на громаду».

Як розповів сільський голова Віктор Литвиненко, до такого рішення місцевих селян спонукала складна ситуація з оплатою електроенергії. Коштів у місцевій скарбниці обмаль, а населений пункт чималий. Тож і вирішили спробувати щастя в європейському проекті. Як кажуть у таких ситуаціях, відчиняють двері тим, хто в них стукає. Акумулявавши майже 160 тисяч гривень організаторів проекту та майже 70 тисяч місцевого бюджету та громади, закупили і встановили спершу три, а згодом ще 15 сонячних батарей. І незабаром відчули, наскільки виграли від такої новачки. За цей час вдалося окупити гроші, які зібрали місцеві селяни, а загалом, підрахували в сільраді, всі витрати окупляться не пізніше, ніж через 2—3 роки.

Батареї встановлено на території дитячого садка, біля зупинки громадського транспорту й магазинів, в інших людних місцях. Сонце працює продуктивно, хоч інколи влаштовує «прогули» — тоді освітлення або слабке, або ж дає збої. Втім, це трапляється нечасто, оскільки за рік сонячних днів набагато більше, ніж похмурих.

Але відтепер Межиріч і його жителі зовсім не залежать від енергетиків — не треба платити ні за електроенергію, ні за користування стовпами, ні за обслуговування лінії електропередач.

ЕНЕРГОЗБЕРЕЖЕННЯ

На екскурсію... в котельню

Олег ЧЕБАН,
«Урядовий кур'єр»

Умісті Жмеринка, що на Вінниччині, школярам наприкінці минулого року організували екскурсію до котельні, яка раніше спалювала газ, а тепер працює на альтернативних місцевих видах палива. Діти були настільки вражені побаченим, що залюбки взялися писати роботи і малювати та тему енергозбереження. Учні 7—9 класів школи №3 свої твори про заощадження енергоносіїв скомпонували у посібник «Я краплинка твоя, рідна Земле моя».

Також учні подбали про довкілля, зібравши майже 24 кілограми використаних батарейок та акумуляторів, які відправили на утилізацію. Це найкращий результат серед навчальних закладів міста. А в особистому заліку серед школярів переміг четвертокласник Ілля Гніца, який здав 80 батарейок.

СОЦІУМ

3 крижаної купелі

МУЖНІСТЬ. Завдяки витримці й кмітливості черкащанина Андрія Василеги вдалося врятувати не одне життя

Владислав КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

Офіційне повідомлення було дуже скупим. В один із грудневих днів приблизно о 5 годині ранку на житловому масиві Дахнівка обласного центру під час катання мотоциклом по Дніпру, який на той час укритися кригою, на відстані майже кілометр від берега в промоїну провалився мотоцикл МТ-10 з водієм та пасажиркою — у воді опинилися 22-річний юнак та його 18-річна подруга. Впродовж 20 хвилин вони намагалися самотужки дістатися берега й кликали на допомогу, поки їх не почув місцевий житель, який в той час саме проходив вздовж берега.

Незважаючи на тонку кригу, чоловік одразу кинувся їм на допомогу. На жаль, урятувати йому вдалося лише дівчину. Тіло хлопця згодом підняли на берег працівники другої державної пожежно-рятувальної частини. Рятувальники відігріли потерпілу й передали її до рук родичів. Ось така офіційна хроніка події, яку оприлюднило управління ДСНС у Черкаській області.

Минув день. З героєм-рятувальником працівникам Державної служби з надзвичайних

ситуацій хотілося поспілкуватися ближче. Серед тих, хто першим розпитував черкащанина Андрія Василеги про нічну пригоду, був і речник начальника згаданого управління Костянтин Проценко.

— Андрій — природжений рятувальник, — поділився своїм враженням Костянтин Петрович. — Це не перше людське життя, врятоване цим мужнім чоловіком.

...Андрієві тієї ночі чомусь не спалося. Уже наближалось до

помогти. Поспішаючи за собакою, Андрій встиг зателефонувати у службу порятунку.

Каюр зупинився за кілька метрів від великої ополонки. Андрій, затамувавши подих, обережно поповз по кризі, яка почала потріскувати. У примарному нічному світлі він раптом швидше вгадав, ніж побачив, чорну смугу води. За край ополонки трималося двоє людей. Дівчині поталанило більше, її легка куртка завдяки повітрю, яке в ній зібралось, ста-

но тримав Андрій, проте останньої миті той вислизнув і пірнув у чорну глибочину.

Витягнувши дівчину, Андрій повернувся по хлопця, проте той уже зовсім не рухався й не реагував на голос. А наблизившись до нього майже впритул, Андрій побачив застиглий погляд замерзлої людини.

Потім він ніс дівчину на руках, аж поки з туману не виринула група рятувальників у червоних костюмах. Лише при світлі потужних фар роздивився обличчя врятованої дівчини. Упізнав у ній доньку своєї однокласниці, яку нещодавно бачив. Як з'ясувалося, це вже четверта людина, врятована Андрієм на воді.

— Не розумію, — дивується він, — як можна бути такими безпечними, необачними?

Згадує двох врятованих ним рибалок, які, прямуючи по Дніпру навпростець, провали-

Андрій Василега вважає, що треба більше цінувати життя

Фото Костянтина ПРОЦЕНКА

Торік на водних об'єктах області зареєстровано 81 пригоду, внаслідок яких 72 особи загинуло, і тільки 16 удалося врятувати.

ранку, і він вирішив разом зі своїм вірним псом Каюром прогулятися берегом. Віддалений крик, ніби постріл, пролунав несподівано. І, на жаль, не зовсім чітко. Подумав: може, просто почулося? Проте Каюр також насторожився й тривожно вглядався в нічний морок. Крик повторився. Каюр, зрозумівши бажання хазяїна, помчав на лід, однак незабаром стихив біг, намагаючись точно визначити місце, звідки просили до-

ла своєрідним рятувальним жилетом. Хлопця ж тягла на дно намокла куфайка. Скинувши вітровку, Андрій кинув один рукав дівчині, яка була ближче до нього. Впіймавши рукав, вона намагалася якось зачепити хлопця, щоб рятувальник зміг витягнути обох, однак сил уже забракло. Льодяна вода скувала рухи, відібрала мову. Вона неймовірними зусиллями тягла хлопця, вчепившись другою рукою в рукав куртки, яку міц-

лися під кригу. Ще був дайвінг-любитель, який мало не загинув у воді на очах у своїх розгублених товаришів. Тепер ще й донька однокласниці.

— Їм просто поталанило, що поряд виявився такий мужній і вмільний чоловік, — зауважує Костянтин Проценко. — Він учинив як справжній рятувальник, діючи грамотно й кмітливо, вразі подарував цим людям життя. Однак так буває не завжди. Торік на водних об'єктах області зареєстровано 81 пригоду, внаслідок яких 72 особи загинуло, і тільки 16 удалося врятувати.

На Миколаївщині для виплати зарплати готові продавати майно

Олена ІВАШКО,
«Урядовий кур'єр»

БОРГИ. Заборгованість із заробітної плати в Миколаївській області сьогодні становить близько 30 мільйонів гривень. Таку інформацію наприкінці минулого року озвучив перший заступник голови облдержадміністрації Микола Романчук під час засідання обласної тимчасової комісії з питань погашення заборгованостей із заробітної плати (грошового забезпечення), пенсій, стипендій та інших соціальних виплат. На засіданні заслухали керівників підприємств, що мають борги перед працівниками. Так, перед комісією відзвітував Сергій Назаренко, керівник ТОВ «Південний танDEM», де заборгованість становить понад 260 тисяч гривень. За його словами, були здійснені певні заходи щодо оптимізації виробництва, зокрема робочий персонал скоротили зі 120 чоловік до 72.

Як варіант для погашення заборгованості підприємства керівники розглядають можливість продажу техніки та устаткування, яке перебуває у його власності. Також на засідання був запрошений Геннадій Шиян, керівник Снігурівського райагробуду. Він зазначив, що на підприємстві залишилося 15 чоловік персоналу, а борг із заробітної плати становить 97 тисяч гривень. За його словами, райдержадміністрація, на жаль, не дає можливості підприємству брати участь у тендерах. Тож серед варіантів погашення боргів розглядається можливість продажу майна підприємства.

Втім, М.Романчук зауважив, що не слід поспішати продавати майно, адже ситуація може змінитися на краще і слід зберегти виробничу базу. На засіданні також були присутні Снігурівський міський голова Олександр Ларченко та керівник комунального підприємства «Снігурівський комунальник» Петро Бойко. Заборгованість цього підприємства — понад 97 тисяч гривень. Чиновники зазначили, що, крім заборгованості із заробітної плати, є й інша проблема: нещодавно було закуплено дороге устаткування для підприємства на суму понад 2,5 мільйона гривень, яке може бути пошкоджено внаслідок віялових відключень електроенергії. З'ясувалося, що вже затверджено графік відключень електроенергії, згідно з яким підприємство відключатимуть не більш ніж раз на день.

Перший заступник голови облдержадміністрації підкреслив: керівники підприємств із заборгованостями по заробітній платі розуміють, що завдання ліквідації боргів слід вирішувати всіма доступними способами. Причому це стосується і великих підприємств, і малих, і середніх, а також комунальних. Кожна родина, кожен працівник має бути соціально захищеним. Микола Романчук зауважив, що Миколаївська область перебуває в четвірці кращих регіонів за результатами ліквідації заборгованості з виплати заробітної плати.

В Україні започатковано студентський волонтерський рух

Валентин ОБРАМБАЛЬСЬКИЙ
для «Урядового кур'єра»

ІНІЦІАТИВА. В країні наприкінці минулого року започатковано нову молодіжну ініціативу — Всеукраїнський студентський волонтерський рух. Він утворився з бажання студентства Національного університету біоресурсів і природокористування України не лише допомагати захисникам країни, які захищають її цілісність на сході, а й координувати діяльність своїх волонтерів і їхніх колег з інших вишів. Тож у Центральному будинку офіцерів Збройних сил України на презентації цього патріотичного руху студентства зібралися

представники багатьох вишів з усіх регіонів.

Представляючи Всеукраїнський студентський волонтерський рух, ректор НУБіП України Станіслав Ніколаєнко підкреслив, що ця подія дала старт масштабній роботі молоді, яка бажає допомагати українській армії, мирному населенню східних регіонів, постраждалим у зоні АТО та сім'ям загиблих військовослужбовців. І дуже важливо, що ідея виникла саме «знизу» — за покликом серця студентів університету, де вже активно діє перший осередок цього потужного молодіжного об'єднання. Його підтримали очільники інших вишів, де теж активно працюють волонтери, — голова ради ректорів

Київського регіону, ректор КНУБА Петро Куліков та ректор НУФВСУ Євгеній Імас.

дентка цього університету Марія Митрофаненко. До речі, кілька днів тому вона з ко-

Всеукраїнський студентський волонтерський рух утворився з бажання студентства Національного університету біоресурсів і природокористування не лише допомагати захисникам країни, які захищають її цілісність на сході, а й координувати діяльність своїх волонтерів і їхніх колег з інших вишів.

Оскільки Всеукраїнський студентський волонтерський рух народився в стінах НУБіП, то й очолила його сту-

легами по студентському самоврядуванню повернулася із зони АТО. Спілкуючись із бійцями, вони визначали потреби конкретних підрозділів, зокрема батальйону ОУН. Повернувшись з Півдня, за кілька днів зібрали необхідні кошти на тепловізор, якого потребували добровольці цього підрозділу. Його разом з іншим зібраним вантажем уже відправили на схід.

Студентська громада опікуватиметься пораненими та родинами загиблих під час бойових дій АТО. Дієвість руху забезпечуватиме чіткий розподіл напрямів діяльності волонтерів. Зокрема створюють медичні, технічно-інженерні, юридичні та інші групи для надання всебічної фахової допомоги. А щоб кількість членів руху постійно збільшувалася, студенти наполягають на включенні до Закону «Про вищу освіту» норм, якими заохочуватиметься волонтерство.

Фото надане автором

Спудеї активно долучаються до волонтерського руху

ЗВУЧИТЬ ГОРДО!

Обрій, за яким ховається добробут

ОСОБИСТОСТІ. Так про село Радівку Калинівського району на Вінниччині, де звила гніздо невловима птаха щастя, сказав Ігор Пачевський — син Героя України керівника місцевого ПОСП «Радівське» Анатолія Пачевського. У цьому є велика правда

Олександр КРЮЧКОВ,
«Урядовий кур'єр»

Яйшов асфальтівкою до Радівки і з цікавістю читав на щитах обабіч дороги про здобутки місцевих хліборобів та тваринників. 2014-го, повідомляла наочність, вони виростили та зібрали по 70 центнерів з гектара зернових, 45 — гороху, отримали в середньому по 18 порослят від кожної свиноматки.

Уся ця звітність була ніби не з нашого сьогодення. Але читати її було приємно, і навіть тепло стало у цей прохолодний ранок: місцеві селяни пишаються результатами своєї роботи, тож і виставляють їх на показ. Захотілося занотувати ці та наступні написи на щитах, але біля мене загальмувала автівка, водій якої люб'язно запропонував підвезти до села.

Острівець добробуту

Уже в салоні легковика — службового авто директора ПОСП «Радівське» дізнався, що за врожайністю сільськогосподарських культур місцевому господарству впродовж останніх п'яти років майже немає рівних не лише в Калинівському районі, а й, мабуть, у цілій Вінницькій області.

«Пишениця в нас, — запевняв водій, — дає по 80—90 центнерів на круг, ячмінь — по 70—72, цукрові буряки — по 600, кукурудза на зерно — по 115—120, на силос — по 500—550 центнерів. Добре працюють також молочний комплекс, свиноферма. Надій від корови становить 6500—7000 кілограмів. Я ці цифри знаю напам'ять, бо вони весь час перед очима».

Сам Анатолій Пачевський, дізнавшись про почуте мною від водія, усміхнувся: «Я дуже радий, що працівники господарства з гордістю розповідають кожному про наші досягнення. Нам і справді є чим похвалитися: підприємство працює прибутково, бо в Радівці залишається незмінно високим рівень трудової дисципліни та культури праці».

Слова керівника господарства пізніше підтвердили в районній держадміністрації, підкресливши, що в господарстві, яким керує Анатолій Пачевський — Герой України не за нагородою, а за змістом життя, така дисципліна — в крові селян, яких мудрий керівник веде до достатку уже понад 25 років.

До речі, 1989-го, коли в Радівці вперше обирали голову колгоспу на альтернативній основі, місцеві селяни віддали перевагу саме Анатолієві Мартиніву, хоч його головний

Як і в 19 років, Анатолій Пачевський має особливу симпатію до тваринництва, тваринників

конкурент мав великий авторитет і в селі, і в районі. Пізніше таке рішення радівчан пояснили просто: Пачевський був людиною не старої системи, а з новими поглядами. Він бачив, що країна валиться, занепадає. Але не розгубився і робив усе, щоб цього не допустити в господарстві: попри знецінення грошей, старався не брати нібито вигідних кредитів і не набити боргів. При цьому обстоював виробничу дисципліну, намагався зберегти науково обґрунтовану систему землеробства у поєднанні з інтенсивним тваринництвом.

«Земля, — казав тоді Анатолій Пачевський, —

Невдовзі з'явився президентський указ про зняття з виробників тваринницької продукції податку на додану вартість. Для Радівки це були додаткові кошти на розвиток галузі. Не випадково місцевий племгосп за чистопородністю чорнорябої української породи корів отримав на всеукраїнському аукціоні в Чубинському диплом 1-го ступеня.

Хлібороб з діда-прадіда

Нині ПОСП «Радівське» — одне із найпотужніших насінневих господарств в Україні, в якому вважають за честь працювати у

такого дзвінка, звісно ж, очі вже не зімкнув. Приємно було за таку відзнаку моєї скромної праці.

Орден майже нічого не змінив у моєму житті: яким я був до нього, таким і залишився. Хіба що частіше почали запрошувати на різні заходи до району, області, столиці. У президію садовили...

Я уявив у президії скромного (як говорять і сьогодні про нього) Пачевського. Не його це! Бо від батьків в Анатолія Мартинівича ця непоказна селянська простота. Точніше, від мами, бо старший Пачевський, Мартин Рафаїлович, загинув 1944-го під Яремчим. Хлопець його й не пам'ятає. А ось допомогти старанним навчанням матері вважав за обов'язок.

До речі, у школі хлопець рано відчув потяг до техніки: у 5 класі, наприклад, освоїв косарку та жатку, в 6-му — причіпний комбайн, а після 7-го був уже помічником комбайнера. По закінченні 9 класу Анатолієві довірили вже самостійно працювати на самохідному комбайні. За

ферми, свиноферми, пташники та конюшні став саме Анатолій.

Нині Пачевський каже, що перша керівна посада навчила його поважати людей та цінувати їхню працю. Дояркам молодий завідувач пообіцяв полегшити їхню важку роботу.

Слова дотримав: після закінчення 1965 року інженерного факультету сільгоспакадемії Анатолій Пачевський повернувся до рідного села інженером. За кілька років молодий енергійний фахівець зробив показовими в районі тракторну бригаду, автопарк. На механізацію ж трудомістких робіт у тваринництві (Анатолій Мартинівич побудував перший у Калинівському районі молокопровод) приїздили подивитися делегації з усієї області, республіки.

На базі радівського колгоспу в 1985 році пройшов навіть міжнародний семінар за участю представників Ради економічної взаємодопомоги. Анатолій Мартинівич після нього отримав найвищий за Союзу орден Дружби народів.

Урань же ранню, на світанку...

Нині на Вінниччині Пачевського цитують. Ось лише кілька висловлювань керівника: «Без диктатури технологій не буде ні хліба, ні молока, ні м'яса». «Якщо в господарстві не буде прибутку, його не буде і в людей». «Зміни потрібні. Їх треба впроваджувати з огляду на економічні можливості господарства, але впевнено і невідворотно». «Жодна людина, яка своєю працею зміцнює економіку, не повинна залишатися без уваги і шани».

До речі, на виробництві у Пачевського немає «своїх», хоч рідні — півсела. Навіть двоє синів, які працюють у господарстві, мають його

без остраху на можливий сніг чи приморозки, бо в селі добре знають: Пачевський не помиляється. Восени ж господарство першим у районі закінчує всі роботи в полі, не витягуючи з-під снігу цукрові буряки, як деінде, капусту, моркву. Все це своєчасно завозять у комори. До речі, крім городини, на зиму складають тут також іншу продукцію: мед, крупи, будь-якого гатунку борошно (є власні млин та крупорушка), хліб (працює сільська пекарня), кондитерські вироби. Будь-хто із селян може виписати заготовлене. Тому немає в Радівці ні злидарів, ні старців. Школа ж та дитсадок отримують продукти безкоштовно.

А ще дізнався від радівчан, що Анатолій Мартинівич полюбляє... писати вірші. Особливо в гарячу пору жнив. До одного з таких віршів керівника написав музику композитор Юрій Васильківський. Так народилася пісня про Радівку.

«Урань же ранню, на світанку гудуть мотори, не змовка, а село сповнене духмяну смачного хліба й молока». Коли цю пісню вперше виконали члени сільської агітбригади, механізатори господарства відкрили з подивом для себе нового Анатолія Пачевського — поета-лірика. Перший свій вірш він написав у десятому класі. Відтоді поетичні рядки йдуть від серця чудовими римами. Пачевський мріє зібрати усе написане в одну книгу спогадів. Проте нині, як зізнався під час зустрічі, встиг написати лише 958 сторінок.

До речі, Анатолій Пачевський член редколегії часопису «Південний Буг», який за його участі та підтримки став лауреатом міжнародного фестивалю журналістики. Рекомендацію ж у Національну спілку журналістів України керівникові господарства написали відомі газетарі, заслужені журналісти України Леонід Пастушенко, Яків Рекрут та Іван Волошенюк.

Ось такий керівник, турботливий батько села Анатолій Пачевський. За його керівництва господарством Радівка по-справжньому розцвіла: тут справляють неповторні обжинки, ніде на Вінниччині немає такого сільського хору та художньої самодіяльності і таких короваїв. Частенько останні потрапляють на столи столічних чиновників. У селі немає безробітних, бо в господарстві працюють навіть пенсіонери, які хочуть поповнити свій бюджет. Село газифіковане, заасфальтоване. Його жителі з упевненістю дивляться у майбутнє, бо мають доброго керівника.

2002-го з 14 вінничан, які до Дня працівника сільського господарства отримали урядові нагороди, Анатолій Пачевський був удостоєний найвищої відзнаки держави — Героя України.

повинна взяти те, що вона має нам віддати».

У Радівці так і робили: місцеві фахівці стверджують, що високі врожаї можна отримати лише за умови внесення 70—80 тонн органіки на гектар раз на три роки. Тож паралельно потрібно було розвивати тваринництво. Тоді, коли навколо Радівки руйнували ферми, Пачевський тримався за кожну корову. Він з усіх трибун закликав селян не губити тваринництво. І його, хоч як дивно, почули: після відвідин господарства тодішній Президент України Леонід Кучма дав доручення Міністрові Кабінету Міністрів Валерієві Пустойтенку «оперативно зреагувати на економічні проблеми села і до кінця року розробити концепцію дотування сільськогосподарського виробництва».

польових аудиторіях професори Української аграрної академії. Підтримують добрі стосунки місцеві хлібороби також із Уладово-Люлинецькою, Вінницькою, Миронівською науково-дослідними станціями. Господарство самостійно забезпечує високоякісним насінням сім областей України. Тому не дивно, що 2002-го з 14 вінничан, які до Дня працівника сільського господарства отримали урядові нагороди (жодна область тоді не могла похвалитися таким доробком), Анатолій Пачевський був удостоєний найвищої відзнаки держави — Героя України.

— Про це, — згадує керівник господарства, — мене повідомив голова райдержадміністрації. Опівночі. Сказав, щоб уранці їхав до Києва по орден Держави. Я після

За керівництва Анатолія Пачевського Радівка по-справжньому розцвіла: тут справляють неповторні обжинки, ніде на Вінниччині немає такого сільського хору та художньої самодіяльності і таких короваїв.

сезон він заробив майже тону хліба, чим дуже зворушив маму.

Після закінчення середньої школи вступити до аграрного вишу одразу ж не вдалося — тяжко захворіла мати. І 19-річний хлопець став завідувачим тваринництвом у рідному селі. Кандидатів на цю посаду було багато, але тодішній керівник господарства наполіг, щоб «начальником» молочнотоварної

за батька лише вдома. Тому жодної людини, яка б байдкувала, не побачиш ні на фермі, ні в полі, ні на тракторному стані.

О сьомій ранку на планірці-наряді формується розклад робіт на день. Можливо, для деякого це звучить архаїчно, але в Радівці це сприймають як належне. Тому в поле місцеві механізатори виходять ранньої весни. І польові роботи проводять

СУБОТНІ ЗУСТРІЧІ

Актриса Ірма Вітовська:

«Я як шафа, з якої вивалилися всі таланти»

У післямайданівській столиці театральний бум — минулий сезон приніс 83 прем'єри. Тим часом головний режисер Молодого театру Андрій Білоус вважає, що глядачі уникають політизованих вистав. Чи не тому деякі касові актори виявляють свою політичну ангажованість. Приклад? Ірма Вітовська.

УК У вас доволі екзотичне ім'я.

— За документами я Ірина, народилася в грудні, але хрестили мене у травні, коли вшановують святу Ірину. Мама народилася в Латвії, ім'я Ірма — її данина тій землі. До речі, в нашій родині побуває легенда: коли мама була на останньому терміні вагітності, вона, щоб зекономити вугілля в хаті, яку вони з батьком винаймали, ходила грітися в суд. Мабуть, я слухала процеси через плаценту і привчилася, щоб у мене все було розкладено по пазлах і мало причинно-наслідковий зв'язок. Я в усьому намагаюся докопатися до основи. В юності, коли працювала в комерційному магазині, думала: може, піти з такими якостями в комерцію, стати бізнесменом?

УК Чому ж тоді актриса? Тоді, коли ви обирали цей фах, в глядацьких залах було порожньо, як і в гаманцях акторів.

— Це доля. В дитинстві хотіла бути істориком, але активно відвідувала творчі гуртки школи та Палацу піонерів Івано-Франківська. Всі вважали, що буду актрисою, бо бачили, як перевтілююсь, копіюю, граю характери. Наприклад, у школі в «Чарівнику Смарагдового міста» грала Страшилу. Я тяжію до характерних ролей, де є дві сутності, люблю експерименти. А ще в мене завжди був потяг до книжки. В 4 роки я вже вільно читала. Мене цікавили історичні сюжети, хвилювали обличчя на старовинних фотографіях, музейні картини, мене цікавило, яке життя прожили люди, зображені на них. Коли не вступила на історичний факультет університету імені Стефаника, обрала акторську стезю.

УК Як поставилися батьки до вашого рішення?

— Мама мене підтримувала, тато вважав, що це не професія. Ніхто в нашій родині не мав стосунку до театру. Я вступала на театральний курс до Богдана Козака при Львівській консерваторії. Тато сказав перед прослуховуванням: тут усі такі талановиті, ходімо звідси. Це мене завело. Я отримала направлення в консерваторію, думала: воно гарантує вступ, але такі направлення були в усіх! Та я успішно пройшла прослуховування. На четвертому курсі у 1998 році я приїхала до столиці на фестиваль «Березілля», і мене запросили до Молодого театру. Я погодилася, хоч планувала залишитися у Львові. Завжди роблю крок, а потім думаю, чи правильно зробила.

УК Нині вас як зірки багато: у фільмах, на телебаченні, в театрі...

— У театр я повернулася після 4 років зйомок в серіалі «Леся і Рома». До цього в мене був дуже щільний графік у Молодому. Я репетирувала в «Четвертій сес-

трі», в «Московіаді»... Нині репетирую головну роль 86-річної баби у виставі «Баба Прися». Вона символ української побутової бабусі.

УК А що нового у вашій фільмографії?

— Спеціально для мене написано роль Параски у фільмі для дітей «Казки старого мельника». Треба було дожити до 40 років, щоб мені довірили народний матеріал. Але подивіться на мої ляльки-мотанки, почуйте, як співаю автентично! Чекаю на зйомки у фільмі Ткаченка «Гніздо горлиці», де граю подругу героїні. Відзнято дуже хороший матеріал. Залишилося дозняти епізоди в Італії. Це трагедія, що не стало Віталія Лінецького, в якого головна роль. Перекроуватимуть сценарій.

УК Якими ролями ви можете згадувати за гамбурзьким рахунком?

— Гадаю, епохальні ролі в мене попереду. В 75, коли отримаю «Оскар», підіб'ю підсумки (сміється). Доленосною стала роль Лесі в телепроекті «Леся і Рома». Він і нині йде в прайм-тайм. Леся дала мені медійність і популярність. Вона відразу вистрілила для широкого загалу і визначила гонорарний статус.

Визначним став телепроект «Шоу маст гоу он» на Новому каналі. В жанрі пародії я грала реальних людей — західних і наших зірок.

УК На мою думку, Леся — ваш злий геній.

— Мені не соромно, що в моєму житті була Леся і не було таких ролей, щоб зрівнялися за популярністю з цією роллю. Вона перебиває всі мої образи — як у Дем'яненка Шурик. Але якби повернути час назад, я знову прийняла б пропозицію зіграти в «Лесі і Ромі». Інакше б не було статусу і гонорарного підйому. Комерційно вона дала мені дуже багато.

УК У серіалах вас бачимо в ролях сучасних, західного типу жінок, які передусім різняться кольором волосся.

— Режисери сприймають мене більш як веселу, легку. Мені не вистачає в кіно психодрами, є потреба прозвучати в інших регістрах. А починала я у фільмі «Нескорений» Олесея Янчука, де в мене була головна жіноча роль. Грала з Григорієм Гладієм. Він один з найсильніших партнерів. Григорій як патріарх відстоював перед режисером те, що народжувався на зйомках. Янчук знімав мене у всіх своїх картинах, хоч і подавляючі ролі були маленькими. Він казав: мені потрібні твої очі. Я його талісман. Нині очікую на нову роль, бо знаю, що в Янчука вже є матеріал.

УК У вас вистачає часу і на знакові мультфільми.

— Мультки дуже люблю. Наприклад Марисю з мультфільму «Злидні» Ковалю. Під мій голос малювали відмочку в першому українському повнометражному мультфільмі «Бабай». Пишаюся американським мультиком «Вольт». Мій малий його переглядає вкотре.

УК Підростає майбутній актор?

— Орестові 3 роки і 9 місяців. Не хочу, щоб він був актором. Чаклун над ним: будь математиком, істориком, дипломатом. Якщо він упреться, що ж... Він у два роки вже знав абетку. Але коли ми з чоловіком віддали його на англійську, вона в нього не пішла — рано.

Потяг до читання — це мотивація здійснення себе. Реформатор Бальцеревич у Польщі серед перших трьох законів подав закон про книговидавництво. Нація, яка не читає, не поважає морального кодексу. Начитана людина громадськи активна, милосердна, не покине матір напризволяще.

УК В акторських родинях не дивина певна заздрість до успішного партнера. До того ж на чоловіка тисне оточення.

— Він не піддається тиску, інакше не був би моїм чоловіком. Він багато грає в нашому театрі, озвучує ролі в кіно. З ігровою формою в кіно йому не щастить.

УК А якщо хороший актор Володимир Кокотунів згодом обійде вас у затребуваності?

— У мене буде і заздрість, і ревність. Я в житті важка, брутальна, стихійна... Можу не привітатися, бо перебуваю в іншому світі. Я як шафа, з якої вивалилися всі таланти. «Я ціле- і нецелесообразная». Мене не переробити. Ми різні з чоловіком. Він повільніший. Я вдячна, що він мене терпить, багато чого дозволяє і запліщує очі на дещо. Він мене підтримує, жаліє. Його оцінка для мене важлива й авторитетна.

УК У вас дивне як для актриси хобі — мотанки.

— Це випадково. Мотиватором стала робота для благодійного аукціону. В 2007 році я пішла до майстрині Орехової, і вона за 2 дні навчила робити ляльки-мотанки. Я їй дуже вдячна. Нині гроші за мотанки передаю на допомогу

Фото з архіву Ірми ВІТОВСЬКОЇ

Творіння своїх рук — ляльки-мотанки — Ірма продає, щоб допомагати українським воїнам

Фото Володимир ЗАК

ДОСЬЄ «УК»

Ірма ВІТОВСЬКА. Народилася 1974 року в Івано-Франківську. Закінчила Львівську консерваторію як драматична актриса. Працює в київському Молодому театрі. Лауреат двох премій «Телетріумф» — 2006 і 2012 років.

армії. Найдорожча коштувала 2 тисячі гривень. Я купила підштанники для берегової охорони і пластикові картки з молитвами для п'ятого батальйону. Нині для батальйону «Воїни світла» виставила на інтернет-аукціоні ляльку Зоряну від 500 гривень.

А ось Михайлину нікому не продам. Кожна лялька цікавіша і краща за попередню, хочу зробити виставку. Близько 20 мотанок уже продано і подаровано: Ларисі Денисенко, Анжеліці Рудницькій, родині Матешків. Можливо, коли візьму «Оскар», мої ляльки дорого коштуватимуть (сміється). Тому, люди, думайте.

УК Як ви прийшли до волонтерства?

— Допмагаю волонтерам. Наприклад, з Іреною Карпою зібрали на творчому вечорі гроші для взуття батальйону Добровольчого українського корпусу «Правий сектор». Співпрацюю з різними соціально-громадськими напрямками, відколи 2007-го почала займалася програмами «Діти вулиці», «Стоп, біль».

У зоні АТО я була раз. Там нема напівтонів, як у мирному бутті, в тих страшних умовах існує вищий ступінь братерства. Та коли дивилася телерепортажі з Майдану минулої зими, мені було страшніше, ніж коли перебувала на самому Майдані. Тепер мені важко сприймати суспільство, яке безтямно віддається мирному життю і нічого не дає для перемоги. Це нонсенс. Такі люди для мене руко-неподаємі.

УК Ви самі могли б воювати?

— Гадаю, так. У мені намішані янґ та інґ. В акторів, художників, письменників гермафродитна природа. Такі чоловіки в житті важчі, у них є певна істеричність, але розвинуте і раціо.

Жінки, які обирають професію чоловічого діапазону, до певної міри жорстокі. У школі мені казали, що я природжений снайпер. Але не готова стріляти в живу мішень. Я проти будь-якого вбивства, але ми не можемо бути Авелем перед Каїном, як на закланні.

УК Може, підете в політику як популярна актриса, наділена яскравим громадянським темпераментом?

— Сама не піду, хіба що в команді. Нині в політиці багато нових облич, які хочуть змінити нашу корупційну систему. Не хочу дискредитувати їхню ідею. Бо мене досі сприймають в образі Лесі. Доки я не закріплюся у свідомості суспільства як Ірма Вітовська, мені в парламенті робити нічого.

УК Які закони, на ваш погляд, у царині культури найнагальніші?

— Україні потрібен закон про меценатство, який залучив би кошти в дотаційні установи: театри, музеї. Закон про меценатство готував екс-міністр культури Євген Нищук. Він, безсрібник, готовий був ламати старі форми. Я підтримала його sms-кою після відставки, хоч спочатку в мене було критичне сприйняття Нищука на посаді міністра.

Наш кінематограф може бути прибутковим, якщо створити інвестиційну базу для продакшнів, які вже є. У нас не вистачає кінотеатрів, але є надувні кінотеатри для сіл, райцентрів, щоб раз-два на місяць показувати фільми. Треба талановитих режисерів відправляти на стажування в Голлівуд за державний кошт. Їм не вистачає знання нових технологій, слабка ланка — сценарій. У театрі треба розвивати антрепризи.

УК Про що ви думаєте як громадянка останнім часом?

— Актор зі «Звуків Му» Мамонов на зустрічі після фільму «Острів» переповів притчу: коли Христос в'їхав у Єрусалим на ослиці, всі його вітали. А ослиця думала, що так зустрічають її. Не треба бути ослицею. Треба не тільки брати, а й віддавати, і шукати адресата, кому допомогти.

УК Тобто ствердився сам — допоможи іншому ствердитися в житті?

— Саме так, хоч би як високо ти забрався.

Георгій-Григорій ПИЛИПЕНКО
для «Урядового кур'єра»

ЛЮДИ І ЧАС

125 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ВАСИЛЯ ЄРОШЕНКА

Корабель щастя
українця Айрошяньке

ПОСТАТЬ. Він народився у селі Обухівці на Курщині, яке аж до грудня 1922 року входило до складу України, доки цю територію за правом сильного не загарбала РСФРР. Утім, це лише одна із причин, через які видатного письменника, публіциста, педагога, гуманіста Василя Єрошенка краще знають у Японії і Китаї, ніж на його рідній українській землі.

Як засвідчує навіть зовнішній вигляд уже відновленої з небуття хати батьків класика японської літератури Еро-сана та донині популярного серед китайських дітей казкар Айрошяньке, його родина, попри свій селянський статус, була досить заможною. Завдяки цьому їхній син, який у чотирирічному віці втратив зір, уник типової для незрячих долі лірника. Василя Єрошенка віддали навчатись у Московську школу Товариства догляду, навчання та виховання сліпих дітей. Закінчивши її 1909 року, юнак розпочав цілком успішну кар'єру другої скрипки та співака і сологітариста в оркестрі колег по нещастю, які виступали в популярному серед москвичів ресторані «Якорь».

Здавалось б, чого ще бажати каліці, який почав непогано заробляти, хоч, як він згодом згадував, репертуар зазвичай зводився до «циганщини», яка видушувала сльозу з очей невибагливої публіки? Натомість Василь Єрошенко мріє побачити світ, хоч як це дивно звучить стосовно людини, приреченої жити у царстві темряви. Відтак до книжок, виданих шрифтом Брайля, додалися заняття з есперанто — універсальної мови міжнародного спілкування.

Про Єрошенка на його батьківщині згадали лише завдяки інтересу до його особи у Китаї і Японії

Невдовзі Єрошенко вирушив у свою першу далеку мандрівку — через Німеччину і Бельгію до Великої Британії. Під час навчання у Лондонській музичній академії для незрячих здібний студент за лічені тижні не лише оволодів англійською мовою, а й надрукував у місцевих виданнях свої перші літературні твори. Тоді хлопець навіть не підозрював, що це лише початок великої подорожі, яка привела його в 1914 році в Японію, де він став одним із класиків нової японської літератури.

Загалом Єрошенко провів у Країні Вранішнього Сонця майже сім років, встигнувши за цей час ще здійснити мандрівки до Сіаму, Бірми, Індії. У червні 1921 року його звинуватили у поширенні соціалістичних ідей та примусово депортували у Владивосток, де тоді ще перебував під контролем білих військ. Утім, на далекосхідній землі до сліпого мандрівника поставились по-благливу, а він, не маючи ні копійки за душею, вирушив

додому найкоротшим шляхом — пішки по Східно-Китайській залізниці. В обертотому халаті і з гітарою-годувальницею за плечима Єрошенко дістався до Шанхая, де зустріч із знайомими по Японії знову круто змінила його долю. Він отримує престижну посаду викладача есперанто у Пекінському університеті, а його впевненість у тому, що кожна людина — це корабель щастя, однаково близька як європейцям, так і азіатам.

Тим часом у Японії продовжують перевидавати книги Еро-сана, а в Китаї виходять друком переклади його творів, здійснені знаменитим літератором Лу Сінем. Єрошенко представляє Піднебесну на XIV Міжнародному конгресі есперантистів у Гельсінкі, через рік бере участь у черговому конгресі у Нюрнберзі, відвідує Париж і Відень.

Однак туга за рідною землею примусила пожертвувати матеріальними благами і славою — восени 1924 року вже знайомий письменник переїхав у СРСР, де він виявився нікому не потрібним. Про Єрошенка згадали лише завдяки японським слухачам відкритого у Москві Комуністичного університету трудящих Сходу, де ніхто з викладачів не володів японською мовою. Утім, за відмову шпигувати за своїми студентами Єрошенка невдовзі усунули від лекторської роботи, довіряючи лише суто перекладацькі функції. До 1934 року, коли Єрошенку запропонували організувати школу для сліпих дітей у Кушці, класик японської і китайської літератури вже залишився і без власного кутка, і без привезеного з-за кордону унікального архіву, який безжально спалили як непотріб.

У переможному 1945 році автора перших туркменомовних підручників для незрячих та розробника донині не застарілих методик навчання вигнали з роботи як такого, що не має педагогічної освіти. Класику літератур двох великих народів довелося заробляти на життя працею коректора видань шрифтом Брайля, а написану Єрошенком книгу, що, за словами автора, стала підсумком його життя, спалили разом з усім архівом письменника, який він заповів Всеросійському товариству сліпих.

Відновлений на фундаменті старої батьківської хати дім Єрошенка красномовно засвідчує, що трудолюбиві українці-хлібороби аж ніяк не бідували

115 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ОЛЕКСАНДРА КОВІНЬКИ

Майстер гострого слова

СИМВОЛ. «Був він зростом нівроку, міцний, дебелий — справжній тобі запорожець!» — таким залишився в пам'яті тих, кому пощастило його знати, майстер гострого слова. Саме завдяки неабиякій фізичній силі та невичерпному оптимізму Олександр Ковінька не лише вцілів у місцях не таких далеких, де він загалом провів 21 рік, або, як він жартівливо заявляв, «повне очко», а й дожив до свого 85-річчя.

Один із найінтелігентніших українських письменників, чий твори служать невичерпною скарбницею по-справжньому живого і соковитого слова, родом із простої селянської сім'ї, а от його біографія крутіша за сюжет будь-якого авантюрного роману. Буремного 1918 року, коли вся Україна палала вогнем народних повстань, юний Олександр Ковінька не залишився осторонь цієї борні.

Захопленого у полон молодого патріота, якого ось-ось мали стратити за вирок німецького військово-польового суду, дивом урятував стрімкий наступ Червоної армії. Втім, вступивши до її лав, юнак невдовзі усвідомив, що більшовики такі самі окупанти, як кайзерівці, тож подався до Петлюри. Разом з військами УНР Ковінька опинився у таборі інтернованих за Збручем, однак не зміг жити в еміграції. Отож після оголошення у червоній Україні загальної амністії повернувся на рідну землю.

Сторож в аптеці, міліціонер, секретар сільради, лектор-інструктор Товариства сприяння обороні, авіації і хімічному захисту — усе це етапи життєвої дороги, яка врешті-решт привела юнака до справи його покликання — гумористичним і сатиричним словом служити рідному народові. Непересічний талант Ковіньки не залишився не поміченим ні вдячними читачами, ні владою.

Фотографії Олександра Ковіньки — наочна ілюстрація того, що в Україні понад сто видів і технік оформлення вишиванок, тонким поціновувачем яких був письменник

Пристрасть Ковіньки до вишиванок знайшла відображення навіть у дружніх шаржах (шарж А. Арутюнянца)

У березні 1935 року виїзна сесія Військової колегії Верховного Суду СРСР оцінила заслуги митця в 10 років табо-

рів, з яких письменнику вдалось звільнитись лише в липні 1956 року разом з останньою хвилею найзатятіших «ворогів народу».

Утім, навіть про своє перебування в Магаданській області Ковінька вмів розповідати з гумором. Наприклад, чого варта згадка про кампанію «всенародного осуду» вже у повоєнний час знаменитого вірша Володимира Сосяри «Любіть Україну», до якого залучили навіть «спецконтингент» за Полярним колом. За словами Ковіньки, начальник їхнього табору, якого перевели на цю посаду з армії за якісь провини, виголосив перед ними промову:

— Граждане заключенные! Поступило указание обсудить стихотворение Сосюры «Любите Украину». Я его не читал, и вы, наверное, не читали. Может, только Ковинька читал, но не это главное... Вот что я вам скажу: я воевал на Украине и знаю, какой это добрый и гостеприимный народ, как он помогал громить фашистское отродье. Вот что я предлагаю: давайте проголосуем за то, чтобы любить Украину! Кто за это? Против нет. Воздержавшихся тоже. Значит, единогласно. На этом собрание закончено. Разойдитесь!

Залишається тільки віддати належне мужності бойового офіцера, який навіть за жорстоких умов сталінської тоталітарної системи зумів залишитись Людиною, на відміну від народжених на нашій землі кобзонів, штеп і «політичних діячів» на кшталт Валентини Матвієнко.

Не меншу повагу викликає мужність самого Ковіньки, який навіть після двадцяти одного року відсидки принципово ходив у вишиванках. Причому як у розкішно-демонстративних, призначених для свят, так і в скромних повсякденних сорочках, що ніколи не давали забути українцям, якого вони роду.

220 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ОЛЕКСАНДРА ГРИБОЄДОВА

У Росії розумним —
лише лихо

ПАРАЛЕЛІ. Офіційна російська влада головну п'єсу Грибоєдова «Горе від розуму» заборонила. Однак геніальний твір став поширюватись у рукописних копіях, кількість яких багаторазово перевищила тиражі найпопулярніших дозволених видань.

Через багато років ця історія повторилася з піснями Висоцького, чий голос стогнав, хрипів і плакав із мільйонів підпільно розтиражованих магнітофонних записів, а не офіційних платівок. На жаль, у Росії донині горе розумним, які, за прикладом Андрія Макаревича із легендарної «Машини часу», залишаються вірними власній совісті, а не «співають» у загальному хорі на чолі з Путіним і Кобзоном.

Від Олександра Грибоєдова до академіка Андрія Сахарова чесних людей у Росії спочатку зацьковували, а потім оголошували «совістю нації». Ця традиція, на жаль, не змінюється

135 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ЙОСИПА МАГОМЕТА

Наш Мічурін

БУТТЯ. Навіть у затятих садоводів словосполучення «Йосип Магомет» зазвичай асоціюється з популярним сортом полуниці, а не її творцем, який у 1911 році вивів цей шедевр. Лише в найдокладніших енциклопедіях згадується, що Йосип Магомет — «народний селекціонер, кавалер орденів Леніна та Трудового Червоного прапора, лауреат Державної премії СРСР». Утім, на час вручення

вона іменувалась Сталінською, а отримав її вчений-самоук у 1948 році «за виведення нових цінних сортів овочевих і ягідних культур».

Біографія людини, чия популярність колись не поступалась славі Мічуріна, пов'язана із селищем Кривим на Житомирщині та місцевим поміщиком Йосипом Юркевичем, якого Максим Рильський називав «сонячним лікарем». Саме з його легкої руки сільський під-

літок, який прийшов найматись у садівники, коштом пана поїхав на стажування за кордон і став видатним селекціонером. До речі, група місцевих юнаків завдяки Юркевичу побувала в американських фермерів, а по поверненні додому хлопці створили у рідному селі сільгоспкооператив, який у роки примусової колективізації знищили разом із засновниками та пам'яттю про «сонячного лікаря».

ДОКУМЕНТИ

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про внесення змін до Указу Президента України від 31 жовтня 2011 року № 1008

1. Внести до Указу Президента України від 31 жовтня 2011 року № 1008 «Питання демаркації державного кордону України» (зі змінами, внесеними Указом від 21 березня 2013 року № 153) такі зміни:

1) на часткову зміну статті 1:

а) увести до персонального складу делегації України для участі у засіданнях спільних міждержавних комісій з питань демаркації державного кордону України (далі — делегація України) таких осіб:

АТАМАНЧУК Віталій Іванович — заступник Голови Державного агентства лісових ресурсів України

ДАНИЛКО Ігор Олександрович — помічник Голови Державної прикордонної служби України

КУЗЬМИЧ Тарас Олександрович — директор Департаменту міжнародного співробітництва Міністерства аграрної політики та продовольства України

ЧЕРНИХ Сергій Петрович — офіцер з особливих доручень вищої категорії Служби безпеки України;

б) затвердити у персональному складі делегації України СІДЛОВСЬКУ Людмилу Євгенівну — заступника директора Департаменту — начальника відділу Департаменту з питань імплементації Угоди про асоціацію з ЄС, правової експертизи міжнародних договорів та співробітництва Міністерства юстиції України;

в) вивести із персонального складу делегації України К. Клименка, В. Корнієнка, Я. Макаручука, В. Породька, Б. Трегубова;

г) увести до персонального складу делегації України для участі у засіданнях Спільної українсько-молдовської демаркаційної комісії таких осіб:

ГІЖКО Андрій Петрович — перший заступник голови Вінницької обласної державної адміністрації

КАЛИНЧУК Сергій Васильович — заступник голови Одеської обласної державної адміністрації

РИБАК Іван Петрович — перший заступник голови Чернівецької обласної державної адміністрації;

д) вивести із персонального складу делегації України для участі у засіданнях Спільної українсько-молдовської демаркаційної комісії Г. Галиця, О. Малина, В. Поліщука;

е) увести до персонального складу делегації України для участі у засіданнях Спільної українсько-білоруської демаркаційної комісії таких осіб:

ДМИТRENKO Геннадій Васильович — перший заступник голови Житомирської обласної державної адміністрації

ЖУРМАН Сергій Миколайович — заступник голови — керівник апарату Чернігівської обласної державної адміністрації

КУДРЯВЦЕВ Сергій Альбертович — перший заступник голови Волинської обласної державної адміністрації

ПРИВАРСЬКИЙ Юрій Юрійович — перший заступник голови Рівненської обласної державної адміністрації

ХРИСТЮК Дмитро Вікторович — заступник голови — керівник апарату Київської обласної державної адміністрації;

е) вивести із персонального складу делегації України для участі у засіданнях Спільної українсько-білоруської демаркаційної комісії О. Башкаленка, О. Зайця, А. Лавренчука, М. Олещенка, М. Стрильця;

2) абзац третьої частини першої статті 3 викласти в такій редакції:

«Державну службу України з питань геодезії, картографії та кадастру — за здійснення робіт із землеустрою, забезпечення виконання топографо-геодезичних, картографічних, гідрографічних та інженерних робіт, а також винесення лінії державного кордону на місцевість відповідно до матеріалів делімітації і позначення її прикордонними знаками (встановлення прикордонних знаків), створення підсумкових документів демаркації та проведення топографо-геодезичного і картографічного моніторингу прикордонних територій».

2. Цей Указ набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України П. ПОРОШЕНКО

м. Київ
5 грудня 2014 року
№ 922/2014

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 29 грудня 2014 р. № 719
Київ

Про визнання такими, що втратили чинність, деяких постанов Кабінету Міністрів України щодо ввезення на митну територію України енергозберігаючих матеріалів, обладнання, устаткування та комплектуючих

Кабінет Міністрів України **постановляє:**

1. Визнати такими, що втратили чинність, постанови Кабінету Міністрів України щодо ввезення на митну територію України енергозберігаючих матеріалів, обладнання, устаткування та комплектуючих згідно з переліком, що додається.

2. Міністерствам, іншим центральним органам виконавчої влади привести власні нормативно-правові акти у відповідність із цією постановою.

Прем'єр-міністр України А. ЯЦЕНЮК

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 29 грудня 2014 р. № 719

ПЕРЕЛІК
постанов Кабінету Міністрів України, що втратили чинність

1. Постанова Кабінету Міністрів України від 14 травня 2008 р. № 444 «Питання ввезення на митну територію України енергозберігаючих матеріалів, обладнання, устаткування та комплектуючих» (Офіційний вісник України, 2008 р., № 35, ст. 1169).

2. Постанова Кабінету Міністрів України від 10 листопада 2008 р. № 1001 «Про внесення змін до переліку та обсягів енергозберігаючих матеріалів, обладнання, устаткування та комплектуючих, що звільняються від ввізного мита» (Офіційний вісник України, 2008 р., № 89, ст. 2975).

3. Постанова Кабінету Міністрів України від 18 лютого 2009 р. № 132 «Про внесення змін до переліку та обсягів енергозберігаючих матеріалів, обладнання, устаткування та комплектуючих, що звільняються від ввізного мита» (Офіційний вісник України, 2009 р., № 14, ст. 428).

4. Пункт 2 постанови Кабінету Міністрів України від 10 квітня 2009 р. № 399 «Про затвердження плану заходів з підтримки вітчизняних підприємств, що виготовляють сучасні вітрові електроустановки потужністю не менш як 2 МВт, їх вузлів і агрегатів, та внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 14 травня 2008 р. № 444» (Офіційний вісник України, 2009 р., № 32, ст. 1078).

5. Постанова Кабінету Міністрів України від 3 вересня 2009 р. № 966 «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 14 травня 2008 р. № 444» (Офіційний вісник України, 2009 р., № 70, ст. 2428).

6. Постанова Кабінету Міністрів України від 18 листопада 2009 р. № 1402 «Про внесення змін до переліку та обсягів енергозберігаючих матеріалів, обладнання, устаткування та комплектуючих, що звільняються від ввізного мита та операції з увезення яких на митну територію України звільняються від обкладення податком на додану вартість» (Офіційний вісник України, 2009 р., № 100, ст. 3475).

7. Постанова Кабінету Міністрів України від 25 листопада 2009 р. № 1275 «Про внесення змін до переліку та обсягів енергозберігаючих матеріалів, обладнання, устаткування та комплектуючих, що звільняються від ввізного мита та операції з увезення яких на митну територію України звільняються від обкладення податком на додану вартість» (Офіційний вісник України, 2009 р., № 93, ст. 3161).

8. Постанова Кабінету Міністрів України від 6 січня 2010 р. № 45 «Про внесення змін до переліку та обсягів енергозберігаючих матеріалів, обладнання, устаткування та комплектуючих, що звільняються від ввізного мита та операції з увезення яких на митну територію України звільняються від обкладення податком на додану вартість» (Офіційний вісник України, 2010 р., № 3, ст. 107).

9. Постанова Кабінету Міністрів України від 17 лютого 2010 р. № 168 «Про внесення змін до переліку та обсягів енергозберігаючих матеріалів, обладнання, устаткування та комплектуючих, що звільняються від ввізного мита та операції з увезення яких на митну територію України звільняються від обкладення податком на додану вартість» (Офіційний вісник України, 2010 р., № 13, ст. 617).

10. Постанова Кабінету Міністрів України від 14 червня 2010 р. № 595 «Про внесення змін до переліку та обсягів енергозберігаючих матеріалів, обладнання, устаткування та комплектуючих, що звільняються від ввізного мита та операції з увезення яких на митну територію України звільняються від обкладення податком на додану вартість» (Офіційний вісник України, 2010 р., № 58, ст. 2001).

11. Постанова Кабінету Міністрів України від 30 червня 2010 р. № 542 «Про внесення змін до переліку та обсягів енергозберігаючих матеріалів, обладнання, устаткування та комплектуючих, що звільняються від ввізного мита та операції з увезення яких на митну територію України звільняються від обкладення податком на додану вартість» (Офіційний вісник України, 2010 р., № 50, ст. 1655).

12. Постанова Кабінету Міністрів України від 30 липня 2010 р. № 682 «Про внесення змін до переліку та обсягів енергозберігаючих матеріалів, обладнання, устаткування та комплектуючих, що звільняються від ввізного мита та операції з увезення яких на митну територію України звільняються від обкладення податком на додану вартість» (Офіційний вісник України, 2010 р., № 59, ст. 2051).

13. Постанова Кабінету Міністрів України від 18 серпня 2010 р. № 738 «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 14 червня 2010 р. № 595» (Офіційний вісник України, 2010 р., № 65, ст. 2252).

14. Постанова Кабінету Міністрів України від 24 січня 2011 р. № 36 «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 14 травня 2008 р. № 444» (Офіційний вісник України, 2011 р., № 5, ст. 247).

15. Постанова Кабінету Міністрів України від 9 лютого 2011 р. № 80 «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 14 травня 2008 р. № 444» (Офіційний вісник України, 2011 р., № 10, ст. 457).

16. Постанова Кабінету Міністрів України від 11 травня 2011 р. № 470 «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 14 травня 2008 р. № 444» (Офіційний вісник України, 2011 р., № 35, ст. 1438).

17. Постанова Кабінету Міністрів України від 23 листопада 2011 р. № 1219 «Про внесення змін до переліку енергозберігаючих матеріалів, обладнання, устаткування та комплектуючих, що звільняються від ввізного мита та операції з увезення яких на митну територію України звільняються від обкладення податком на додану вартість» (Офіційний вісник України, 2011 р., № 93, ст. 3372).

18. Постанова Кабінету Міністрів України від 28 листопада 2011 р. № 1246 «Про внесення змін до переліку енергозберігаючих матеріалів, обладнання, устаткування та комплектуючих, що звільняються від ввізного мита та операції з увезення яких на митну територію України звільняються від обкладення податком на додану вартість» (Офіційний вісник України, 2011р., № 95, ст. 3456).

19. Постанова Кабінету Міністрів України від 30 листопада 2011 р. № 1264 «Про внесення змін до переліку енергозберігаючих матеріалів, обладнання, устаткування та комплектуючих, що звільняються від ввізного мита та операції з увезення яких на митну територію України звільняються від обкладення податком на додану вартість» (Офіційний вісник України, 2011 р., № 96, ст. 3498).

20. Постанова Кабінету Міністрів України від 11 квітня 2012 р. № 392 «Про внесення змін до переліку енергозберігаючих матеріалів, обладнання, устаткування та комплектуючих, що звільняються від ввізного мита та операції з увезення яких на митну територію України звільняються від обкладення податком на додану вартість» (Офіційний вісник України, 2012 р., № 43, ст. 1658).

21. Постанова Кабінету Міністрів України від 23 травня 2012 р. № 439 «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 14 травня 2008 р. № 444» (Офіційний вісник України, 2012 р., № 40, ст. 1534).

22. Постанова Кабінету Міністрів України від 19 листопада 2012 р. № 1052 «Про внесення змін до переліку енергозберігаючих матеріалів, обладнання, устаткування та комплектуючих, що звільняються від ввізного мита та операції з увезення яких на митну територію України звільняються від обкладення податком на додану вартість» (Офіційний вісник України, 2012 р., № 88, ст. 3566).

23. Постанова Кабінету Міністрів України від 26 листопада 2012 р. № 1072 «Про внесення змін до пункту 1 постанови Кабінету Міністрів України від 14 травня 2008 р. № 444» (Офіційний вісник України, 2012 р., № 90, ст. 3647).

24. Постанова Кабінету Міністрів України від 17 грудня 2012 р. № 1159 «Про внесення змін до переліку енергозберігаючих матеріалів, обладнання, устаткування та комплектуючих, що звільняються від ввізного мита та операції з увезення яких на митну територію України звільняються від обкладення податком на додану вартість» (Офіційний вісник України, 2012р., № 96, ст. 3878).

25. Постанова Кабінету Міністрів України від 3 липня 2013 р. № 476 «Про внесення змін до переліку енергозберігаючих матеріалів, обладнання, устаткування та комплектуючих, що звільняються від ввізного мита та операції з увезення яких на митну територію України звільняються від обкладення податком на додану вартість» (Офіційний вісник України, 2013р., № 52, ст. 1884).

26. Постанова Кабінету Міністрів України від 17 жовтня 2013 р. № 790 «Про внесення змін до переліку енергозберігаючих матеріалів, обладнання, устаткування та комплектуючих, що звільняються від ввізного мита та операції з увезення яких на митну територію України звільняються від обкладення податком на додану вартість» (Офіційний вісник України, 2013р., № 86, ст. 3183).

27. Постанова Кабінету Міністрів України від 27 листопада 2013 р. № 922 «Про внесення змін до переліку енергозберігаючих матеріалів, обладнання, устаткування та комплектуючих, що звільняються від ввізного мита та операції з увезення яких на митну територію України звільняються від обкладення податком на додану вартість» (Офіційний вісник України, 2013р., № 99, ст. 3632).

29. Постанова Кабінету Міністрів України від 15 січня 2014 р. № 10 «Про внесення змін до переліку енергозберігаючих матеріалів, обладнання, устаткування та комплектуючих, що звільняються від ввізного мита та операції з увезення яких на митну територію України звільняються від обкладення податком на додану вартість» (Офіційний вісник України, 2014 р., № 8, ст. 244).

30. Постанова Кабінету Міністрів України від 30 квітня 2014 р. № 129 «Про внесення змін до переліку енергозберігаючих матеріалів, обладнання, устаткування та комплектуючих, що звільняються від ввізного мита та операції з увезення яких на митну територію України звільняються від обкладення податком на додану вартість» (Офіційний вісник України, 2014 р., № 38, ст. 1019).

31. Постанова Кабінету Міністрів України від 17 липня 2014 р. № 258 «Про внесення змін до переліку енергозберігаючих матеріалів, обладнання, устаткування та комплектуючих, що звільняються від ввізного мита та операції з увезення яких на митну територію України звільняються від обкладення податком на додану вартість» (Офіційний вісник України, 2014 р., № 59, ст. 1600).

32. Постанова Кабінету Міністрів України від 17 липня 2014 р. № 264 «Про внесення змін до переліку енергозберігаючих матеріалів, обладнання, устаткування та комплектуючих, що звільняються від ввізного мита та операції з увезення яких на митну територію України звільняються від обкладення податком на додану вартість» (Офіційний вісник України, 2014 р., № 59, ст. 1606).

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ ТА УКРАЇНА

СПРАВА «РУДЯК ПРОТИ УКРАЇНИ»
(CASE OF RUDYAK v. UKRAINE)
(Заява №40514/06)

Стислий виклад рішення від 4 вересня 2014 року

У 2004 та 2005 роках заявника двічі затримували працівники відділу по боротьбі із незаконним обігом наркотиків Червонозаводського районного відділу Харківського міського управління Міністерства внутрішніх справ України.

Після затримання заявника у 2004 році Гадацький районний суд Полтавської області визнав його винним у незаконному поводженні зі зброєю та незаконному обігу наркотичних засобів та обрав йому покарання у вигляді позбавлення волі строком на п'ять років з відстрочкою на 3 роки. Того ж дня заявника звільнили.

Після затримання у 2005 році Червонозаводський районний суд міста Харкова (далі - Червонозаводський суд) обрав заявнику запобіжний захід у вигляді тримання під вартою. Під час тримання під вартою заявник скаржився на жорстоке поводження з боку працівників міліції. Після проведення службового розслідування управління Міністерства внутрішніх справ України в Харківській області та прокуратура Червонозаводського району м. Харкова відмовила у порушенні кримінальної справи щодо працівників міліції, на дії яких скаржився заявник.

У 2006 році Червонозаводський суд визнав заявника винним у незаконному володінні зброєю і незаконному обігу наркотичних засобів та обрав йому покарання у вигляді позбавлення волі строком на п'ять років та шість місяців. Хоча апеляційний суд скасував цей вирок і направив справу на новий розгляд, суд першої інстанції повторно визнав заявника винним за тими ж статтями.

У період з 2005 до 2010 років заявник неодноразово скаржився на погане самопочуття і адміністрації СІЗО та Полтавської виправної колонії № 64, де заявник знаходився під вартою та відбував покарання відповідно. Кілька разів заявника оглядали лікарі Харківської міської клінічної лікарні № 11 та видавали довідки, якими засвідчувались наявність у заявника саден на голові та лівому плечі, гематоми на лівому вусі, залишкових явищ закритої черепно-мозкової травми та давньої субтрової лівого ока. При поміщенні заявника до Харківського слідчого ізолятора у 2006 році у заявника було зафіксовано ушкодження лівого ока, черепно-мозкову травму, а також діагностовано катаракту та субтрової лівого ока.

До Європейського суду заявник скаржився за статтею 3 Конвенції на жорстоке поводження працівників міліції, якого він зазнав у 2005 році, та на неефективне розслідування його скарг з цього приводу. Крім того, заявник стверджував, що під час тримання його під вартою після затримання у 2005 році стан його здоров'я погіршився.

Європейським судом було встановлено порушення матеріального аспекту статті 3 Конвенції у зв'язку із відсутністю альтернативного пояснення державних органів щодо тілесних ушкоджень, які заявник отримав після його затримання у 2005 році. Європейський суд звернув увагу на те, що заявника було затримано тоді, коли стосовно нього не було відкрито жодної кримінальної справи, а після його доправлення до відділу міліції не проводилось медичного огляду. Європейський суд нагадав, що медичний огляд є одним із основоположних запобіжних механізмів проти жорстокого поводження із затриманими особами і повинен застосовуватися з самого початку позбавлення свободи незалежно від правового режиму такого затримання в правовій системі, про яку йдеться. Такий захід не тільки гарантує право заявника, але також надає змогу Урядові держави-відповідача зняти з себе тягар надання правдоподібного пояснення цим тілесним ушкодженням.

Розглянувши скарги заявника на непроведення державними органами ефективного розслідування його тверджень про жорстоке поводження, Європейський суд констатував порушення процесуального аспекту статті 3 Конвенції з огляду на те, що заявник подав до національних органів беззаставну скаргу, яку було розглянуто національним судом і відповідним органам доручено провести перевірку, проте така перевірка виявилася безрезультатною, оскільки обмежилася допитом працівників міліції, на дії яких заявник скаржився.

Скаргу заявника на відсутність адекватної медичної допомоги під час тримання його під вартою Європейський суд відхилив як явно необгрунтовану, оскільки заявник не надав жодних медичних доказів на підтвердження цієї скарги.

Заявник подав низку інших скарг за статтями 3, 5, 6, 8 та 13 Конвенції щодо жорстокого поводження у 2004 році, незаконного затримання та несправедливого суду. Розглянувши ці скарги з урахування усіх наявних у нього документів та тією мірою, якою вони охоплюють його компетенцією, Суд встановив, що вони не виявили жодних ознак порушення прав і свобод, які гарантуються Конвенцією.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. Одногослоно *допуває* до суті справи заперечення Уряду щодо прийнятності скарги заявника на жорстоке поводження працівників міліції на підставі невичерпання національних засобів юридичного захисту і відхиляє ці заперечення після їх розгляду по суті;

2. Оголошує,

(а) одноголосно, скарги за статтею 3 Конвенції щодо жорстокого поводження працівників міліції з заявником у квітні 2005 року та наступного розслідування прийнятними;

(б) п'ятьма голосами проти двох, скаргу за статтею 3 Конвенції щодо відсутності адекватної медичної допомоги заявнику під час його тримання під вартою неприйнятними;

(с) одноголосно, решту скарг у заяві неприйнятними;

3. Одногослоно *постановляє*, що було порушення матеріального аспекту статті 3 Конвенції;

4. Одногослоно *постановляє*, було порушення процесуального аспекту статті 3 Конвенції;

5. Одногослоно *постановляє*, що:

(а) упродовж трьох місяців з дати, коли це рішення набуде статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції, держава-відповідач повинна сплатити заявникові 12 000 (дванадцять тисяч) євро відшкодування моральної шкоди та додатково суму будь-яких податків, що можуть нараховуватися; ця сума має бути конвертована у валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(б) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на вищезазначену суму нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в цей період, до якої має бути додано три відсоткові пункти;

6. Одногослоно *відхиляє* решту вимог заявника щодо справедливої сатисфакції».

реклама оголошення викилки до суду реклама оголошення викилки до суду

Святошинський районний суд м. Києва повідомляє громадянину Велієву Халіс Латіф огли, що зареєстрований за адресою: м. Київ, вул. Леся Курбаса, 10 б, кв. 63, що судове засідання по справі за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» до Велієва Халіса Латіф огли про стягнення заборгованості відбудеться 15 січня 2015 року об 11 годині 30 хвилин у приміщенні Святошинського районного суду м. Києва за адресою: м. Київ, вул. Якуба Коласа, 27а, зал №3.

Явка відповідача Велієва Халіса Латіф огли до суду є обов'язковою. З собою мати паспорт.

У разі Вашої неявки судом може бути постановлено заочне рішення.

Суддя Т. О. Величко

Слов'янським міськрайонним судом Донецької області (84100, м. Слов'янськ, вул. Добровольського, 2) розглядається цивільна справа за позовом Курінок Юрія Федоровича до ПАТ КБ «Південкомбанк» про розірвання договору банківського вкладу і вимоги вкладу.

Представник відповідача по справі ПАТ КБ «Південкомбанк», юридична адреса — м. Донецьк, пр. Ватутіна, 33 а, викликається об 11-00 год. 14 січня 2015 року до Слов'янського міськрайонного суду в зал №5, для участі у розгляді справи по суті.

Представнику відповідача пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття, відповідач повинен повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглянута у його відсутність.

Суддя М. В. Латєв

Оберлу Дмитру Григоровичу необхідно з'явитись 15.01.2015 року о 09 год. 50 хв. до Дарницького районного суду м. Києва (м. Київ, вул. О.Кошмича, 5-А, каб. 210), у якості відповідача у цивільній справі № 753/22327/14-ц за позовом Королюв Вероніки Володимирівни до Оберла Дмитра Григоровича про розірвання шлюбу.

Оберло Дмитро Григорович у випадку своєї неявки зобов'язаний повідомити суд про причини неявки.

У разі неявки відповідача до суду, справу буде розглянуто по суті за наявними у справі матеріалами у його відсутність в порядку ст. 169 ч. 4 ЦПК України.

Суддя В. А. Дубас

РЕКЛАМА. ОГОЛОШЕННЯ

Солом'янський районний суд м. Києва повідомляє, що розгляд справи за позовом Грабчак С.О. до Окунської Н.В., третя особа: Власенко С.В. про стягнення заборгованості за договором позики відкладено на 13.01.2015 року о 17 год. 00 хв. за адресою: м. Київ, вул. П. Шугова, 1, каб. 11, <u>під головуванням судді Лозинської М. І.</u> У судове засідання викликається третя особа: Власенко Сергій Володимирович. У разі неявки справу буде розглянуто у вашу відсутність.	Святошинський районний суд м. Києва повідомляє гр. Скоморосі Оксані Володимирівні, останнє відоме місце реєстрації якої: м. Київ, вул. Стрийська, 3, кв. 23, що судове засідання по цивільній справі № 2/759/496/14 за позовом ПАТ «СК «Україна» до Скоморохи О. В. про стягнення коштів в порядку регресу відбудеться 13 січня 2015 року о 16 год. 00 хв. за адресою: Святошинський районний суд м. Києва, вул. Я. Коласа, 27 А, зал № 1. <i>Суддя Заєць Т. О.</i>	Білоцерківський міськрайонний суд (09100, м. Біла Церква, вул. Турчанінова, 7, зал судового засідання №5, <u>суддя О. Я. Ярмола</u>) викликає як відповідача Іваніцького Василя Михайловича по цивільній справі №357/14435/14-ц, 2/357/4298/14 за позовом ПАТ «Укрсоцбанк» до Іваніцького Василя Михайловича про стягнення заборгованості на 15.01.2015 року о 14 год. 00 хв. У разі неявки в судове засідання, справа буде розглянута за вашої відсутності на підставі наявних у ній доказів. З опублікуванням у пресі оголошення про виклик відповідач вважається повідомленим про час та місце розгляду справи згідно з вимогами ст. 74 ЦПК України.	Артемівський міськрайонний суд Донецької області (84500, м. Артемівськ, вул. Артема, 5) розглядає цивільну справу за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» до Крюкова Олександра Дмитровича про стягнення заборгованості за кредитним договором. Відповідач по справі Крюков Олександр Дмитрович (місце проживання: Донецька область, с. Молодий Шохтар, вул. Шахтна, 6/3) викликається на 15 січня 2015 року на 10 годину 40 хвилин до суду, кабінет №307, для участі у розгляді справи по суті. Відповідачу пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття відповідача, він повинен повідомити суд про причину неявки, інакше справу буде розглянуто у його відсутність. <i>Суддя Шевченко Л. В.</i>
Сватівський районний суд Луганської області, розташований за адресою: Луганська область, м. Сватове, пл.50-річчя Перемоги, 34, викликає Космачова Олексія Олексійовича як відповідача в судове засідання по цивільній справі № 426/2474/14-ц за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» до Космачова Олексія Олексійовича про стягнення заборгованості, що відбудеться 13 січня 2015 року о 14-30 год. У разі неявки на вказане судове засідання, суд розглядатиме справу без Вашої участі на підставі ст. 169 ЦПК України. <i>Суддя В. О. Половинка</i>	Сватівський районний суд Луганської області, розташований за адресою: Луганська область, м. Сватове, пл.50-річчя Перемоги, 34, викликає Качнова Володимира Васильовича як відповідача в судове засідання по цивільній справі № 426/2477/14-ц за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» до Качнова Володимира Васильовича про стягнення заборгованості, що відбудеться 13 січня 2015 року о 15-30 год. У разі неявки на вказане судове засідання, суд розглядатиме справу без Вашої участі на підставі ст. 169 ЦПК України. <i>Суддя В. О. Половинка</i>	Сватівський районний суд Луганської області, розташований за адресою: Луганська область, м. Сватове, пл.50-річчя Перемоги, 34, викликає Головач Ірину Іванівну як відповідача в судове засідання по цивільній справі № 426/2459/14-ц за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» до Головач Ірини Іванівни про стягнення заборгованості, що відбудеться 13 січня 2015 року о 15-00 год. У разі неявки на вказане судове засідання, суд розглядатиме справу без Вашої участі на підставі ст. 169 ЦПК України. <i>Суддя В. О. Половинка</i>	Бородянський районний суд Київської області по цивільній справі за позовом Середюк Валентини Іванівни до Цимбалюка Євгена Миколайовича про розірвання шлюбу, викликає до суду (адреса: Київська область, смт Бородянка, вул. Леніна, 315) Цимбалюка Євгена Миколайовича, який проживає за останньою відомою адресою: вул. Леніна, 39 а, кв. 24, с. Майданівка, Бородянський район, Київська область, 07824, як відповідача на 15 січня 2015 року на 10 годину 00 хвилин. У разі неявки справа буде розглянута за Вашої відсутності. <i>Суддя Д. Унятицький</i>
ТОВ «ЗУБР Чернігівщини» повідомляє учасників ТОВ «ЗУБР Чернігівщини» та його контрагентів, що 22 грудня 2014 року о 10 год. 00 хв. за адресою: Чернігівська обл., Бобровицький р-н, с. Кобичка, вул. Червонопартизанська, б. 57, відбулися позачергові Загальні збори учасників Товариства, на яких прийняті наступні рішення: 1) зменшити Статутний капітал ТОВ «ЗУБР Чернігівщини» з 2 800 000,00 грн (два мільйони вісімсот тисяч гривень 00 копійок) до 2 466 000,00 грн (два мільйони чотириста шістьдесят шість тисяч гривень 00 копійок); 2) розподілити частки учасників ТОВ «ЗУБР Чернігівщини» в Статутному капіталі до фактично внесених вкладів у наступному співвідношенні: «Частки та вклади учасників у Статутному капіталі становлять: 1. Учасник Гриб Юрій Васильович - вклад у розмірі 1 864 800,00 гривень, що складає 75,62% голосів, якими володіє учасник, розмір частки учасника у Статутному капіталі 75,62%; 2. Учасник Садова Галина Іванівна - вклад у розмірі 601 200,00 гривень, що складає 24,38% голосів, якими володіє учасник, розмір частки учасника у Статутному капіталі 24,38%.» 3) внести зміни до Статуту ТОВ «ЗУБР Чернігівщини» і затвердити його в новій редакції; 4) уповноважити директора ТОВ «ЗУБР Чернігівщини» Головатюка А.І. на підписання нової редакції Статуту ТОВ «ЗУБР Чернігівщини»; 5) надати повноваження директору ТОВ «ЗУБР Чернігівщини» Головатюку А.І. на здійснення всіх організаційних дій щодо державної реєстрації змін до Статуту ТОВ «ЗУБР Чернігівщини» із правом передоручення. Окрім того, у зв'язку із зменшенням статутного капіталу ТОВ «ЗУБР Чернігівщини» інформує усіх кредиторів про початок перебігу трьохмісячного строку, протягом якого кредитори мають право вимагати дострокового припинення або виконання відповідних зобов'язань товариством та відшкодування їм збитків. Телефон для довідок: 095-341-27-08.	Артемівський міськрайонний суд Донецької області (м. Артемівськ, Донецька область, вул. Артема, 5) розглядатиме цивільну справу №2/219/2733/2014 за позовом ПАТ АКБ «Капітал» до Белової Зінаїди Сергіївни про стягнення заборгованості. Відповідач у справі: Белова Зінаїда Сергіївна, останнє місце проживання та реєстрації: 84600, Донецька область, м. Єнакієве, вул. Яблочкова, буд. 28, кв. 34, викликається на 14.01.2015 року о 12 годині 30 хвилин до суду, каб. № 309, для участі в розгляді справи по суті. Відповідачу пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття, відповідач повинен повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглядатися у його відсутності. <i>Суддя Тверський С. М.</i>	Губка Віта Модестівна, 15.04.1963 року народження, останнє місце проживання чи мешкання: м. Дніпродзержинськ, пр. Металургів, буд. 14, кв. 59, викликається у відкрите судове засідання як відповідачка на 09.00 годину 15 січня 2015 року в справі за позовом Публічного акціонерного товариства «Комерційний банк «Приватбанк» до Губки Віти Модестівни та Губки Богдана Васильовича про стягнення заборгованості за кредитним договором. Відкрите судове засідання у цивільній справі відбудеться <u>під головуванням судді Байбара Г. А.</u> в приміщенні Дніпровського районного суду м. Дніпродзержинська за адресою: м. Дніпродзержинськ, вул. Петровського, 166, 1 поверх, кабінет № 2. На підставі ч.9 ст.74 ЦПК України після опублікування оголошення в пресі відповідачка Губка В. М. вважається повідомленою про час і місце розгляду справи. У разі неявки відповідачки справу буде розглянуто за її відсутності.	Горностаївський районний суд Херсонської області викликає Тяпугіна Дмитра Володимировича в судове засідання, яке відбудеться 15 січня 2015 року о 14.00 годині, для розгляду цивільної справи № 655/1040/14-ц за позовом Тяпугіної Ксенії Сергіївни (за участю прокурора Горностаївського району Херсонської області, третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмета спору на стороні позивача - Органу опіки і піклування Горностаївської районної державної адміністрації Херсонської області) до Тяпугіна Дмитра Володимировича про позбавлення батьківських прав. Адреса суду: Херсонська область, смт Горностаївка, вул. Торгова, 10. Явка відповідача обов'язкова. У разі неявки відповідача в судове засідання справа буде розглянута за його відсутності на підставі наявних у ній доказів. <i>Суддя Посулько Г. А.</i>
Козелецький районний суд Чернігівської області повідомляє, що судове засідання у цивільній справі за заявою Пенського Володимира Федоровича до Скрипчинської сільської ради Козелецького району Чернігівської області та Пенського Миколи Прокоповича про визнання права власності на спадкове майно за законом призначене до розгляду в судовому засіданні на 14 січня 2015 року о 09 годині 30 хвилин під головуванням судді С.М. Бараненка в приміщенні суду за адресою: смт Козелець, вул. Леніна, 7 Чернігівської області. Для участі у справі як відповідач викликається Пенський Микола Прокопович, який проживає за адресою: м. Бровари, вул. Короленка, 65, кв. 52, Броварський район, Київська область. Одночасно суд повідомляє, що з опублікуванням оголошення про виклик відповідач вважається повідомленим про час та місце розгляду справи, тому у разі відсутності відомостей про причини неявки відповідача, повідомленого належним чином, причину неявки буде визнано судом неповажною і суд вирішує справу на підставі наявних даних чи доказів (ухвалює заочне рішення). <i>Суддя С. М. Бараненко</i>	Броварський міськрайонний суд Київської області викликає як відповідача Сторожевського Максима Миколайовича по справі № 361/8294/14-ц, № провадження 2/361/3126/14 за позовом ТзОВ «Вердикт Фінанс» до Сторожевського Максима Миколайовича про стягнення заборгованості, яку призначено до розгляду на 14 січня 2015 р. об 11 год. 00 хв. у приміщенні суду за адресою: 07400, Київська область, м. Бровари, вул. Грушевського, 2, каб. № 209-210 (2-й поверх). <i>Суддя А. О. Шинкар</i>	Новоград-Волинський міськрайонний суд Житомирської області викликає Харченко Світлану Миколаївну та Сокіру Артема Юрійовича як відповідачів у справі за позовом Тучи Сергія Івановича до Тучи Оксани Олександрівни, Харченко Світлани Миколаївни, Сокіри Артема Юрійовича про визнання договору купівлі-продажу удаваним правочином. Засідання відбудеться в приміщенні суду 16 січня 2015 року об 11 год. 00 хв. за адресою: вул. Івана Франка, 31, м. Новоград-Волинський, Житомирська область. У випадку неявки в судове засідання відповідача без поважних причин справу буде розглянуто за його відсутності з винесенням рішення на підставі наявних у ній доказів. <i>Суддя О. М. Коцюба</i>	Березанський міський суд Київської області викликає в судове засідання відповідача Андреева Андрія Івановича по справі за позовом ПАТ «Креді Агріколь Банк» до Андреевої Світлани Валеріївни, Андреева Андрія Івановича про стягнення заборгованості. Судове засідання відбудеться 13 січня 2015 року о 10 год. 00 хв. у приміщенні суду за адресою: вул. Леніна, 32, м. Березань Київської області. В разі неявки відповідача Андреева Андрія Івановича в судове засідання справа буде розглянута за його відсутності. <i>Суддя І. О. Капшученко</i>
Сватівський районний суд Луганської області, розташований за адресою: Луганська область, м.Сватове, пл.50-річчя Перемоги, 34, викликає Корсун Миколу Сергійовича, як відповідача в судове засідання по цивільній справі № 426/2565/14-ц за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» до Корсун Миколи Сергійовича про стягнення заборгованості, що відбудеться 15 січня 2015 року о 15-40 год. У разі неявки на вказане судове засідання, суд розглядатиме справу без Вашої участі на підставі ст. 169 ЦПК України. <i>Суддя С. А. Пчолкін</i>	Сватівський районний суд Луганської області викликає Зінченко Ірину Вадимівну, як відповідача, в судове засідання з цивільної справи за позовом ПАТ КБ «ПриватБанк» до Зінченко Ірини Вадимівни про стягнення заборгованості, в судове засідання, яке відбудеться 14 січня 2015 року о 09-00 годині в приміщенні суду за адресою: Луганська область, м. Сватове, пл. 50-річчя Перемоги, 34. У разі неявки у вказане судове засідання, суд розглядатиме справу без Вашої участі на підставі ст. 169, 224 ЦПК України. <i>Суддя М. А. Гашинський</i>	Сватівський районний суд Луганської області, розташований за адресою: Луганська область, м.Сватове, пл.50-річчя Перемоги, 34, викликає Попова Ігоря Олексійовича, як відповідача в судове засідання по цивільній справі № 426/2580/14-ц за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» до Попова Ігоря Олексійовича про стягнення заборгованості, що відбудеться 15 січня 2015 року о 14-40 год. У разі неявки на вказане судове засідання, суд розглядатиме справу без Вашої участі на підставі ст. 169 ЦПК України. <i>Суддя С. А. Пчолкін</i>	Сватівський районний суд Луганської області викликає Сухарського Юрія Вікторовича, як відповідача, в судове засідання з цивільної справи № 426/2539/14-ц за позовом ПАТ КБ «ПриватБанк» до Сухарського Юрія Вікторовича про стягнення заборгованості, в судове засідання, яке відбудеться 14 січня 2015 року о 15-30 годині в приміщенні суду за адресою: Луганська область, м. Сватове, пл. 50-річчя Перемоги, 34. У разі неявки у вказане судове засідання, суд розглядатиме справу без Вашої участі на підставі ст. 169, 224 ЦПК України. <i>Суддя М. А. Гашинський</i>
Сватівський районний суд Луганської області, розташований за адресою: Луганська область, м.Сватове, пл.50-річчя Перемоги, 34, викликає Добриніну Ларису Федорівну, як відповідача в судове засідання по цивільній справі № 426/2561/14-ц за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» до Добриніної Лариси Федорівни про стягнення заборгованості, що відбудеться 15 січня 2015 року о 15-20 год. У разі неявки на вказане судове засідання, суд розглядатиме справу без Вашої участі на підставі ст. 169 ЦПК України. <i>Суддя С. А. Пчолкін</i>	Сватівський районний суд Луганської області, розташований за адресою: Луганська область, м.Сватове, пл.50-річчя Перемоги, 34, викликає Шипіцина Віталія Михайловича, як відповідача в судове засідання по цивільній справі № 426/2574/14-ц за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» до Шипіцина Віталія Михайловича про стягнення заборгованості, що відбудеться 15 січня 2015 року о 14-20 год. У разі неявки на вказане судове засідання, суд розглядатиме справу без Вашої участі на підставі ст. 169 ЦПК України. <i>Суддя С. А. Пчолкін</i>	Сватівський районний суд Луганської області, розташований за адресою: Луганська область, м.Сватове, пл.50-річчя Перемоги, 34, викликає Широкова Сергія Олександровича, як відповідача в судове засідання по цивільній справі № 426/2559/14-ц за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» до Широкова Сергія Олександровича про стягнення заборгованості, що відбудеться 15 січня 2015 року о 15-00 год. У разі неявки на вказане судове засідання, суд розглядатиме справу без Вашої участі на підставі ст. 169 ЦПК України. <i>Суддя С. А. Пчолкін</i>	Сватівський районний суд Луганської області викликає Кравцова Євгена Анатолійовича, як відповідача, в судове засідання з цивільної справи за позовом ПАТ КБ «ПриватБанк» до Кравцова Євгена Анатолійовича про стягнення заборгованості, в судове засідання, яке відбудеться 14 січня 2015 року о 09-30 годині в приміщенні суду за адресою: Луганська область, м. Сватове, пл. 50-річчя Перемоги, 34. У разі неявки у вказане судове засідання, суд розглядатиме справу без Вашої участі на підставі ст. 169, 224 ЦПК України. <i>Суддя М. А. Гашинський</i>
Сватівський районний суд Луганської області викликає Дорохину Елу Василівну, як відповідача, в судове засідання з цивільної справи за позовом Публічного акціонерного товариства комерційного банку «ПриватБанк» до Дорохінної Ели Василівни про стягнення заборгованості, в судове засідання, яке відбудеться 12 січня 2015 року о 15-00 годині в приміщенні суду за адресою: Луганська область, м. Сватове, пл. 50-річчя Перемоги, 34. У разі неявки у вказане судове засідання, суд розглядатиме справу без Вашої участі на підставі ст. 169, 224 ЦПК України. <i>Суддя О. А. Гашинська</i>	Сватівський районний суд Луганської області, розташований за адресою: Луганська область, м.Сватове, пл.50-річчя Перемоги, 34, викликає Монастирського Дмитра Дмитровича, як відповідача в судове засідання по цивільній справі № 426/2573/14-ц за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» до Монастирського Дмитра Дмитровича про стягнення заборгованості, що відбудеться 15 січня 2015 року о 14-00 год. У разі неявки на вказане судове засідання, суд розглядатиме справу без Вашої участі на підставі ст. 169 ЦПК України. <i>Суддя С. А. Пчолкін</i>	Сватівський районний суд Луганської області, розташований за адресою: Луганська область, м.Сватове, пл.50-річчя Перемоги, 34, викликає Монастирського Дмитра Дмитровича, як відповідача в судове засідання по цивільній справі № 426/2544/14-ц за позовом ПАТ КБ «ПриватБанк» до Швець Валерія Петровича про стягнення заборгованості, в судове засідання, яке відбудеться 14 січня 2015 року о 15-00 годині в приміщенні суду за адресою: Луганська область, м. Сватове, пл. 50-річчя Перемоги, 34. У разі неявки у вказане судове засідання, суд розглядатиме справу без Вашої участі на підставі ст. 169, 224 ЦПК України. <i>Суддя М. А. Гашинський</i>	
Втрачений судовий білет СБ 017236 <u>вважати недійсним.</u>	Втрачений витяг про реєстрацію права власності на нерухоме майно, виданий Комунальним підприємством «Бюро технічної інвентаризації Києво-Святошинської районної ради Київської області» за номером 26459189 від 18.06.2010 р. Реєстраційний номер 29736650 на двокімнатну квартиру за адресою: Київська обл., Києво-Святошинський р-н, с. Чайки, вул. Лобановського Валерія, будинок 21, корп. 4, квартира 30, номер запису: 10/30 в книзі 3 на власника Литвиненка Віктора Івановича. Дата прийняття рішення про реєстрацію права власності від 18.06.2010 р., <u>вважати недійсним.</u>	Втрачене свідоцтво на право власності на нерухоме майно, видане (Київська обл., Києво-Святошинський р-н, с. Петропавлівське) 18.02.2010 р. виконавчим комітетом Петропавлівсько-Борщатівської сільської ради на двокімнатну квартиру за адресою: Київська обл., Києво-Святошинський р-н, с. Чайки, вул. Лобановського Валерія, будинок 21, корп. 4, квартира 30, на ім'я Литвиненка Віктора Івановича згідно з рішенням виконавчого комітету Петропавлівсько-Борщатівської сільської ради від 27.11.2009 р. за номером 467, <u>вважати недійсним.</u>	Товариство з обмеженою відповідальністю «АМСТОР ТРЕЙД» (Адреса: 87535, м. Маріуполь, просп. Металургів, 198; код ЄДРПОУ 39135315), в особі Директора Юдіна Юрія Петровича, який діє на підставі Статуту, повідомляє, що всі без виключення довіреності, які видані до 30 грудня 2014 року, <u>скасовані та не мають юридичної сили.</u>

РЕКЛАМА. ОГОЛОШЕННЯ

Костянтинівський міськрайонний суд Донецької області (85110, м. Костянтинівка Донецької області, пр. Ломоносова, №157) розглядатиме цивільну справу №233/6046/14-ц за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» до Азарової К. В. про стягнення заборгованості. Відповідач у справі: Азарова Катерина Віталіївна, 9 червня 1994 р.н., останнє відоме місце проживання: Донецька область, м. Макіївка, вул. Рябініна, 18-2, викликається до суду на 09 год. 15 хв. 15 січня 2015 року (корп. №2, каб. № 18), для участі в розгляді справи по суті.	Старобільський районний суд Луганської області викликає як відповідача Садигову Світлану Борисівну у судове засідання, для розгляду цивільної справи за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» про стягнення заборгованості. Засідання відбудеться 14.01.2015 р. об 11.00. У разі неявки відповідача у призначений час або неповідомлення про причини неявки справу буде розглянуто за його відсутності за наявними доказами. З опублікуванням цього оголошення відповідач по справі вважається належним чином повідомленим про час, день та місце проведення судового засідання.	Токмацький районний суд Запорізької області викликає Козлова Миколу Миколайовича в якості відповідача в судове засідання по цивільній справі за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» до Козлова Миколи Миколайовича про стягнення заборгованості, яке відбудеться 13.01.2015 р. на 09 год. 00 хв. в приміщенні Токмацького районного суду Запорізької області (Запорізька обл., м. Токмак, вул. Леніна, 28, <i>суддя Гавілей М. М.</i>)
Костянтинівський міськрайонний суд Донецької області (85110, м. Костянтинівка Донецької області, пр. Ломоносова, №157) розглядатиме цивільну справу №233/5802/14-ц за позовом ПАТ «ПриватБанк» до Полякової М. О. про стягнення заборгованості. Відповідач у справі: Полякова Маргарита Олександрівна, 4 червня 1980 р.н., останнє відоме місце проживання: Донецька область, м. Макіївка, кв-л Шахтарський, 28-27, викликається до суду на 09 год. 30 хв. 15 січня 2015 року (корп. №2, каб. № 18), для участі в розгляді справи по суті.	Старобільський районний суд Луганської області викликає як відповідача Горбунова Федіра Івановича у судове засідання, для розгляду цивільної справи за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» про стягнення заборгованості. Засідання відбудеться 14.01.2015 р. о 10.00. У разі неявки відповідача у призначений час або неповідомлення про причини неявки справу буде розглянуто за його відсутності за наявними доказами. З опублікуванням цього оголошення відповідач по справі вважається належним чином повідомленим про час, день та місце проведення судового засідання.	Первомайський міськрайонний суд Миколаївської області повідомляє ЛУК'ЯНЕНКО ЛАРИСУ АНАТОЛІЙВНУ, яка мешкає за адресою: вул. Мостова, 24А, в с. Станіславчик Первомайського району Миколаївської області, що судовий розгляд по цивільній справі № провадження 2/484/2026/14 за позовом Публічного Акціонерного Товариства Комерційного Банку «Приват Банк» до Лук'яненко Лариси Анатоліївни про стягнення заборгованості за кредитним договором в сумі: 19 193,75 грн. відкладено на 15.01.2015 року о 08 год. 45 хв. На вказану дату в призначений час відповідачу слід з'явитися до суду з паспортом та ідентифікаційним кодом. У разі неявки відповідача позов на підставі ч. 4 ст. 169 ЦПК України, буде розглянутий за її відсутності на підставі наявних у справі даних чи доказів (постановлене заочне рішення).
Костянтинівський міськрайонний суд Донецької області (85110, м. Костянтинівка Донецької області, пр. Ломоносова, №157) розглядатиме цивільну справу №233/5797/14-ц за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» до Кочукова В. І. про стягнення заборгованості. Відповідач у справі: Кочуков Володимир Іванович, 22 січня 1967 р.н., останнє відоме місце проживання: Донецька область, м. Макіївка, вул. Донецька, 245, викликається до суду на 09 год. 45 хв. 15 січня 2015 року (корп. №2, каб. № 18), для участі в розгляді справи по суті.	Старобільський районний суд Луганської області викликає як відповідача Горбунова Федіра Івановича у судове засідання, для розгляду цивільної справи за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» про стягнення заборгованості. Засідання відбудеться 14.01.2015 р. о 10.00. У разі неявки відповідача у призначений час або неповідомлення про причини неявки справу буде розглянуто за його відсутності за наявними доказами. З опублікуванням цього оголошення відповідач по справі вважається належним чином повідомленим про час, день та місце проведення судового засідання.	Суддя <i>Т. В. Маржина</i>
Костянтинівський міськрайонний суд Донецької області (85110, м. Костянтинівка Донецької області, пр. Ломоносова, №157) розглядатиме цивільну справу №233/5792/14-ц за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» до Скрипник В. О. про стягнення заборгованості. Відповідач у справі: Скрипник Валерій Олександрович, 15 травня 1993 р.н., останнє відоме місце проживання: Донецька область, м. Макіївка, вул. Макаренка, 34-35, викликається до суду на 10 год. 00 хв. 15 січня 2015 року (корп. №2, каб. №18), для участі в розгляді справи по суті.	Старобільський районний суд Луганської області викликає як відповідача Горбунова Федіра Івановича у судове засідання, для розгляду цивільної справи за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» про стягнення заборгованості. Засідання відбудеться 14.01.2015 р. о 10.00. У разі неявки відповідача у призначений час або неповідомлення про причини неявки справу буде розглянуто за його відсутності за наявними доказами. З опублікуванням цього оголошення відповідач по справі вважається належним чином повідомленим про час, день та місце проведення судового засідання.	
Відповідачам пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У разі неприбуття відповідачі повинні повідомити суд про причини неявки, інакше справи будуть розглянуті за їхньої відсутності. <i>Суддя А. І. Міросєдї</i>	Старобільський районний суд Луганської області викликає як відповідача Горбунова Федіра Івановича у судове засідання, для розгляду цивільної справи за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» про стягнення заборгованості. Засідання відбудеться 14.01.2015 р. о 10.00. У разі неявки відповідача у призначений час або неповідомлення про причини неявки справу буде розглянуто за його відсутності за наявними доказами. З опублікуванням цього оголошення відповідач по справі вважається належним чином повідомленим про час, день та місце проведення судового засідання.	

Голосіївський районний суд м. Києва викликає як відповідача Гулханова Гуванч Язгелдіювича по цивільній справі №752/17396/14ц за позовом Приватного акціонерного товариства «Страхова компанія «Українська страхова група» до Гулханова Гуванч Язгелдіювича про відшкодування шкоди. Судове засідання відбудеться 26 лютого 2015 року о 12 год. 30 хв. у приміщенні суду за адресою: м. Київ, вул. П. Потехіна, 14А, каб. 35. Ви маєте право подати до суду письмові заперечення проти позову з посиланням на докази чи повідомити про поважність причин неявки. В разі неявки справу буде розглянуто за наявних доказів. Наслідки неявки в судове засідання особи, яка бере участь у справі, передбачені ст.ст. 169, 170 ЦПК України та ст. 185-3 КУпАП. <i>Суддя Плахотнюк К. Г.</i>	Селидівський міський суд Донецької області (85400, м. Селидове, вул. Пушкіна, 4) розглядатиме цивільну справу № 242/4045/14-ц за позовом Халпсуса Олега Миколайовича до Тихонової Аліни Борисівни про стягнення заборгованості. Тихонова Аліна Борисівна, 01.02.1975 року народження, яка зареєстрована за адресою: Донецька область, м. Донецьк, вул. Артема, 62/3, викликається в судове засідання, призначене на 30.01.2015 р. о 09.00 годині в приміщенні Селидівського міського суду, кабінет № 7, <i>суддя Моцний О. С.</i> , як відповідача для розгляду вказаної справи по суті. Відповідачу пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неявки в судове засідання відповідач повинен повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглянута за його відсутності з постановленням заочного рішення.	Северодонецький міський суд Луганської області викликає відповідача Рябко Ілну Костянтинівну, останнє відоме місце проживання якого: Луганська область, м. Стahanів, вул. Травнева, буд. 54, в судове засідання по цивільній справі №428/8422/14-ц за позовною заявою Публічного акціонерного товариства комерційного банку «Приватбанк» до Рябко Ілни Костянтинівни про стягнення заборгованості за кредитним договором, яке відбудеться 15.01.2015 р. о 09-00 год. за адресою: Луганська обл., м. Северодонецьк, вул. Леніна, 19, зала судових засідань №4. У разі неявки відповідача Рябко І. К. 15.01.2015 р. о 09-00 год. до Северодонецького міського суду Луганської області наступне судове засідання відбудеться 20.01.2015 р. о 08-00 год. У разі неявки відповідача Рябко І.К. 20.01.2015 р. о 08-00 год. в судове засідання справа розглядатиметься за наявними в справі доказами у відповідності до ст. 224 ЦПК України. <i>Суддя Ж. І. Кордюкова</i>
---	---	---

Конотопський міськрайонний суд Сумської області викликає: Косандяк Надію Миколаївну, Косандяка Дмитра Дмитровича, Косандяк Ірину Дмитрівну, як заінтересованих осіб по цивільній справі № 2-о/577/300/14 за заявою Сомко Тетяни Едіівни, заінтересовані особи: приватний нотаріус Конотопського міського нотаріального округу Гавриленко Дмитро Валерійович, Реєстраційна служба Конотопського міськрайонного управління юстиції, КП Конотопське міжміське бюро технічної інвентаризації, Косандяк Надія Миколаївна, Косандяк Дмитро Дмитрович, Косандяк Ірина Дмитрівна про встановлення факту належності часток у квартирі, в судове засідання, яке відбудеться 23 січня 2015 року о 10.30 годині в приміщенні суду за адресою: Сумська область, м. Конотоп, вул. Садова, 8, каб. №1. У разі неявки в судове засідання, справа буде розглянута у відсутність вказаних осіб на підставі зібраних по ній доказів. <i>Суддя М. М. Лебедько</i>	Селидівський міський суд Донецької області викликає як відповідачів: Ананьєву Олену Володимирівну, Ананьєва Євгена Сергійовича, останнє відоме місце проживання яких: Донецька область, м. Селидове, вул. Маяковського, 31/41, у судове засідання по цивільній справі №242/3710/14-ц за позовом Виконавчого комітету Селидівської міської ради до Ананьєвої Олени Володимирівни, Ананьєва Євгена Сергійовича, третя особа - КП «Служба єдиного замовника м. Селидове» про визнання осіб такими, що втратили право користування житловим приміщенням, яке призначено на 20.01.2015 року о 09 год. 30 хв. і відбудеться за адресою: м. Селидове, Донецька область, вул. Пушкіна, 4. З опублікуванням оголошення про виклик, відповідачі вважаються повідомленими про дату, час і місце розгляду справи, і у разі неявки до суду, справа може бути розглянута за їхньої відсутності на підставі наявних у ній даних чи доказів. <i>Суддя Л. В. Пирогова</i>	В провадженні Красноармійського міськрайонного суду Донецької області знаходиться цивільна справа №2/235/2805/14 за позовом Базилевського Сергія Борисовича до Базилевської Лілії Іванівни про розірвання шлюбу. Відповідачка Базилевська Л. І., яка зареєстрована: пр-т Семашка, 34/46, м. Донецьк, викликається до Красноармійського міськрайонного суду Донецької області, кабінет № 6 (вул. Горького, 20, м. Красноармійськ Донецької області) на 29 січня 2015р. о 08.30 год., для участі в розгляді справи по суті. Відповідачеві пропонується надати свої заперечення щодо позову. У випадку неприбуття, відповідачка повинна повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглянута без її участі. <i>Суддя Т. В. Стоїлова</i>
---	---	---

Іллічівський районний суд м. Маріуполя Донецької області (87535, м. Маріуполь пр. Металургів, 231) розглядатиме цивільну справу за позовом Кредитної спілки «Азовська кредитна компанія» до Ермашової Ірини Олександрівни про стягнення заборгованості за кредитним договором. Відповідачка по справі: Ермашова Інна Олександрівна, останнє відоме місце реєстрації: м. Маріуполь, пр. Металургів, буд. 179, кв. 95, викликається о 08.10 годині 12 січня 2015 року та о 08.10 годині 15 січня 2015 року до суду, кабінет № 14, 15, для участі в розгляді справи по суті. Відповідачі пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття, відповідачка повинна повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглянута за її відсутності на підставі ст.ст. 169 ч. 4, 225 ЦПК України. <i>Суддя О. О. Хараджа</i>	Добропільський міськрайонний суд Донецької області (85004, м. Добропілля Донецької області, вул. Радянська, буд. 39 «А») розглядатиме цивільну справу за позовом Євсєенко Ірини Миколаївни до Євсєєнка Андрія Володимировича про розірвання шлюбу. Відповідач: Євсєєнко Андрій Володимирович викликається на 20 січня 2015 року о 09.00 год. до Добропільського міськрайонного суду Донецької області, кабінет № 15, для участі в розгляді справи. До розгляду цивільної справи пропонується надати суду письмові пояснення та заперечення, а також усі наявні докази по справі. У випадку неприбуття до судового засідання відповідачу Євсєєнку А.В. необхідно повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглянута у його відсутність на підставі наявних у ній даних чи доказів і ухвалено заочне рішення. <i>Суддя Мавродї Р. Ф.</i>	Дзержинський міський суд Донецької області (85200, м. Дзержинськ, вул. 50 років Жовтня, 4) розглядатиме цивільну справу за позовом Слоутіної Олени Олексіївни до Слоутіна Валерія Валерійовича про розірвання шлюбу. Відповідач по справі: Слоутін Валерій Валерійович (зареєстрований за адресою: м. Дзержинськ, вул. 50 років ВЛКСМ, буд. 13, кв. 68) викликається на 28 січня 2015 р. о 09.00 год. до суду, каб. № 7, для участі в розгляді справи по суті. Відповідачу пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття відповідач повинен повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглянута за його відсутності. <i>Суддя Немиш Н. В.</i>	Шевченківський районний суд м. Києва викликає в судове засідання як відповідача Лукер'їна Віталія Павловича, 21.12.1957 р.н. (остання відома адреса проживання: 04116, м. Київ, вул. Мефодіївська, 14, корп. 2, гурт.), для участі в розгляді цивільної справи за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» до Лукер'їна Віталія Павловича про стягнення заборгованості, яке відбудеться 14 січня 2015 року о 09 год. 00 хв. у приміщенні суду за адресою: м. Київ, вул. Дегтярівська, 31-А, 4 поверх, 403 кабінет. З опублікуванням оголошення про виклик, відповідач вважається повідомленим про час і місце розгляду справи. У разі неявки його в судове засідання, справа буде розглянута за його відсутності. <i>Суддя А. А. Осаулов</i>
---	---	--	---

Солом'янський районний суд м. Києва (м. Київ, вул. М. Кривоноса, 25, каб. 10) викликає на 11.00 год. 02.02.2015 року Білявську Олену Вомарівну як відповідача по цивільній справі за позовом Публічного акціонерного товариства «Дельта Банк» до Білявської Олени Вомарівни про стягнення заборгованості за кредитним договором. <i>Суддя В. В. Лазаренко</i>	Цеменко Василь Іванович викликається до Ленінського районного суду м. Харкова (м. Харків, вул. Полтавський шлях, 20, <i>суддя Проценко Л. Г.</i> , 3 поверх, каб. № 11) в судове засідання, призначене на 26.01.2015р. о 09.00 год. по справі за позовом ПАТ «Дельта Банк» до Цемєнка В. І. про стягнення заборгованості за кредитним договором.	Броварський міськрайонний суд Київської області викликає Лубочкіна Олександра Петровича, 21.11.1962 року народження, як відповідача у справі за позовом Лубочкіної Ірини Анатоліївни до Лубочкіна Олександра Петровича, треті особи: Овдієнко Анатолій Сергійович, Овдієнко Володимир Анатолійович, Лубочкін Сергій Олександрович, Лубочкін Вадим Олександрович про визнання особи такою, що втратила право користування житловим приміщенням, в судове засідання, яке призначене на 26 січня 2015 року о 09 год. 00 хв. у приміщенні суду за адресою: м. Бровари, вул. Грушевського, 2, каб. №214. В разі вашої неявки справу буде розглянуто за наявними в ній матеріалами. <i>Суддя В. С. Сердинський</i>	Сватівський районний суд Луганської області викликає Беляєву Наталю Вікторівну, як відповідача, в судове засідання з цивільної справи № 426/2475/14-ц за позовом Публічного акціонерного товариства комерційного банку «ПриватБанк» до Беляєвої Наталії Вікторівни про стягнення заборгованості, в судове засідання, яке відбудеться 13 січня 2015 року о 14-00 годині в приміщенні суду за адресою: Луганська область, м. Сватове, пл. 50-річчя Перемоги, 34. У разі неявки у вказане судове засідання, суд розглядатиме справу без Вашої участі на підставі ст. 169, 224 ЦПК України. <i>Суддя М. А. Гашинський</i>
--	--	--	---

Солом'янський районний суд м. Києва повідомляє, що розгляд цивільної справи за позовом Олійник Людмили Миколаївни до Зельського Максима Сергійовича, треті особи: Орган опіки та піклування Солом'янської районної у м. Києві державної адміністрації, Орган опіки та піклування виконавчого комітету Шевченківської сільської ради Звенигородського району Черкаської області про визначення місця проживання дитини та відшкодування моральної шкоди, призначено на 5 лютого 2015 р. о 14.00 год. у приміщенні суду (03113, м. Київ, вул. Шутова, 1, каб. 19) <i>під головуванням судді Кушнір С. І.</i> У судове засідання викликається відповідач: Зельський Максим Сергійович. В разі неявки справу буде розглянуто у вашу відсутність.	Конотопський міськрайонний суд Сумської області викликає Кучеренка Олександра Вікторовича по цивільній справі №2/577/1448/14-ц у судове засідання як відповідача за позовом АТ «Дельта банк» до Кучеренка О.В. про стягнення заборгованості за кредитним договором, яке відбудеться о 09.00 год. 26 січня 2015 року за адресою: Сумська обл., вул. Садова, 8, каб. №15. <i>Суддя Т. А. Буток</i>	Оболонський районний суд м. Києва викликає Савчука Назара Віталійовича як відповідача по цивільній справі № 2/756/5604/14 за позовом Восконян Оксани Юріївни до Савчука Назара Віталійовича, третя особа: Служба у справах дітей ОРДА у м. Києві, про позбавлення батьківських прав, у судове засідання на 4 лютого 2015 р. о 10.00 год. Адреса суду: м. Київ, вул. Тимошенка, 2-Є, каб. 24, <i>суддя Луценко О. М.</i> У разі неявки та неповідомлення суду про причини неявки в судове засідання, справа буде розглянута за вашої відсутності за наявними в ній доказами відповідно до ст. 169 ЦПК України.	Кагарлицький районний суд Київської області викликає як відповідача гр. Сагача М.М. по цивільній справі № 368/2324/14-ц р за позовом Сагач Олександра Ігорівни до Сагача Михайла Михайловича про розірвання шлюбу, для розгляду справи по суті. Фактичне місце проживання невідоме. Судове засідання відбудеться 15 січня 2015 року о 10 год. 00 хв. у приміщенні Кагарлицького районного суду Київської області за адресою: Київська область, м. Кагарлик, вул. Московська-3, <i>головуючий по справі суддя Закаблук О. В.</i> В разі неявки відповідача гр. Сагача Михайла Михайловича в судове засідання, справа буде розглянута в його відсутність.
--	---	---	---

Орджонікідзевський районний суд міста Маріуполя Донецької області (87505, м. Маріуполь, пр. Перемоги, 6) розглядатиме цивільну справу за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» до Сотнікова Євгена Івановича про стягнення заборгованості за кредитним договором. Відповідач Сотніков Євген Іванович, останнє відоме місце мешкання якого: Донецька область, м. Маріуполь, вул. Волгодонська, буд. 1/20, кв. 1, викликається на 09.00 годину 13.01.2015 року та на 09.00 годину 20.01.2015 року в кабінет № 218, для участі в розгляді справи по суті. Відповідачу пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття відповідач повинен повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглянута у його відсутність на підставі документів, які маютьесь в матеріалах справи. <i>Суддя Мельник І. Г.</i>	Ізяславський районний суд Хмельницької області викликає в судове засідання Ізідугіна Дмитра Васильовича як відповідача, для розгляду цивільної справи за позовом Минда Ольги Сергіївни до Ізідугіна Дмитра Васильовича про розірвання шлюбу, призначене на 20 січня 2015 року о 10 годині 00 хвилин в Ізяславському районному суді за адресою: 30300, м. Ізяслав, вулиця Незалежності, 3. У разі неявки відповідача справа буде розглянута за наявними матеріалами. <i>Суддя Р. В. Пашкевич</i>	В провадженні Монастирищенського районного суду Черкаської області знаходиться справа № 702/1458/14-ц, провадження № 2/702/359/14 за позовом ПАТ КБ «Приват Банк» до Вабішевича Віктора Юрійовича про стягнення заборгованості за договором. Вабішевич Віктор Юрійович викликається як відповідач у судове засідання, яке відбудеться 14 січня 2015 року о 14 год. 30 хв. у приміщенні суду за адресою: вул. Леніна, 98, м. Монастирище, Черкаська область. Суд пропонує відповідачу подати письмові пояснення та заперечення, а також усі наявні докази по справі до визначеного судом днем проведення судового засідання. У разі неявки відповідача в судове засідання, справа буде розглянута у відсутності вказаної особи. Про причини неявки необхідно повідомити суд заздалегідь. <i>Суддя Н. В. Мазай</i>	Лебедєв Вадим Георгійович, останнє місце реєстрації: вул. Інтернаціоналістів, 11 а-21, м. Дніпродзержинськ, викликається у відкрите судове засідання як відповідача на 11.00 годину 14 січня 2015 року по справі за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» до Лебедєва Вадима Георгійовича про стягнення заборгованості за кредитним договором. Відкрите судове засідання по цивільній справі відбудеться <i>під головуванням судді Багбая Є. Д.</i> в приміщенні Дніпровського районного суду м. Дніпродзержинська за адресою: м. Дніпродзержинськ, вулиця Петровського, 166, 2 поверх, кабінет № 5. На підставі ч. 9 ст. 74 ЦПК України, після опублікування оголошення в пресі, відповідач Лебедєв Вадим Георгійович вважається повідомленим про час і місце розгляду справи. У разі неявки справу буде розглянуто за його відсутністю.
--	---	--	--

РЕКЛАМА. ОГОЛОШЕННЯ

Біловодський районний суд Луганської обл. пові- домляє, що 14.01.2015 року о 15 годині 00 хвилин у приміщенні суду відбудеться судове засідання з роз- гляду цивільної справи №408/893/14-ц за позовом ПАТ КБ «ПриватБанк» до Крижановської Поліни Сер- гіївни про стягнення заборгованості. <i>Суддя Ткаченко О. Д.</i>	Біловодський районний суд Луганської обл. пові- домляє, що 14.01.2015 року об 11 годині 00 хвилин у приміщенні суду відбудеться судове засідання з розгляду цивільної справи №408/1020/14ц за позо- вом ПАТ КБ «ПриватБанк» до Ковальчука Степана Степановича про стягнення заборгованості. <i>Суддя Ткаченко О. Д.</i>	Костянтинівський міськрайонний суд Донецької області (85110, м. Костянтинівка Донецької області, пр. Ломоносова, №157) розглядатиме цивільну справу №233/5386/14-ц за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» до Башкатова С. С. про стягнення заборгованості. Відповідач у справі: Башкатов Сергій Сергійович, 14 квітня 1981 р.н., останнє відоме місце проживання: Донецька область, Червоногвардійський район, с. Калиніна, м-н Калинінський, 9-24, викликається до суду на 08 год. 00 хв. 19 січня 2015 року (корп. №2, каб. №18), для участі в розгляді справи по суті. Костянтинівський міськрайонний суд Донецької області (85110, м. Костянтинівка Донецької області, пр. Ломоносова, №157) розглядатиме цивільну справу №233/5887/14-ц за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» до Здирко (Калачевої) В. І. про стягнення заборгованості. Відповідач у справі: Здирко (Калачева) Вікторія Іго- рівна, 7 жовтня 1991 р.н., останнє відоме місце проживання: Донецька область, м. Макіївка, вул. Токарева, 29-44, викликається до суду на 08 год. 30 хв. 19 січня 2015 року (корп. №2, каб. №18), для участі в розгляді справи по суті. Костянтинівський міськрайонний суд Донецької області (85110, м. Костянтинівка Донецької області, пр. Ломоносова, №157) розглядатиме цивільну справу №233/5419/14-ц за позовом ПАТ КБ «ПриватБанк» до Шоповалова С.М. про стягнення заборгованості. Відповідач у справі: Шоповалов Сергій Миколайович, 28 лютого 1988 р.н., останнє відоме місце проживання: Донецька область, Червоногвардійський район, с. Крупської, вул. Черепанових, 141-11, викликається до суду на 08 год. 45 хв. 19 січня 2015 року (корп. №2, каб. №18), для участі в розгляді справи по суті. Костянтинівський міськрайонний суд Донецької області (85110, м. Костянтинівка Донецької області, пр. Ломоносова, №157) розглядатиме цивільну справу №233/5898/14-ц за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» до Звягінцева О. І. про стягнення заборгованості. Відповідач у справі: Звягінцев Олександр Іванович, 7 травня 1977 р.н., останнє відоме місце проживання: Донецька область, Червоногвардійський район, м. Макіївка, смт К. Маркса, вул. Потемкіна, 20, викликається до суду на 10 год. 00 хв. 15 січня 2015 року (корп. №2, каб. № 18), для участі в розгляді справи по суті. Відповідачам пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У разі неприбуття відпові- дачі повинні повідомити суд про причини неявки, інакше справи будуть розглянуті за їхньої відсутності. <i>Суддя А. І. Міросєді</i>
Біловодський районний суд Луганської обл. пові- домляє, що 14.01.2015 року о 13 годині 30 хвилин у приміщенні суду відбудеться судове засідання з роз- гляду цивільної справи №408/870/14-ц за позовом ПАТ КБ «ПриватБанк» до Кривяк Дар’ї Анатоліївни про стягнення заборгованості. <i>Суддя Ткаченко О. Д.</i>	Біловодський районний суд Луганської обл. пові- домляє, що 14.01.2015 року о 14 годині 30 хвилин у приміщенні суду відбудеться судове засідання з роз- гляду цивільної справи №408/863/14-ц за позовом ПАТ КБ «ПриватБанк» до Барилова Дмитра Олексан- дровича про стягнення заборгованості. <i>Суддя Ткаченко О. Д.</i>	Костянтинівський міськрайонний суд Донецької області (85110, м Костянтинівка Донецької області, пр. Ломо- носова, №157) розглядатиме цивільну справу №233/5424/14-ц за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» до Маковій О. О. про стягнення заборгованості. Відповідач у справі: Маковій Олександра Олександрівна, 10 серпня 1982 р.н., останнє відоме місце проживання: Донецька область, м. Макіївка, вул. Кільцева, 15/1-13, викликається до суду на 09 год. 00 хв. 13 січня 2015 року (корп. №2, каб. №18), для участі в розгляді справи по суті. Костянтинівський міськрайонний суд Донецької області (85110, м. Костянтинівка Донецької області, пр. Ломо- носова, №157) розглядатиме цивільну справу №233/5783/14-ц за позовом ПАТ КБ «ПриватБанк» до Лежніна О. А. про стягнення заборгованості. Відповідач у справі: Лежнін Олексій Аркадійович, 8 серпня 1952 р.н., останнє відоме місце проживання: Донецька область, м. Макіївка, вул. Рябініна, 30-4, викликається до суду на 09 год. 45 хв. 13 січня 2015 року (корп. №2, каб. №18), для участі в розгляді справи по суті. Костянтинівський міськрайонний суд Донецької області (85110, м. Костянтинівка Донецької області, пр. Ломо- носова, №157) розглядатиме цивільну справу №233/5681/14-ц за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» до Коваль Л. І. про стягнення заборгованості. Відповідач у справі: Коваль Любов Іванівна, 14 серпня 1957 р.н., останнє відоме місце проживання: Донецька область, м. Макіївка, 6-р Горбачова, 7-15, викликається до суду на 10 год. 00 хв. 13 січня 2015 року (корп. №2, каб. №18), для участі в розгляді справи по суті. Костянтинівський міськрайонний суд Донецької області (85110, м. Костянтинівка Донецької області, пр. Ломо- носова, №157) розглядатиме цивільну справу №233/5689/14-ц за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» до Грішко С. О. про стягнення заборгованості. Відповідач у справі: Грішко Світлана Олегівна, 10 жовтня 1971 р.н., останнє відоме місце проживання: Донецька область, м. Макіївка, вул. Успенського, 36-53, викликається до суду на 10 год. 15 хв. 13 січня 2015 року (корп. №2, каб. №18), для участі в розгляді справи по суті. Костянтинівський міськрайонний суд Донецької області (85110, м. Костянтинівка Донецької області, пр. Ломо- носова, №157) розглядатиме цивільну справу №233/5694/14-ц за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» до Якових О. С. про стягнення заборгованості. Відповідач у справі: Якових Олександр Сергійович, 25 грудня 1983 р.н., останнє ві- домє місце проживання: Донецька область, м. Макіївка, вул. Розі Люксембург, 165, викликається до суду на 10 год. 30 хв. 13 січня 2015 року (корп. №2, каб. №18), для участі в розгляді справи по суті. Відповідачам пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У разі неприбуття відповідачі по- винні повідомити суд про причини неявки, інакше справи будуть розглянуті за їхньої відсутності. <i>Суддя А. І. Міросєді</i>
Біловодський районний суд Луганської обл. пові- домляє, що 14.01.2015 року о 11 годині 30 хвилин у приміщенні суду відбудеться судове засідання з роз- гляду цивільної справи №408/844/14-ц за позовом ПАТ КБ «ПриватБанк» до Попова Юрія Миколайо- вича про стягнення заборгованості. <i>Суддя Ткаченко О. Д.</i>	Біловодський районний суд Луганської обл. пові- домляє, що 14.01.2015 року о 13 годині 00 хвилин у приміщенні суду відбудеться судове засідання з роз- гляду цивільної справи №408/985/14ц за позовом ПАТ КБ «ПриватБанк» до Турчанінова Руслана Вік- торовича про стягнення заборгованості. <i>Суддя Ткаченко О. Д.</i>	Костянтинівський міськрайонний суд Донецької області (85110, м Костянтинівка Донецької області, пр. Ломо- носова, №157) розглядатиме цивільну справу №233/5424/14-ц за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» до Маковій О. О. про стягнення заборгованості. Відповідач у справі: Маковій Олександра Олександрівна, 10 серпня 1982 р.н., останнє відоме місце проживання: Донецька область, м. Макіївка, вул. Кільцева, 15/1-13, викликається до суду на 09 год. 00 хв. 13 січня 2015 року (корп. №2, каб. №18), для участі в розгляді справи по суті. Костянтинівський міськрайонний суд Донецької області (85110, м. Костянтинівка Донецької області, пр. Ломо- носова, №157) розглядатиме цивільну справу №233/5783/14-ц за позовом ПАТ КБ «ПриватБанк» до Лежніна О. А. про стягнення заборгованості. Відповідач у справі: Лежнін Олексій Аркадійович, 8 серпня 1952 р.н., останнє відоме місце проживання: Донецька область, м. Макіївка, вул. Рябініна, 30-4, викликається до суду на 09 год. 45 хв. 13 січня 2015 року (корп. №2, каб. №18), для участі в розгляді справи по суті. Костянтинівський міськрайонний суд Донецької області (85110, м. Костянтинівка Донецької області, пр. Ломо- носова, №157) розглядатиме цивільну справу №233/5681/14-ц за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» до Коваль Л. І. про стягнення заборгованості. Відповідач у справі: Коваль Любов Іванівна, 14 серпня 1957 р.н., останнє відоме місце проживання: Донецька область, м. Макіївка, 6-р Горбачова, 7-15, викликається до суду на 10 год. 00 хв. 13 січня 2015 року (корп. №2, каб. №18), для участі в розгляді справи по суті. Костянтинівський міськрайонний суд Донецької області (85110, м. Костянтинівка Донецької області, пр. Ломо- носова, №157) розглядатиме цивільну справу №233/5689/14-ц за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» до Грішко С. О. про стягнення заборгованості. Відповідач у справі: Грішко Світлана Олегівна, 10 жовтня 1971 р.н., останнє відоме місце проживання: Донецька область, м. Макіївка, вул. Успенського, 36-53, викликається до суду на 10 год. 15 хв. 13 січня 2015 року (корп. №2, каб. №18), для участі в розгляді справи по суті. Костянтинівський міськрайонний суд Донецької області (85110, м. Костянтинівка Донецької області, пр. Ломо- носова, №157) розглядатиме цивільну справу №233/5694/14-ц за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» до Якових О. С. про стягнення заборгованості. Відповідач у справі: Якових Олександр Сергійович, 25 грудня 1983 р.н., останнє ві- домє місце проживання: Донецька область, м. Макіївка, вул. Розі Люксембург, 165, викликається до суду на 10 год. 30 хв. 13 січня 2015 року (корп. №2, каб. №18), для участі в розгляді справи по суті. Відповідачам пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У разі неприбуття відповідачі по- винні повідомити суд про причини неявки, інакше справи будуть розглянуті за їхньої відсутності. <i>Суддя А. І. Міросєді</i>
Біловодський районний суд Луганської обл. пові- домляє, що 14.01.2015 року о 14 годині 00 хвилин у приміщенні суду відбудеться судове засідання з роз- гляду цивільної справи №408/991/14ц за позовом ПАТ КБ «ПриватБанк» до Завгородньої Надії Іванівни про стягнення заборгованості. <i>Суддя Ткаченко О. Д.</i>	Біловодський районний суд Луганської обл. пові- домляє, що 14.01.2015 року о 10 годині 30 хвилин у приміщенні суду відбудеться судове засідання з роз- гляду цивільної справи №408/931/14ц за позовом ПАТ КБ «ПриватБанк» до Мегері Аурела Леоновича про стягнення заборгованості. <i>Суддя Ткаченко О. Д.</i>	Костянтинівський міськрайонний суд Донецької області (85110, м Костянтинівка Донецької області, пр. Ломо- носова, №157) розглядатиме цивільну справу №233/5424/14-ц за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» до Маковій О. О. про стягнення заборгованості. Відповідач у справі: Маковій Олександра Олександрівна, 10 серпня 1982 р.н., останнє відоме місце проживання: Донецька область, м. Макіївка, вул. Кільцева, 15/1-13, викликається до суду на 09 год. 00 хв. 13 січня 2015 року (корп. №2, каб. №18), для участі в розгляді справи по суті. Костянтинівський міськрайонний суд Донецької області (85110, м. Костянтинівка Донецької області, пр. Ломо- носова, №157) розглядатиме цивільну справу №233/5783/14-ц за позовом ПАТ КБ «ПриватБанк» до Лежніна О. А. про стягнення заборгованості. Відповідач у справі: Лежнін Олексій Аркадійович, 8 серпня 1952 р.н., останнє відоме місце проживання: Донецька область, м. Макіївка, вул. Рябініна, 30-4, викликається до суду на 09 год. 45 хв. 13 січня 2015 року (корп. №2, каб. №18), для участі в розгляді справи по суті. Костянтинівський міськрайонний суд Донецької області (85110, м. Костянтинівка Донецької області, пр. Ломо- носова, №157) розглядатиме цивільну справу №233/5681/14-ц за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» до Коваль Л. І. про стягнення заборгованості. Відповідач у справі: Коваль Любов Іванівна, 14 серпня 1957 р.н., останнє відоме місце проживання: Донецька область, м. Макіївка, 6-р Горбачова, 7-15, викликається до суду на 10 год. 00 хв. 13 січня 2015 року (корп. №2, каб. №18), для участі в розгляді справи по суті. Костянтинівський міськрайонний суд Донецької області (85110, м. Костянтинівка Донецької області, пр. Ломо- носова, №157) розглядатиме цивільну справу №233/5689/14-ц за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» до Грішко С. О. про стягнення заборгованості. Відповідач у справі: Грішко Світлана Олегівна, 10 жовтня 1971 р.н., останнє відоме місце проживання: Донецька область, м. Макіївка, вул. Успенського, 36-53, викликається до суду на 10 год. 15 хв. 13 січня 2015 року (корп. №2, каб. №18), для участі в розгляді справи по суті. Костянтинівський міськрайонний суд Донецької області (85110, м. Костянтинівка Донецької області, пр. Ломо- носова, №157) розглядатиме цивільну справу №233/5694/14-ц за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» до Якових О. С. про стягнення заборгованості. Відповідач у справі: Якових Олександр Сергійович, 25 грудня 1983 р.н., останнє ві- домє місце проживання: Донецька область, м. Макіївка, вул. Розі Люксембург, 165, викликається до суду на 10 год. 30 хв. 13 січня 2015 року (корп. №2, каб. №18), для участі в розгляді справи по суті. Відповідачам пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У разі неприбуття відповідачі по- винні повідомити суд про причини неявки, інакше справи будуть розглянуті за їхньої відсутності. <i>Суддя А. І. Міросєді</i>
Біловодський районний суд Луганської обл. пові- домляє, що 14.01.2015 року о 10 годині 00 хвилин у приміщенні суду відбудеться судове засідання з роз- гляду цивільної справи №408/982/14-ц за позовом ПАТ КБ «ПриватБанк» до Ільченко Любові Вікторівни про стягнення заборгованості. <i>Суддя Ткаченко О. Д.</i>	Біловодський районний суд Луганської обл. пові- домляє, що 14.01.2015 року о 08 годині 30 хвилин у приміщенні суду відбудеться судове засідання з роз- гляду цивільної справи №408/989/14ц за позовом ПАТ КБ «ПриватБанк» до Іванченко Олега Георгійо- вича про стягнення заборгованості. <i>Суддя Ткаченко О. Д.</i>	Костянтинівський міськрайонний суд Донецької області (85110, м Костянтинівка Донецької області, пр. Ломо- носова, №157) розглядатиме цивільну справу №233/5424/14-ц за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» до Маковій О. О. про стягнення заборгованості. Відповідач у справі: Маковій Олександра Олександрівна, 10 серпня 1982 р.н., останнє відоме місце проживання: Донецька область, м. Макіївка, вул. Кільцева, 15/1-13, викликається до суду на 09 год. 00 хв. 13 січня 2015 року (корп. №2, каб. №18), для участі в розгляді справи по суті. Костянтинівський міськрайонний суд Донецької області (85110, м. Костянтинівка Донецької області, пр. Ломо- носова, №157) розглядатиме цивільну справу №233/5783/14-ц за позовом ПАТ КБ «ПриватБанк» до Лежніна О. А. про стягнення заборгованості. Відповідач у справі: Лежнін Олексій Аркадійович, 8 серпня 1952 р.н., останнє відоме місце проживання: Донецька область, м. Макіївка, вул. Рябініна, 30-4, викликається до суду на 09 год. 45 хв. 13 січня 2015 року (корп. №2, каб. №18), для участі в розгляді справи по суті. Костянтинівський міськрайонний суд Донецької області (85110, м. Костянтинівка Донецької області, пр. Ломо- носова, №157) розглядатиме цивільну справу №233/5681/14-ц за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» до Коваль Л. І. про стягнення заборгованості. Відповідач у справі: Коваль Любов Іванівна, 14 серпня 1957 р.н., останнє відоме місце проживання: Донецька область, м. Макіївка, 6-р Горбачова, 7-15, викликається до суду на 10 год. 00 хв. 13 січня 2015 року (корп. №2, каб. №18), для участі в розгляді справи по суті. Костянтинівський міськрайонний суд Донецької області (85110, м. Костянтинівка Донецької області, пр. Ломо- носова, №157) розглядатиме цивільну справу №233/5689/14-ц за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» до Грішко С. О. про стягнення заборгованості. Відповідач у справі: Грішко Світлана Олегівна, 10 жовтня 1971 р.н., останнє відоме місце проживання: Донецька область, м. Макіївка, вул. Успенського, 36-53, викликається до суду на 10 год. 15 хв. 13 січня 2015 року (корп. №2, каб. №18), для участі в розгляді справи по суті. Костянтинівський міськрайонний суд Донецької області (85110, м. Костянтинівка Донецької області, пр. Ломо- носова, №157) розглядатиме цивільну справу №233/5694/14-ц за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» до Якових О. С. про стягнення заборгованості. Відповідач у справі: Якових Олександр Сергійович, 25 грудня 1983 р.н., останнє ві- домє місце проживання: Донецька область, м. Макіївка, вул. Розі Люксембург, 165, викликається до суду на 10 год. 30 хв. 13 січня 2015 року (корп. №2, каб. №18), для участі в розгляді справи по суті. Відповідачам пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У разі неприбуття відповідачі по- винні повідомити суд про причини неявки, інакше справи будуть розглянуті за їхньої відсутності. <i>Суддя А. І. Міросєді</i>
Кондєрова Олександра Анатоліївна, жителька: смт Кирнасівка, Тульчинський район, Вінницька область, вул. Козацька, 1, кв. 17, викликається 29 січня 2015 року на 9 год. в судове засідання до Тульчинського районного суду Вінницької області (м. Тульчин, вул. Перемоги, 16) як відповідач по цивільній справі за позовом ПАТ «Дельта Банк» до Кондєрової Олексан- дри Анатоліївни про стягнення заборгованості за кредитним договором. <i>Суддя А. П. Карнаух</i>	Горностаївський районний суд Херсонської об- ласті викликає Циганкову Надію Миколаївну в су- дове засідання, яке відбудеться 15 січня 2015 року о 09.00 годині, для розгляду цивільної справи № 655/1061/14-ц за позовом Публічного акціонер- ного товариства комерційного банку «ПриватБанк» до Циганкової Надії Миколаївни про стягнення за- боргованості за кредитним договором. Адреса суду: Херсонська область, смт Горностаївка, вул. Торгова, 10. Явка відповідача обов’язкова. У разі неявки від- повідача в судове засідання, справа буде розглянута за його відсутності на підставі наявних у ній доказів. <i>Суддя Посунько Г. А.</i>	15.12.2014 р. <u>Товариством з обмеженою відповідаль- ністю «Ассет Продакшин» було прийнято рішення про припинення Товариства шляхом його ліквідації в добро- вільному порядку.</u> Ліквідатором призначено Шимана Єв- гена Олександровича, 16.12.2014р. було проведено реєстраційну дію «Внесення рішення засновників (учас- ників) юридичної особи або уповноваженого ними ор- гану щодо припинення юридичної особи в результаті ліквідації» та розміщено відповідне повідомлення в Бю- летені державної реєстрації. Заяви кредиторів прийма- ються до 19.02.2015 р. включно, за адресою: 08031, Київська обл., місто Бориспіль, вул. Котовського, буди- нок 83, оф. 19.
Яремчанський міський суд Івано-Франківської об- ласті викликає в судове засідання Петрова Юрія Та- расовича, 18 травня 1969 року народження, жителя: м. Яремче, вул. Галицька, 41, Івано-Франківська об- ласть, як відповідача в цивільній справі за позовом ПАТ «Дельта Банк» до Петрова Юрія Тарасовича про стягнення заборгованості, яке відбудеться 20 січня 2015 року о 13 год. 00 хв. за адресою: м. Яремче, вул. Довбуша, 32, Івано-Франківська область. <i>Голова суду Ю. І. Марчак</i>	Кременчуцький районний суд Полтавської області викликає Чижик Світлану Миколаївну (останнє ві- домє місце проживання: вул. Зіркова, 9, с. Милови- дівка Кременчуцького району Полтавської області) як відповідача в судове засідання по цивільній справі за позовом ПАТ «Дельта Банк» до Чижик Світлани Миколаївни про стягнення заборгованості за кредит- ним договором. Судове засідання відбудеться 21 січня 2015 року о 08 год. 00 хв. у приміщенні Кременчуцького рай- онного суду Полтавської області за адресою: 39600, м. Кременчук, вул. Цюрупи, 31, каб. 2. <i>Суддя О. В. Святська</i>	Чернігівський районний суд Чернігівської області ви- кликає Андросенка Володимира Олексійовича, останнє місце проживання (Чернігівська обл., с. Піски, вул. Нова, 33, кв. 1) у судове засідання по цивільній справі №748/3498/14-ц як відповідача за позовом АТ «Дельта банк» до Андросенка В. О. про стягнення заборгованості, яке відбудеться о 09.00 год. 21 січня 2015 року за адресою: м. Чернігів, вул. Воровського, 4. <i>Суддя Майборода С. М.</i>
Жмеринський міськрайонний суд Вінницької об- ласті викликає як відповідача Андріїва Михайла Юрі- йовича, 24.10.1967 року народження, останнє відоме місце реєстрації: Вінницька область, м. Жмеринка, пров. Гвардійський, 13, кв. 14, по цивільній справі за позовом ПАТ «Дельта Банк» про стягнення заборго- ваності за кредитним договором. Розгляд справи відбудеться 26.01.2015 року о 10.00 год. у приміщенні суду за адресою: м. Жме-ринка, вул. Образцова, 6. <i>Суддя О. Я. Саландяк</i>	Тальнівський районний суд Черкаської області повторно викликає як відповідача Кузьмича Василя Богдановича, 29.12.1977 року народження, у судове засідання по справі за позовом ПАТ КБ «Приват Банк» до Кузьмича Василя Бог- дановича про стягнення заборгованості, яке призначено на 14.01.2015 року о 09 годині 00 хвилин у приміщенні суду за адресою: Черкаська обл., м. Тальне, вул. Соборна, 42, <u>під головуванням судді Воронкової І. Г.</u> У разі неявки відповідача в судове засідання, оголошення вважається належним повідомленням і по справі буде ви- несено заочне рішення. У разі неявки в судове засідання з поважної причини від- повідач зобов’язаний повідомити суд про неявку та її при- чину.	Васильківський міськрайонний суд Київської області ви- кликає Парчука Сергія Івановича в судове засідання як від- повідача у справі за позовом Публічного акціонерного товариства «Дельта Банк» до Парчука Сергія Івановича про стягнення заборгованості, яке призначено на 5 лютого 2015 року о 14 год. 30 хв. і відбудеться за адресою: Київська об- ласть, м. Васильків, вул. Шевченка, 8, кім. 202, <u>суддя Ков- бель М. М.</u> Ви зобов’язані повідомити суд про причини неявки. Роз’яснюємо, що у разі неявки в судове засідання без по- важних причин, воно буде проведено у вашу відсутність, а відповідно до ч.9 статті 74 ЦПК України з опублікуванням оголошення про виклик, відповідач вважається повідомле- ним про час і місце розгляду справи.
		Підгаєцький районний суд повідомляє, що 15.01.2015 року о 10 год. 00 хв. у приміщенні суду відбудеться су- довий розгляд цивільної справи за позовом Креховець- кого Володимира Віталійовича до Мерени Ігоря Семеновича про стягнення заборгованості. Відповідача по справі, Мерена Ігоря Семеновича, ос- таннє відоме місце проживання та реєстрації: м. Під- гайці, вул. Мартина Мізерного Рена, 2 Тернопільської області, просимо з’явитися 15.01.2015 року о 10 год. 00 хв. у приміщення Підгаєцького районного суду за адре- сою: м. Підгайці, вул. Адама Міцкевича, 26/з. <i>Суддя К. М. Грицай</i>
		Шевченківський районний суд м. Києва викликає в судове засідання Пономарьова Ігоря Олеговича як відповідача по цивільній справі за позовом Публіч- ного акціонерного товариства «Дельта Банк» до По- номарьова Ігоря Олеговича про стягнення заборгованості, яке відбудеться 19.01.2015 р. о 09.00 год. за адресою: м. Київ, вул. Дегтярівська, 31-А, каб. 408. <i>Суддя Піхур О. В.</i>

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

ФОТОФАКТ: РІЗДВО У ЛЬВОВІ

ТРАДИЦІЇ. Справжня зимова погода зі снігом та легким морозом тільки додала настрою львів'янам та гостям славного міста у дні найголовніших зимових свят. І цього року в розмовах усі, кому поталанило відчувати дух Різдва саме у Львові і наповнитися святковою радістю, вкотре відзначили, що народні традиції відроджуються з небуваюлою енергією і розмахом, захоплюючи у свій вирій все більше людей. А учасники вертепних дійств, зіздарі та колядки виявили неабиякий творчий підхід до участі у конкурсах, виготовленні костюмів та святкової атрибутики. Та й яке ж то Різдво — без маскараду, колядки, маски та різдвяної зірки!

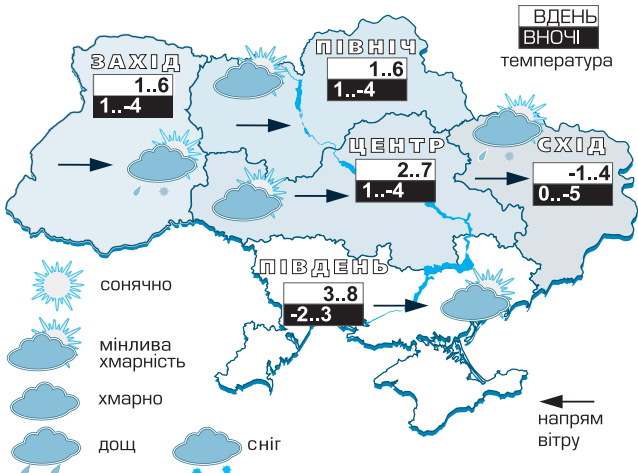
Святкові заходи у Львові відбуваються по всьому місту — і в Музеї народної архітектури і побуту, і на площі Ринок, і просто на вулицях та у кав'ярнях. Це і виступи творчих народних колективів, і традиційна

хода зіздарів, і найрізноманітніші колядки. Приваблюють зробити фото на згадку дідухи і шопки, з любов'ю встановлені у різних місцях Львова.

Різдво у Львові важко уявити без пампухів, свято яких теж за традицією стартує у ці дні. Тож не тільки атмосфера радості та духовності наповнює нині місто, а й аромат гарячих пампушок з усілякими начинками. Цього року у Великій пампуховій хаті можна буде скуштувати вироби не тільки за українськими рецептами, а й такі, які виготовляють в інших країнах.

А щоб поділитися святом з тими, хто не зміг приїхати до Львова, тут працює різдвяна пошта. Звідси можна відправити будь-куди артістівку, а разом із нею і атмосферу цього найулюбленішого свята. Зі Львова з любов'ю!

ПОГОДА НА ЗАВТРА

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 11 СІЧНЯ

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	+1 -4	+1 +6	Черкаська	+1 -4	+2 +7
Житомирська	+1 -4	+1 +6	Кіровоградська	+1 -4	+2 +7
Чернігівська	+1 -4	+1 +6	Полтавська	+1 -4	+1 +6
Сумська	+1 -4	0 +5	Дніпропетровська	+2 -3	0 +5
Закарпатська	-2 -3	0 +5	Одеська	-2 +3	+3 +8
Рівненська	+1 -4	+1 +6	Миколаївська	-2 +3	+3 +8
Львівська	+1 -4	+1 +6	Херсонська	-2 +3	+3 +8
Івано-Франківська	+1 -4	+1 +6	Запорізька	+2 -3	+2 +7
Волинська	+1 -4	+1 +6	Харківська	0 -5	-2 +3
Хмельницька	+1 -4	+1 +6	Донецька	+2 -3	0 +5
Чернівецька	+1 -4	+1 +6	Луганська	0 -5	-1 +4
Тернопільська	+1 -4	+1 +6	Крим	-1 +4	+4 +9
Вінницька	+1 -4	+2 +7	Київ	-1 +1	+2 +4

Укргідрометцентр

Як наші соколята російських акул перемогли

Ганна РОМАШКО
для «Урядового кур'єра»

ХОКЕЙ. Справжньою різдвяною перемогою порадували Україну юні хокеїсти київського «Сокола» — під Святвечір команда Миколи Майка виграла в німецькому Регенсбурзі престижний міжнародний дитячий турнір з багатою історією, який цього року проводили 42 рази. Відрадно, що в фіналі наші спортсмени перегralи своїх кривдників по груповому турніру — однолітків з Москви.

А розвивалися події так: у груповому турнірі команда «Сокіл-2001» здобула п'ять перемог, одну нічию й одного разу програла — російській команді «Срібні акули»; у півфіналі кияни за булітами здолали команду з Чехії, а у вирішальному матчі за золоті медалі взяли реванш в той-таки команди з Москви з рахунком 2:3 (2:2; 0:1), інформує офіційний сайт ХК «Сокіл». Шайби у «Сокола» закинули: Онопрієнко, Пономаренко (Брага), Панченко (Брага, Пономаренко).

Примітно подія: ДЮСШ ХШ «Сокіл-Київ» запрошує хокейних вболівальників відвідати щорічний турнір, присвячений пам'яті заслуженого тренера України, заслуженого працівника фізкультури та спорту України Валентина Павловича Уткіна.

Участь у змаганнях планують взяти команди «Сокіл-2001» (м. Київ), «Сокіл-2002» (м. Київ), «Піраньї» (м. Вінниця), СДЮСШОР (м. Харків) та «Крижинка» (м. Київ).

Турнір відбудеться в Києві на ковзанці СК «АТЕК».

На тлі загальної ситуації в українському хокеї цей поступ у дитячому хокеї не може не тішити.

ОГОЛОШЕННЯ

Сватівський районний суд Луганської області викликає Товариство з обмеженою відповідальністю «Атлант — Логістик», Мірзоева Арсена Рамазановича, Мірзоева Аслана Магомедовича, як відповідачів у цивільній справі за позовом Публічного акціонерного товариства «Златобанк» до Товариства з обмеженою відповідальністю «Атлант — Логістик», Мірзоева Арсена Рамазановича, Мірзоева Аслана Магомедовича про стягнення заборгованості за кредитним договором в судовому засіданні, яке відбудеться 15 січня 2015 року о 09:30 год. в приміщенні суду за адресою: Луганська обл. м. Сватове, пл. 50-річчя Перемоги, 34.

У разі неявки на вказане судовоє засідання, суд проводитиме розгляд справи без участі відповідачів.

Суддя О. А. Гашинська

Вони сказали життю: «Так!»

ВИПРОБУВАННЯ. Діти родини Рогатіних з Миколаївщини заробляють на лікування мамі своїми талантами

Олена ІВАШКО,
«Урядовий кур'єр»

Історія цієї сім'ї вражає передусім стійкістю перед викликами долі. У 18 років Катя Рогатіна вперше відчула біль у нозі, звернулася до лікарів. Вони то гріли ногу, то робили масаж, то лікували хребет. Але чомусь забули зробити елементарний рентгенівський знімок. А як згадали, то майже 20 сантиметрів кістки стегна було знищено. Розвели руками: мовляв, медицина безсила. Діагноз «саркома Юінга» пролунав як вирок, адже це найагресивніша злоякісна пухлина.

Далі була операція: вживляли в ногу металевий стрижень в одній з київських клінік. В її успіх вірила тільки Катя та її мама. До всіх проблем зі здоров'ям додалась нова — у дівчини діагностували асцит. Мамі сказали готуватися до найстрашнішого, та вона не втратила надії. Після походів до бабусь та екстрасенсів жінки поїхали до Свято-Успенської Почаїв-

ської лаври, де провели два тижні в молитвах. Що саме стало причиною одужання — віра чи нові терапевтичні заходи, не відомо.

Коли Катя з'явилася перед лікарями без асциту, вони не знаходили пояснення стрімкому поліпшенню її стану. Так дівчина увійшла в місце-ву історію медицини як унікальний випадок, раніше не описаний ні в теорії, ні в практиці. Її історія тепер фігурує в наукових доповідях і працях.

Я вперше дізналася про неї від колеги-журналістки, розробника цікавих соціальних проєктів Тетяни Жаренової. На підприємстві «Літопис» познайомилася і з Катериною, яка вже майже рік працює тут менеджером зі збуту продукції. Постійно перебуваючи в лікарнях, Катя завжди мріяла про щасливий шлюб, дітей, коханого чоловіка. Залицяльників, до речі, у дівчини вистачало. З одним із них, що припав до душі, повінчалися і народили Вовчика і Ганнусю. — Мені лікарі забороняли навіть думати про

пологи — це вирок, смерть, — ділиться Катя. — Підтримали тільки мама й одна лікарка. Вова народився здоровим, у визначений строк, і нашій радості не було меж. Але в чотирі місяці після обов'язкових щеплень у нього виникло ускладнення — важка форма ДЦП. Тоді лише віра допомогла не розкиснути і продовжувати жити. Витрати на лікування зросли багаторазово. Нам тоді допомогли дуже багато людей, знайомих і незнайомих. Я вдячна їм усім.

Коли Катя народжувала Ганнусю, в реанімації викнулося світло і все обладнання. Лікарка здійснювала реанімаційні заходи доти, доки увімкнули запасний генератор. Доньку також одразу відправили до реанімації, вона не могла дихати самостійно. Тепер Вовчику десять років, Ганнусі — вісім. Дітки ширі, розумні, талановиті. Їхня головна мрія — допомогти мамусі вилікуватися.

— Я вирішила розповісти цю історію в соціальних мережах, щоб усі дізналися про

цих мужніх людей, — розповідає Тетяна Жаренова. — Публікація набула резонансу. Згодом ми відкрили «Магазин малюнків Ганнусі Рогатіної», в якому з аукціону продавали роботи восьмирічної художниці. Вона попросила мене щось придумати, щоб заробити на лікування мамі й братика. За перший розрахували отримати не більш як 100 гривень, а його придбали його за 350! А рекордна сума за картину Ганнусі — дві тисячі гривень. Нині 19 картин дівчинки продано майже за 14 тисяч гривень.

Тим часом десятирічний Вова також вирішив заробляти гроші мамі на лікування. Він розкрився як обдарований кулінар. «Ми почали міні-проєкт з Вовою Рогатіною», — продовжує Тетяна Жаренова. — Наші відеорецепти із загальною назвою ГотоВО! (тобто готує Вова) розміщуємо у соцмережі. Кому сподобався рецепт, може відправити на картку Володимира символічні 20 гривень. За перші три дні глядачі надіслали 600 гривень».